

röportajlar

Direnişin
5. Yılında

Kim Ne Dedi?

Sendikacılar, siyasi hareketler, demokratik kitle örgütleri, aydınlar, sanatçılar, gazeteciler, islamcılar, hukukçular... direnişin 5. Yılı'nı değerlendirdiler.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin Sultanahmet Adliyesi'ndeki Suç Duyurusuna AKP Polisi Vahşice Saldırdı

AKP İKTİDARI KATLETTİKLERİNİN TEMSİLİ TABUTLARINA DA SALDIRDI

Gaz bombalarıyla, kurşunlarla, diri diri yakarak, ölüm oruçlarında, alevler ortasında 117 insanı katlettiler. Şimdi bu gerçeği kimse bilmesin, duymasın istiyorlar. Riyakar islamın yeşilleri ile Avrupa'nın döneke 'Yeşiller'i kolkola 'Türkiye'nin demokratikleştiği' yalanı şovları yaparken Türkiye gerçeğini meydanlarda haykırıyoruz.

Ekmek ve
Adalet

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve
Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 129 / Tarih: 24 Ekim 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.net Mail:info@ekmekveadalet.net

82 kişi
sahte belgelerle
tutuklandı
7 aydır sorgusuz
sualsiz hapisler
ilk duruşma
25 Ekim'de

Bu ülkede adalet olacak!

Haklıyız Kazanacağız!

4 yılda 117 ölüm, 600 sakat; **TESLİM
ALAMADILAR!.. Hücresleri yıkalım!**

1 Nisan Duruşması'nda Sahte Belgecilerin Yakasına Yapışalım!

1 Nisan hukuksuzluk operasyonunda yargı aşaması nihayet başlıyor. Sahte belgeleri "geçerli" sayıp 82 kişiyi tutuklayan, "iş yoğunluğunu" gerekçe gösterip davayı aylar sonra açan yargının, polis talimatlarına uymaya devam edip etmemesi, bir yanı sıra bu dava karşısında gösterilecek tavırlara bağlıdır.

Devrimci, demokratik muhalefet, bu davada, mevcut sınırlı hak ve özgürlüklerine sahip çıkıp çıkmama sınavı verecek.

Hukuktan, adaletten yana olan herkes, bu davada **MÜDAHİL**'dir. *Çünkü diskette sizin de adınız geçebilir.*

Polis devletine karşı çıkanlar, bu davada **MÜDAHİL**'dir. *Çünkü diskette sizin de adınız geçebilir.*

Demokrasiden yanayım diyenler, bu davada **MÜDAHİL**'dir. *Çünkü diskette sizin de adınız geçebilir.*

Demokratik kitle örgütlerinin, sendikaların yöneticileri, bu davada **MÜDAHİL**'dir. *Çünkü diskette sizin de adınız geçebilir.*

Diskette, HERKESİN adı geçebilir. Şair Ruhan Mavruk'un gözaltına alınmasında bir kez daha görüldüğü gibi, diskette adı geçenler bitmiyor. Bu son derece "özgür" bir disket zaten. "Bağımsız yargı" tarafından adli emanete alınmamış, polis şeflerinin elinde dolaşıp duruyor. Sahte belge uzmanları, gerekli gördükçe isim ekleyebiliyorlar o diskete.

Herkesin ismi "örgüt yazışmalarında" geçebiliyor.

Hukuktan,
adaletten yana
olan herkes,
bu davada
MÜDAHİL'dir.

Duruşma Tarihleri:

25 Ekim 2004
27 Ekim 2004
1 Kasım 2004
3 Kasım 2004
5 Kasım 2004

Saat 9.30
İstanbul 12. Ağır
Ceza Mahkemesi

Bu davada müdahil olmak, sahte belge düzenleyenlerin, komplocuların yakasına yapışmak, bir sorumluluktur.

Sorumluluğumuz, zulüm düzeninin halk muhalefeti sindirmek, terörize etmek için uyguladığı yöntemlere dur deme sorumluluğudur.

Polis-yargı işbirliği bugüne kadar halkın terörize edilmesinde kullanılmıştır. Polis işkence, infaz yapmış, mahkemeler, işkencecileri, infazcılarını aklamıştır. Polis muhalifler hakkında işkencelerle düzmece ifadeler hazırlamış, mahkemeler bu düzmece ifadelerle onlarca yıl hapis cezaları vermiştir. Bu terör onyıllardır kesintisiz uygulanıyor.

Bu davada yokedilen, örgütlenme hakkıdır, direnme hakkıdır, düşünce özgürlüğüdür. Sorumluluğumuz örgütlenme hakkına, düşüncelerimizi ifade etme hakkına sahip çıkma sorumluluğudur.

Bu sorumluluğa sahip çıkanları, işkenceci, infazcı polisten ve Susurlukçu mahkemelerden hesap sormak için 25 Ekim'de İstanbul DGM (yeni adıyla ACM) önünde olmaya çağırıyoruz.

Komploları boşa çıkarmak için 25 Ekim'de orada olalım.

Adalet isteyenlerin sesini DGM önünde birlikte büyütelim. Şimdi, adalet isteyenlerin, terör estirenlerden daha cüretli olması zamanıdır.

ÇAĞIRI
DUYURU

HALKIN SESİ

Radio Televizyon

<http://www.halkinsesi-tv.com/>
E-mail: info@halkinsesi-tv.com
Tel: 0032 2 734 45 20

**"HÜCRELERİ YIKMAK" İçin Herkesin Yapabileceği
Bir Şey Vardır:**

5. Yılına giren bir direniş, her ne gerekçeyle olursa olsun
görmezden gelinemez.

117 ölüm olduğu bir direniş, her ne gerekçeyle olursa
olsun "gündem dışı" bırakılamaz.

Sendikalardan odalara, yöre derneklerinden öğrenci derneklerine kadar tüm demokratik kitle örgütleri, en başta kendi üyelerinin gündemine sokmalıdır direnişi.

İkinci adım, direnişi tüm halkın gündemine taşımaktır. Pannellerden gösterilere, bildirilerden ilanlara kadar her yöntem kullanılarak tecrit gerçeğini anlatmak, demokratik diyen her kişi ve kurumun görevi olarak kabul edilmelidir.

Derya Devrim AĞIRMAN

2004 / Kır gerillası şehidi

- 3... *Amaç, devrimci düşünceyi yoketmektir!*
5... *Türkiye gerçeğini değiştiremezsiniz*
9... *Cepheli Tutsaklar: Biz Kazanacağız!*
10... *AKP'nin kanlı iftarı*
11... *Çanakkale Katliamı davası*
12... *Küçükarmutlu halkı direnme kararı aldı*
14... *İftar cadırları, açlığın ve aşığılamanın resmidir!*
15... *Polisin yazdığı iddianame ile sorgusuz sualsiz 8 ay tutsaklık*
16... *Yeşiller İstanbul'da*
17... *"Sus diyorlar, ama ben vazgeçmemekte kararlıyım"*
18... *Tarihin ve halkımızın önünde sözümüzdür*
21... *Bir yılı aşkın bir süredir Abdi İpekçi Parkı'ndayız*
22... *Tek kişilik hücrede ölüme terk*
24... *Evrensel saldırıya karşı evrensel bir direniş*
26... *Direnişin 5. yılında kim ne dedi?*
31... *Susurluk'tan haberler*
32... *IMF'nin dediği olur*
34... *Gençliğin mücadelesinin köşe taşlarından biri: 6 Kasım*
36... *DEV-GENÇ 35. yıl kutlamaları sürüyor*
38... *Demokratikleşme masal işkence, hukuksuzluk gerçek*
40... *Tecrite karşı birlik*
42... *Zana'nın yeni "konumu" ve rolü*
43... *'Alevi halkımız dostunu, düşmanını ayırdedecektir*
44... *Yağmurlu Şehitlerini aileleri anlatıyor*
46... *Çorap emekçileri anlatıyor işçi önderi Salih*
47... *Anadolu Federasyonu'ndan coşkulu halk şöleni*
48... *Avrupa Sosyal Forumu*
50... *Kahramanlar ölmez*

Amaç, devrimci düşünceyi yoketmektir!

Oligarşinin ve 5 Avrupa ülkesinin polisi 1 Nisan gecesi niye seferber oldular? Niye onlarca demokratik kurum basıldı ve 82 kişi hiçbir suç delili olmaksızın tutuklandı? "Ülusal Operasyon" adı altında bu kadar aleni bir hukuksuzluk neden planlandı? Bu soruların hem uzun, hem de çok kısa bir cevabı var. Uzun cevapta, emperyalizmin 1990'ların başından itibaren yürürlüğe koyduğu "imparatorluk" planlarından, Ortadoğu'ya, Kafkaslara yönelik politikalarından, bu politikalar içinde Türkiye'ye verilen rolden, ülkemizde uygulanan IMF programlarından... detaylarıyla sözedebiliriz. Ama bunların da ucu yine gelip o kısa cevaba dayanır. Bu operasyonun tek bir amacı vardır: **Devrimci düşünceyi yoketmek.**

"Avrupa'da bir hayalet dolaşıyor — Komünizm hayaleti." Marks ve Engels bu satırları yazdıklarında tarihler 1848'i gösteriyordu. Burjuvazi, o zamandan beri bu "hayaleti" yoketmek için uğraşıyor. Marks ve Engels'in aktardığımız sözü şöyle devam eder: *"Eski Avrupa'nın bütün güçleri bu hayaleti defetmek üzere kutsal bir ittifak içine girdiler: Papa ile çar, Metternich ile Guizot, Fransız radikalleri ile Alman polis ajanları..."* Bu kutsal ittifak da o günden bu yana sürüyor. Avrupa'nın "sol" etiketli sosyal-demokrat iktidarlarıyla yeni sömürgelerin faşist diktatörlükleri, "Haçlı seferinden" sözeden Hristiyan Amerikan emperyalizmiyle Müslüman şeriatçı yönetimler, bu hayaleti yoketmekte hemfikirdirler ve işbirliği içindedirler. Devrim ve karşı-devrimin dünya çapındaki güçler dengesine göre, bazen devrim, bazen karşı-devrim öne çıkmış, ama bu mücadele hep süregelmiştir.

Sosyalist sistemin parçalandığı bir dünya, karşı-devrimin de azgınlaştığı ve devrimci düşünceyi yoketmek üzere daha pervasızlaştığı bir dünya olmuştur. Devrimciler, ülkemizde, özellikle 1980'den bu yana ardı arkası kesilmeyen bir "yoketme" saldırısıyla karşı karşıyadırlar. Oligarşinin devrimcilere yönelik her operasyon sonrası "bitirdik" söylemine başvurması, bir yanıla psikolojik bir savaş olsa da, bir yanıla da esas amaçlarının ifadesidir. Dünya solunda büyük savrulmaların yaşandığı bu yıllar boyunca, Türkiye devrimci hareketi ve özel olarak da Parti-Cephe, ideolojik, askeri her boyutuyla süren bu saldırılar karşısında, çok büyük bir direnç göstermiştir. Dünya solunda silahlı mücadeleden, illegal örgütlenmeden, iktidar hedefinden bir kaçış yaşanırken, devrimci hareket bunlarda ısrar ve kararlılık göstererek savrulmanın önünde barikat olarak dünya çapında bir etki yaratmıştır. 1990'ların başında Turgut Özal, Tansu Çiller gibi burjuva politikacıların *"dünyanın her yerinde bunlar biterken bizde nasıl sürdürüyorlar..."* sözleriyle şaşkınlıklarını ifade ettikleri bu ısrar ve kararlılıktır.

Bu gerçeğe karşın, emperyalizm ve oligarşi ülkemizde yürüttükleri yoketme saldırısında Türkiye Solu'ndan önemli parçalar koparmayı da başarmışlardır. Geçmişte halk savaşını, ayaklanmayı savunan, silahlı mücadele yürüten, illegalitede örgütlenen ve iktidar hedefinden sözeden bir çok siyasi hareket, bu saldırılara dayanamayıp oligarşinin demokrasicilik oyununun bir parçası haline dönüşmüşlerdir. İşte bu durum oligarşiyi "geri kalanları" yoketmek konusunda daha da pervasızlaştırmıştır.

Devrimcilere yönelik saldırılar hangi biçime bürünürse bürünsün, boyut-

ları ne olursa olsun, esas olarak işte bu amaca yöneliktir. Bu topraklarda artık devrim ve sosyalizm sözü duyulmasın istiyorlar; kimse devrim için örgütlenmesin, devrimci düşüncelerin propagandasını yapamasın; mevcut iktidarın yıkılabileceğinden ve kapitalizme alternatif sosyalist bir düzenin olabileceğinden söz edilmemesi istiyorlar. 82 insan, çalıştıkları dergilerde, üyesi bulundukları derneklerde bunlardan söz ettikleri için, emperyalizme bağlılığına, faşizmin baskılarına karşı mücadeleye çağırdıkları için tutuklandılar. Evet, o klasik deyişle, tek suçları “devrimci düşünceleri savunmak”tı.

Başka bir “suç” ortaya koyabilmiş değiller bugüne kadar. 82 insan tutuklanıyor ve mahkemeler “iş yoğunluğunu” gerekçe gösterip davanın ilk duruşmasını aylar sonraya atıyorlar. Oligarşinin mahkemelerinin “iş yoğunluğunun bedelini insanlar ödüyor. 1 Nisan operasyonunda tutuklananların aylardır savunma hakkı yapamadan sadece “mahkemelerin iş yoğunluğu” gerekçesiyle hapiste tutulması, ellerinde başka bir kanıt olmadığının göstergesidir. Bu, “bizim elimizde bir kanıt yok, sizi keyfi olarak içeride tutacağız” demektir. 25 Ekim’deki 1 Nisan davasının ilk duruşmasında bu oyun bozulmalıdır. Bu keyfiyete dur denilmelidir.

Onların literatüründe insan diye, hukuk, adalet diye bir kavram yoktur. Yılmaz Yayıncılık’ı basıyor, bir disket buldum diyor, ondan sonra o diskete istediğini yazıyor, “suç kanıtı”, “örgüt üyeliği belgesi” üretiyor. Ondandır gelsin tutuklamalar. O disketler, demokratik mücadele veren dernekleri kitlelerden tecrit etmenin aracı olarak kullanılıyor. Disketler, halkı devrimci yayın organlarını eline almaktan korkar hale getirmekte kullanılıyor. Disketler aydınlara gözdağı olarak kullanılıyor. Disketler devrimci olmanın bedelinin ağır olduğunu göstermek için kullanılıyor... **Komplozor ve F tipleri**, bugün faşizmin devrimcilerle,

demokratlara karşı en gözde tehdit aracı olmuştur.

Günlerdir AB sözcülerinin demecilerine bağlı olarak “işkencenin sistematik olup olmadığı” tartışılıyor. Bu tartışmayı yürütenlerin çoğu, Türkiye’de demokrasi olduğundan hareket ediyor. Ama en başta

bunun tartışılması gerekiyor. Demokrasinin (burjuva demokrasisi ölçülerinde dahi) temel kurum ve kuralları işliyor mu bu ülkede? Bakalım. 1 Nisan’da basılan ve kapatılan kurumlar yasal mı? Yasal! Tutuklanan 82 kişi, yasal demokratik kurumlarda çalışan, faaliyet yürüten insanlar mı? Evet! Peki nerede demokratik haklar? Nerede örgütlenme hakkı? Nerede düşüncelerini ifade etme hakkı? 1 Nisan operasyonu ile AKP’nin polislerinin halka dediği şudur: Evet, bu yasal haklar var, ama devrimci düşünceleri savunanlara bu haklar yok. Devrimci düşünceleri savunuyorsanız, yasallıkta da, demokratik kurumlarda da size yer yok. Devrimci düşüncelerde ısrar ettiğinizde haklarınızı, özgürlüklerinizi bir komployla ortadan kaldırırız. Bu mu demokrasi? Bu mu gelişen hak ve özgürlükler? Yasaların tanıdığı hak ve özgürlüklerden sadece düzeni savunanların, düzenin dayatmalarına boyun eğenlerin yararlanabildiği bir düzene demokrasi denebilir mi?

Düzenin dayatmalarını kabul etmenin sonu yoktur. Emperyalizmin ve oligarşinin amacı “yok etmek”tir. Emperyalizm 1980’lerde, 1990’ların başlarında icazet verdiği, devrimci seçenek karşısında “kabul edilebilir” gördüğü kesimlere de bugün tahammülsüzdür. Bunu çok somut olarak PKK gerçeğinde görebiliriz. Bugünkü PKK, 1980’lerin sonunda olsaydı, emperyalizm için kabul edilebilir bir güç sayılırdı. Ama bugün emperyalizm ve oligarşi, düzen içiliği kabul etmiş bir harekete dahi icazet vermiyor. Ondandır düzenle daha fazla bütünleşme bekliyor. Kısacası ise “sen olmayacaksın” diyor. Reformizm bu dayatma karşısında sürekli geri çekilmiştir. Ama geri çekilişin bittiği bir yer vardır. Ondandır artık o kendisi olmaktan çıkar. Geçen hafta ülkemizin gündemini yoğun biçimde meşgul eden Yeşiller bu konuda çarpıcı bir örnektir. Yeşiller’i protesto eden gruplardan biri de çevrecilerdi. Çünkü artık Yeşiller “Yeşil” olmaktan da çıkmış, kapitalizmin kirine pasına gömülmüşlerdir. Yeşiller’in durumu, reformizm için “ufuktaki geleceğin” bir resmidir. Her zeminde devrimci düşüncelerde direktmekten başka çıkış yoktur. 1 Nisan davası, devrimciler için devrimci düşüncelerin meşruluğunu savunma davasıdır. Demokratlar için hukuku, adaleti, hak ve özgürlükleri savunma davasıdır. Tüm devrimciler, demokratlar, 1 Nisan davasını sahiplenmekte bu zeminde birleşmelidir.

Mahkeme kürsülerinde ve hayatın her alanında devrimi, sosyalizmi savunmaya devam edeceğiz. Düşüncelerimizi yokedemeyecekler.

1 Nisan davası, devrimciler için devrimci düşüncelerin meşruluğunu savunma davasıdır. Demokratlar için hukuku, adaleti, hak ve özgürlükleri savunma davasıdır. 1 Nisan davasını sahiplenmekte bu zeminde birleşmelidir.

Omzumuzdaki Tabutlar Türkiye Gerçeğinin, AKP Zulmünün Aynasıdır Saldırarak, Tabutları Parçalayarak

Türkiye Gerçeğini Değiştiremezsiniz

Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin 20 Ekim 2000 tarihinde başlayan ölüm orucu direnişinin 5. yılı nedeniyle başlattığı kampanyanın ilk gününde, çeşitli kentlerde yapılan eylemlerle büyük direnişin kahraman şehitleri selamlanırken, "hücreleri yıkalım" çağrısı yapıldı. 20 Ekim günü adliye önlerinde açıklamalar yapan HÖC'lüler, Başbakan Tayyip Erdoğan, Adalet Bakanı Cemil Çiçek ve Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü Kenan İpek hakkında, 117 ölümdaki sorumluluklarından dolayı suç duyurularında bulunuldu.

◆ İstanbul'da AKP Polisinin Vahşi Saldırısı

HÖC'ün İstanbul'daki eylemi, AKP iktidarının gerçeği dile getirenlere yönelik tahammülsüzlüğünün olduğu kadar, Yeşiller toplantısı vesilesiyle neredeyse en çok demokratikleşmeden söz edilen ülkemizdeki faşizm gerçeğini de gözler önüne serdi.

HÖC kitlesi şehitleri simgeleyen 117 tabutla Sultanahmet Meydanı'nda toplandı. İstanbul Adliyesi'ne giderek suç duyurusunda bulunacak olan kitlenin önü burada yüzlerce çevik kuvvet ve siyasi şubeye bağlı teröristlerce kesildi. Attıkları gaz bombaları ile, demokratik hakkını kullanan insanları yerlerde sürükleyerek, çevrede bulunan bütün halkı, hatta turistleri bile "paniğe, korkuya sevk eden, zor kullanarak amacına ulaşmak isteyen" teröristlerin başında, çevik kuvvet şefinin yanı sıra, ölüm mangası elemanı Şefik Kul da bulunuyordu.

Demokratik bir hakkı keyfi şekilde engellemek isteyen polisin bu ülkede yasaların üzerinde olduğu bir kez daha görüldü. En tepeden saldırı emri alan, sahte demokratikleşme havasını bozan, 117 ölümlü gizlemek isteyen polis, "Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında Hücreleri Yıkalım!" yazılı pankartı taşıyan kitleye azgınca biber gazları, coplarla saldırı. Saldırı sonucu 24 kişi ağzı burnu kan içinde gözaltına alınırken, 5 kişi de hastaneye kaldırıldı. Gözaltına alınanlar arasında dergimiz muhabiri Ceyhun Bay da vardı. Vahşi saldırılarının basına yansımalarına tahammül edemeyen çevik kuvvet polisi, muhabirimize azgınca saldırarak kamerasını da parçaladı.

Anaların Yüreği Yangın Yeri... TAYAD'lı Niyazi Ağır-

man, saldırı öncesi, Terörle Mücadele'den Sorumlu Emniyet Müdür Yardımcısı Şefik Kul ile suç duyurusu yapmalarının demokratik bir hak olduğu konusunda tartıştı. Ama karşısındaki haktan, hukuktan, demokratiklikten değil, mahkeme zabıtlarının da belgediği gibi infaz ve işkenceden anlıyordu.

Niyazi Ağırman'ın, "ben iki çocuğumu kaybetmişim, buradaki anaların yüreği yangın yeri, ölümlerinin sorumluları hakkında suç duyurusunda bulunmak istiyoruz, çok mu? Neden yürütmüyorsunuz?" sözlerine karşı, Şefik Kul tam da katillere uygun bir pişkinlikle, "sahip çıksaydın o zaman çocuklarına, benden mi soruyorsun" cevabı verdi. Ağırman'ın "Tabii sizden soracağım, siz öldürdünüz çocuklarınızı, inşallah sen de çocuklarının ölüsünü görürsün" sözlerinin ardından Şefik Kul'un emri ile polis kudurmuş bir şekilde kitleye saldırdı.

Saldırı Direnişle Cevaplandı, Suç Duyurusu Gerçekleştirildi... Saldırıya rağmen kitle uzun süre dağılmayarak yeniden adliye civarında parça parça toplandı. Demokratik bir hakka yönelik saldırı, bu ülkede demokratik mücadelenin direnilerek sürdürebileceğinin bilincinde olan HÖC'lüler tarafından cevapsız bırakılmadı. Toplanan bir grup polise taşlarla direndi. Armutlu halkına "10.000 kişiye müdahale etmeye hazır bir ekibim var" diyen çevik kuvvet amirinin ekibi taşlarla direnen bir grupla baş edemiyordu.

İkinci çatışma Gülhane Parkı önlerinde yaşandı. Polisin attığı gaz bombalarına ve yanlarından geçmekte olan çevik kuvvet araçlarına "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganı ve taşlarla karşılık verildi. Polisi sadece rüşvetçiliği, uyuşturucu gibi pisliklerin göbeğinde olmasıyla ve zulmüyle tanıyan esnaf, HÖC'lülerin meşru direnişi ve sloganlarına alkışlarla destek verdi.

Saldırıdan sonra tekrar toparlanan bir grup Sultanahmet Adliyesi önünde toplanarak basına bir açıklama yaptı. Burada saldırıyı anlatan İstanbul Temel Haklar Başkanı Nazmiye Kaya, "AKP polisinin taham-

Sayı 129

5

24 Ekim
2004

mülsüzlüğünü yine gösterdiğini" söyledi.

Kitle "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur" sloganları atarken,

saldırı sırasında dağılan gruplar da yeniden adliyedeki grupla birleşti ve HÖC imzalı basın açıklaması okundu. Açıklamanın ardından kitleyi temsilen 10 kişilik bir grup adliyeye girerek Başbakan Tayyip Erdoğan, Adalet Bakanı Cemil Çiçek ve Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü Kenan İpek hakkında suç duyurusunda bulundular.

Gözültina alınanların büyük kısmı aynı akşam serbest bırakılırken, 6 kişi henüz gözültina tutuluyordu. Bu arada TAYAD, İstanbul Temel Haklar, Gençlik Dernekleri Federasyonu, Halkın Hukuk Bürosu, Anadolunun Sesi Radyosu başta olmak üzere DKÖ'ler açıklamaları ile saldırıyı kınadılar.

"İşkence Yok" Yalanı ve Meydanlarda Hastanelik Ede-ne Kadar İşkence... Kapalı kapılar ardındaki işkencehanelerden sokaklara taşıyor işkenceler ve zulmün üzerini örtmek için kanlı bir çıkar ittifakı kuranlar "işkence yok" diye bas bas bağırlıyorlar. 117 tabutun sergilediği Türkiye gerçeğini gizlemek istiyorlar. Bu gerçek oyunları bozmakta, demokrasicilik maskesini yerlebir etmektedir. Avrupa'nın Yeşilleri ile Türkiye'nin riyakar islamcı yeşilleri kolkola verip, demokratikleşme yalanlarını uydurduğu saatlerde yaşanan saldırıda "polisin eğitim sorunu" da yoktu üstelik, aksine çok iyi eğitimliydi. Biber gazlarını insanların burnunun içine, gözlerine doğrudan sıkacak kadar eğitimliydi. Vurup yere düşürdüklerinin başına üçer-beşer üşüşüp tekmeleyecek kadar eğitimliydi.

◆ 'HÜCRELERİ YIKALIM' ÇAĞRISI ANADOLU KENTLERİNDE YÜKSELDİ

20 Ekim günü Anadolu'nun bir çok kentinde de suç duyuruları yapıldı.

ADANA... "Tecrite Karşı Direniş 5. Yılında Hücreleri Yıkalım!" pankartı açarak, adliyeye yürüyen HÖC'lüler, üzerinde "Tecrite Son!" yazan önlükler giydiler. Temsili tabut ve şehitlerin resimlerinin taşındığı eylemde, kızıl bayraklar şehitler için dalgalandı. Yürüyüş boyunca "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Direniş Sürüyor 117 Canla Büyüyor", "Devrimci Tutsaklar Teslim Alınmaz" sloganları atıldı.

Adliye önünde Yase-min SANAR'ın okuduğu açıklamanın ardından suç duyurusunda bulunuldu. Suç duyurusu sıra-

sında adliye önünde bekleyen HÖC'lülere saldıran polis Şakirpaşa Temel Haklar üyesi Karip POLAT'ı gözültina aldı.

Adana'da direnişin selamlandığı bir başka eylem de aynı gün Gençlik Derneği Öğrencileri tarafından Eğitim Fakültesi'nde yapıldı. Kantinde şehitlerin fotoğraflarından oluşan bir pano ve temsili bir katafalk oluşturan gençlik, "Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında Hücreleri YIKALIM" pankartı açarak yürüyüşe geçti. Yürüyüşün ardından öğrenciler adına Özcan Hır bir açıklama yaptı. Hır, tecrit sürdükçe direnişin süreceğini vurguladı. "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarının atıldığı açıklama sonunda pankart R1 derslikleri binasına asılırken, pano ve katafalk açık kalarak öğrencilere büyük direniş anlatıldı.

ADIYAMAN... Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nin AKP il binası önünde yaptığı basın açıklamasında "F tipi cezaevlerinde tutuklu ve hükümlüler tek ve üç kişilik hücrelerde tutulmaktadır. Bu "HÜCRE" tanımlaması konunun uzmanları TMMOB ile TTB tarafından yapılmaktadır" denildi. Açıklama "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarıyla bitirildi.

ANKARA... Toros Sokak'ta Toplanan HÖC'lüler, temsili tabutlar ve sloganlarla adliye'ye doğru yürürlerken adliyeye gelmeden AKP polisi tarafından yolları kesildi. Tartışmaların ardından kitle adliyeye giderek suç duyurusu dilekçelerini vermek istedi. Ancak, HÖC heyetinin 117 insanın katilleri hakkındaki suç duyurusu isteği, mafyanın ve faşist çetelerin yargıdaki kolu olan savcılık tarafından reddedildi. Daha sonra adliye binası önünde basın açıklaması yapan kitle, "Tecrite Karşı Ddirenişin 5. yılında hücreleri yıkalım!" sloganları attı.

BURSA... Temsili tabut ve şehit resimleri ile adliye önünde toplanan HÖC'lüler suç duyurusunda bulundular. Daha sonra "Tecrite Karşı Direniş 5.Yılında, Hücreleri Yıkalım" pankartı açan HÖC'lüler adına Nevzat DEMİR bir basın açıklaması yaptı. "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz" sloganlarıyla eylem sonlanırken, sembolik olarak hazırlanan tabut adliye girişine bırakıldı.

DERSİM... Tunceli Adliyesi önüne sloganlarla yürüyen HÖC'lüler "Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında Hücreleri Yıkalım" pankartı ile şehitlerin resimleri ve temsili tabut taşıdı. Yürüyüşte marş, slogan ve ağıtların bir arada olması, direnişin bir çok yönüne vurgu yapıyordu. Polisin engelleme girişimine rağmen adliyeye yürümekte ısrar eden kitle, adliyenin girişine kadar gelebildi. Bahçe içinde açıklama yapmanın yasak olduğu keyfiliği dayatılırken, burada bir basın açıklaması yapıldı. Ali DEMİR'in okuduğu açıklamanın ardından suç duyurusunda bulunuldu. Yarım saat süren eylemde adliye önünde "Yaşasın Ölüm Orucu Derinişimiz, Tecriti Kaldırın Ölümleri

Durdurun" sloganları ve marşlar haykırıldı.

DIYARBAKIR... Dicle Gençlik Dernekli Öğrenciler, Sanat Sokağı'nda bir basın açıklaması yaptılar. "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" sloganıyla yürüyen öğrenciler adına açıklamayı okuyan Alihan Pıraf, AB'nin 117 ölümdaki sorumluluğuna değinerek, gençliğin direnen tutsakların yanında olduğunu belirtti. Eylemde sık sık "Devrimci Tutsaklar Onuru-muzdur" sloganı atıldı.

HATAY... Dünya çapında tarihi bir direniş yaratan devrimci tutsaklar Hatay HÖC tarafından da selamlandı. Antakya Merkez Postanesi önünde toplanan HÖC'lüler, "Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında, Hücreleri Yıkalım" pankartı açarak adliyeye yürüyüdü. Polislin engelleme girişimleri kararlılık karşısına boşa çıkarken, eylemde, kızılbayraklar ve şehit resimlerinin olduğu temsili tabut taşındı. Adliye önünde HÖC adına açıklamayı Deniz Özçelik yaptı. Özçelik direnişe destek olmanın, zulmün karşısına çıkmanın insani, siyasi sorumluluk olduğunu hatırlattı. Açıklamanın ardından seçilen temsilciler suç duyurusunda bulundu. Eyleme ESP ve BDSP de destek verdi.

KOCAELİ... Kocaeli Gençlik Derneği üyeleri saat: 12.30' da İzmit Perşembe pazarı alanında bulunan AKP İl binası önüne sloganlarla yürüyerek ve bina önüne temsili tabut bırakarak basın açıklaması yaptılar. Dernek adına İlknur ÖZDEMİR'in yaptığı açıklamada; "AKP, demokrasi, insan hakları nara-larıyla iktidara gelmiş ancak, hapishanelerde sür-mekte olan tecrit ve ölüm oruçlarını görmemiş, 117 insanın ölümünü duymamıştır. Yalan, demagoji, iftira ve sansüre rağmen devam eden direniş, tutsakların tecrite ve sansüre karşı seslerini duyurmak için tek seçenekleri olmaya devam etmektedir. Büyük dire-niş, dışarıya mücadele çağrısıdır. Bu çağrı, tecrit kal-kana, insani koşullar sağlanana kadar sürecektir" denilerek "Sonuna, Sonsuza, Sonuncumuza Kadar Direneceğiz, Zindanlar Yıkılın Tutsaklara Özgürlük" sloganlarıyla açıklama sonlandırıldı.

MALATYA... Adliye sokağında marşlarla yürüyen HÖC'lüler "Tecrite Karşı Direniş 5.Yılında Hücreleri Yıkalım" pankartı ve temsili tabut taşıdılar. HÖC adı-na bir açıklama yapan Çiğdem Dağdeviren, "herke-sin bu zulme karşı çıkması gerektiği" belirtti. Temsil-cilerin suç duyurusu dilekçesini vermesi sırasında, polis kamerayla kitleyi kaydetti. HÖC'lülerin bunun yasadışı olduğunu belirtmesi üzerine, polislin, "biz TEM'deniz siz de DHKP-C'lisiniz çekme hakkımız var..." sözleri, İçişleri Bakanlığı genelgelerinin basit bir oyun olduğunu gösteriyordu. Tepkiler karşısında polis çekimi bırakırken, 117 şehidin resimlerinin yer aldığı tabut adliye önüne bırakıldı.

MERSİN... Mersin İl Kütüphanesi'nden adliye önüne kadar "Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında Hücreleri Yıkalım / HÖC" imzalı pankart ve 117

kişiyi temsil eden bir tabutla yürüyen HÖC'lüler burada basına bir açıklama yaptı. Açıklamayı yapan Gülbeyaz Karaer açıklamada; "Tecrite karşı direnişin 5. yılında, kendine demokratım diyen herkesi "Hücreleri Yıkalım" şiarı ile mücadeleye çağırıyoruz" dedi. "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarının atıldığı eyleme halk yoğun ilgi gösterdi. Başbakan, Adalet Bakanı, Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü hakkında suç duyuru-sunda bulunulduktan sonra açıklama sonlandırıldı.

SAMSUN... Meydan Parkı'nda toplanan HÖC'lüler "Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında, Hücreleri Yı-kalım" pankartı açarak sloganlarla adliyeye yürüdü. Temsili tabutların taşındığı yürüyüşün ardından adli-ye önünde bir açıklama yapıldı ve suç duyurusunda bulunuldu.

TRABZON... Adliye önüne gelerek suç duyurusu metnini basına dağıttıktan sonra burada "Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında Hücreleri Yıkalım" pankartı açmak isteyen Nurgül Acar ve Zeynep Erduğrul, hiçbir uyarı yapılmadan yaka paça gözaltına alındılar. "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Selami Kurnaz Ölümsüzdür, Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında Hücreleri Yıkacağız" sloganları atan Nurgül Ecar ve Zeynep Erduğrul, adliyedeki polis noktasına götürüldüler. Nurgül Ecar ve Zeynep Erduğrul aynı gün savcılığa çıkarılırken, Nurgül Acar'a Zeynep Erduğrul'u nereden tanıdığını soran savcı "o hala DHKP-C'den yargılanıyor, bili-yor musun?" diyerek gözdağı vermeye çalıştı. "O almışmış bu işlere, seni ilk kez görüyorum, daha yolun başındayken bırak bu işleri" diye Acar'a akıl ver-meye çalışan savcı Türkiye'de "hukuk adamlığı"nın aslını ortaya koydu birkez daha. Nurgül Acar ve Zeynep Erduğrul aynı gün serbest bırakıldılar.

UŞAK... Gençlik Dernekleri Federasyonu Öğrenci-leri Tiritöğlü Parkı'nda yaptığı eylemle ölüm orucu direnişinin sesini Uşak halkına taşıdı. "Ölüm Orucu 5. Yılında / Gençlik Dernekleri Federasyonu " pan-kartının açıldığı ve direniş sloganlarının atıldığı ey-leimde, "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Tecriti Kal-dırın Ölümleri Dur-durun, Ölüm Oru-cu 5. Yılında, Zin-danlar Yıkılın Tut-saklara Özgürlük" dövizleri açıldı. Ey-leme Devrimci De-mokrasî okurları da destek verdi.

Sayı 129

7

24 Ekim
2004

“Burası Avrupa Demokrasisinin “Beşiği” Bu “Beşik”te Yoldaşlarımızı Katleden Bir Rejimin Birliğe Alınması Tartışılıyor”

TAYAD Komite 20 Ekim günü Belçika'nın başkenti Brüksel'de, ölüm orucunun 5. Yılına girmesi nedeniyle bir eylem düzenledi. Avrupa Komisyonu önünde bulunan Schuman Meydanı'nda başlayan yürüyüşte ölüm orucu şehitlerinin fotoğrafları taşındı. “Türkiye Hapishanelerinde 117 İnsan Öldü”, “Tecrit, Sansür=117 Ölüm”, “Ölüm Orucu Destanı 5. Yılında” pankartlarının taşındığı eylemde, “Yaşasın Ölüm Direnişimiz”, “Umudun Kavgası 5. Yılında” sloganları atıldı. AB'nin ölüm-lerdeki ortaklığını teşhir eden yabancı dilde sloganların da atıldığı yürüyüş yolundaki Türkiye Konso-losluğu önünde duran kitle, burada bir açıklama yaptı. TAYAD Komite sözcüsü buradaki konuşma-sında direnişin 117 şehitle sürdür-ğünü hatırlattı ve 4 yıldır bu so-kaklarda onların sesini duyurmaya

çalıştıklarını ifade etti. “Neden Brüksel?” diye soran sözcü, ko-nuşmasını şöyle sürdürdü:

“Çünkü Brüksel, söylemeyi pek sevdikleri deyimle, Avru-pa'nın kalbi, demokrasinin beşiği sözde. Bu “beşik”te, yoldaşlarımı-zın canını alan bir rejimin, bu bir-liğe alınıp alınmayacağını konuşı-yorlar. Biz demokrasi ve adalet istiyoruz. Direnişin anlamı da bu-dur. Demokrasinin temsilcisi ol-duklarını iddia eden Avrupa ülke-leri şimdi, Türkiye devletinin ne kadar da demokrat olduğunu ko-nuşuyorlar. Başka bir zaman ol-saydı belki gülmek mümkün olur-du. Ama bugün 4 yıldır biz ölüyo-ruz. Bugün biz ölüyoruz ama yarın Avrupalılar ellerindeki sosyal hak-lardan olacaklar. Diğer gün, iltica-cılar, bir sonraki gün tüm yabancı-lar hedef olacaklar. Bu hikaye ta-nıdık, bu 1933'ün Avrupasıdır. Bu yüzden bizim Türkiye'deki adalet

mücadelemiz Avrupa'daki insanla-rın da adalet mücadelesidir. Bilin-cinde olsunlar veya olmasınlar...”

Ayrıca aynı gün TAYAD Komite heyeti Avrupa Parlemento-su'nda bir görüşme yaptı. Parle-menter Papadimoulis ile görüşen heyet, ölüm orucuna ilişkin bir broşür sundu ve Avrupa'nın hü-crelere desteğini anlattı. Papadi-moulis, Türkiye incelemelerinde hapishaneler sorununu da dahil etmeyi düşündüklerini belirtti.

Basel'de 5. Yıl Etkinliği

İsviçre'nin Basel şehrinde bulu-nan Basel Kültür Merkezi'nde 15 Ekim günü 5. yıl etkinliği düzen-lendi. 117 şehidin fotoğraflarının bulunduğu bir köşe hazırlanırken, direnişe ilgili bir konuşma yapıldı. Veli Güneş'i anlatan video gösteri-minin ardından, Ahmet Kulaksız ölüm orucu sürecini ve yaşadığı, tanık olduğu süreci anlattı.

Tutsak Ürünleri Sergisi: ‘Üretmek Direnmektir’

TAYAD'lı Aileler, direnişin beşinci yılında tutsakların el ürünlerini içeren bir sergi açtı. 21-24 Ekim günlerinde açık olacak sergi; TMMOB'un, Ka-tip Mustafa Çelebi Mahallesi, İpek Sokak No:13 Kat:5 Be-yoğlu adresindeki binasında.

Sergiyeye ilişkin “Üretmek Direnmektir” başlıklı bir çağrı yayınlayan TAYAD'lı Aileler,

Üreterek direnen, direnerek üretenlerin el emeklerinin su-nulduğu serginin, direnişin 5. yılında açılmasının, direniş sürdürdüğü mesajı taşıdığını be-lirtti. TAYAD'lılar, tüm halka çağrı yaparak şöyle dediler:

“Sergimize gelerek, tecritin yok edemediği, tecrite karşı direnişin geliştirdiği yaratıcılı-ğın, üretimin tanığı olun!

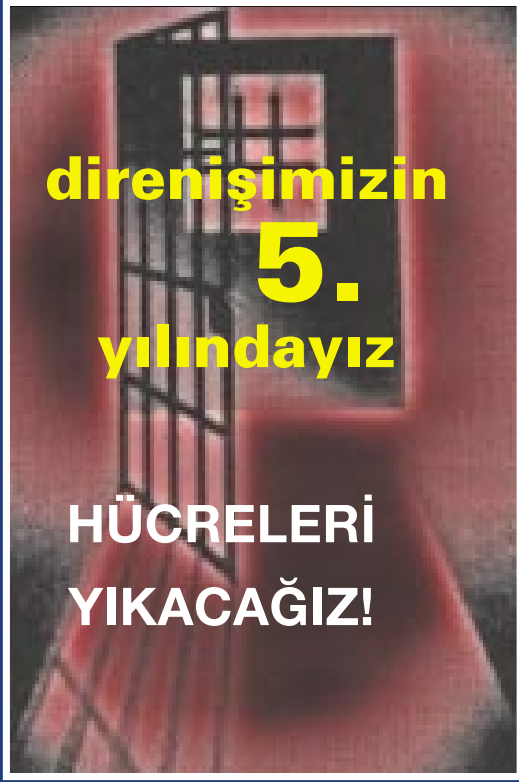
Şakirpaşa Temel Haklar: ‘YOZ KÜLTÜRE SON’

Şakirpaşa Temel Haklar'ın 15 Kasım'da başlattığı "Uyuşturucuya, Fuhuşa ve Yoz

Kültüre Karşı Birlikte Mücadele Edelim" kampanyası, 15 Ekim günü Barajyo-lu'nda yapılan basın açıklaması eylemi ve Barajyolu, İbo Osman, Sümer Mahallesi, Evren Sitesi'nde bildiriler dağıtılarak sür-dürüldü. Halk kampanyaya ilgi gösterir-ken, bu durum Adana polisini rahat-sız etti. Düzen pisliliklerini gençlerimi-ze yayan polis, Temel Haklar üyeleri-nin Şakirpaşa Lisesi'yle Erkek Lisesi önünde bildiri dağıtmasını engelledi.

Gelin tecrit koşullarında direnişin orta-sında yaratılan güzelliklerin bir parçasını daha görün! Bu ürünler ay-nı zamanda 5. yılına giren bü-yük direnişin ürünleridir.”

**direnişimizin
5.
yılındayız**

**HÜCRELERİ
YIKACAĞIZ!**

**117 şehit, 600 sakat verdik;
TESLİM OLMADIK!**

**Devraldığımız bayrak, şimdi
bizim omuzlarımızda:**

DHKP/C Davası Tutsakları

Sevgi ERDOĞAN

Ölüm Orucu Ekibi

Fehim Horasan

Vedat Çelik

M. Kemal Eren

M. İnan Işık

H. Sergül Albayrak

TKEP/L Davası'ndan

Remzi Aydın

Cepheli Tutsaklar: Biz Kazanacağız!

Merhaba,

"Bir mevsim boyunca aç kalacağız, her mevsim onurlu olmak için" diyerek katar katar düştük yollara... Mevsimleri mevsimlere ekledik, kurşunların, yangınların, bombaların arasında düşenlerimizi omuzlayıp hücre hücre direniş kaleleri ördük.

Ne tahliye rüşvetleri, ne zorla müdahaleler, ne sansür duvarları kıramadı direncimizi...

İçerisi dışarıyla bir olup dövdük zulmün kalelerini... Yangın- sa, yürek yangınından daha güçlüsü mü var ki! deyip çıktık kibriti. Yangınların alazında yunup *"Bin canım olsa da sana feda olsun!"* diyerek tohum olduk vatan topraklarına.

Suskunluk karşısında boğulacağımızı, yorulacağımızı, takat- tan düşeceğimizi bekleyenlere inat 117 kez düştük bu toprak- lara. Her düşenimizde yeniden dirildik ve daha da güçlü devam ettik yolumuza. Son neferimiz düşene kadar yolumuzdan şaş- mayacağımıza and içtik...

4 yıl, 16 mevsimi geride bırakarak 5. Yılımıza girdiğimiz bu günlerde daha güçlü haykırıyoruz: **Biz Kazanacağız!**

Zafer yürüyüşümüzün 5. Yılında şehitlerimizi saygıyla anıyor, direnişimizi coşkuyla kutluyoruz.

Selamlar, saygılar

Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishanesi Özgür Tutsakları

Teslimiyet ya da Direniş; Ara yol yoktur. Teslimiyet dayatma- sı kaçış yöntemleriyle etkisizleştirilemez. Teslimiyet politikası, oligarşinin mutlak sonuç almak istediği bir politikadır; kesinti- lere rağmen sürekliliği olan bir politikadır. Dönemi *"zararsız at- latmak"* hesaplarıyla, oligarşinin dayatmalarının *"şu kadarını kabul edip bu kadarını kabul etmemek"* taktikleriyle bu politi- ka bozulamaz.

"Hücreler ('oda'lar) olsun ama işkence olmasın" diyen re- formizm, daha baştan teslimiyetin içine yuvarlanmıştır. Süreci doğru tahlil edemeyip ölüm orucunu bırakan gruplar, teslimiye- te kapı aralamışlardır. 1984'te bu hesapları yapıp statükoculu- ğa sarılanlar, nasıl teslimiyete sürüklendiyse, bugün de aynı ko- şullar geçerlidir.

Cepheli tutsaklar olarak, yalnız bırakılmamıza karşı, oligar- şinin teslim olma dayatmasına karşı, gediksiz bir barikat ördük. Emperyalizmin saldırılarına karşı dünya halklarının direnişine hem ideolojik, hem maddi anlamda güçlü bir mevzi ekledik. Böyle büyük bir direniş, büyük bedeller ödenmeksizin mümkün olamazdı, bu bedelleri ödedik ve ödemeye devam ediyoruz. Bu bedeller, zafer içindir. Teslimiyet ya da direnişin arasında bir yol yoktur. Zaferi isteyenler, direnişi seçecek, direnişi seçenler be- del ödemeyi göze alacaktır.

Kırılmayan direniş irademizle, ödediğimiz bedellerden aldığımız güçle, zafer bizimdir. **Biz kazanacağız!**

Büyük
direnişte

5.

Y>I

Sayı 129

10

24 Ekim
2004

Hücreleri
Yıkalm!

Hatırlanacağı gibi, 19 Aralık'ın ertesi günü, Milliyet gazetesi “**Sahte Oruç Kanlı İftar**” manşetiyle yayınlanmıştı.

Ölüm orucunun yalan olduğunu söylüyordu Milliyet ve onun sözcülüğünü yaptığı iktidar. Neyin yalan, neyin gerçek olduğu aynı günlerde ortaya çıktı. Yeniden ölüm orucu gerçeğini anlatmak için hatırlatmadık bu manşeti.

Manşeti hatırlatmamızın nedeni daha başka.

“**Sahte oruç kanlı iftar**”; hiç bir kavram AKP'nin bugününe bu kadar yakışamazdı.

AKP'lilerin iftar sofralarında 117 insanımızın yanmış, bir deri bir kemik kalmış cesetleri var.

AKP yöneticileri, bugün oligarşinin, emperyalist tekellerin sofralarında izzeti ikram görüyorlarsa, 117 insanımızın cesetlerini onlara armağan ettikleri içindir.

Oturdukları koltuk kanlıdır AKP'lilerin.

3 Kasım seçimlerinde tecrit katliamının bilançosunda **97 ölüm** vardı.

AKP iktidarında 20 ölüm, 20 insanımız daha eklendi bu bilançoya. Ama AKP sadece bu 20 ölümden sorumlu değildir. **117 ölümün tüm sorumluluğu AKP'nindir.**

Adalet Bakanı Cemil Çiçek, koltuğuna oturduğu gün, önceki iktidarın hapishanelerde yaptığı herşeyi, 19 Aralık katliamını ve F tiplerinde uygulanan tecriti savunup sahiplenmiştir. Ve AKP o günden bu yana, tecriti en **katı** ve **kanlı** biçimde uygulamaya devam etmiştir. Katliamını sansürleyerek, inkar ederek ölümlere yeni ölümler eklemiştir.

Kendileri düşüncelerini değiştirmiş, zaten pamuk ipliğiyle bağlı oldukları inançlarını terketmiş, ABD'nin ve AB'nin eteğinin altına girerek iktidar koltuğu peşinde

koşmuşlardır. Bize de bunu dayatıyorlar; F tiplerinin tecrit hücrelerinde “*ya düşüncelerinizi değiştireceksiniz, ya ölecek ve çürüyeceksiniz*” diyorlar.

Bunu kabul etmediğimiz için katletmeye devam ediyor AKP.

İftar sofralarında kardeşlikten, insan sevgisinden bahsederken, koltuklarında bizim kanımız var. Evet, tuttukları oruç sahte, iftarları kanlı!

Oruçları sahte, çünkü;

Düzen partilerini en iyi tanımanın yolu, onları iktidar koltuğunda görmektir. İki yıla yaklaştı AKP iktidarı. Tüm dünya alem gördü ki, onların islami inançları, iktidara tırmanırken yararlanılan bir basamaktır. O inançları savunmak için en küçük bir bedeli ödemeyi bile göze almadılar. İktidarlarını tehlikede gördükleri her noktada, ya koltuk, ya inanç tercihi karşısında koltuktan değil, inançlarından vazgeçtiler.

Bunun en bariz göstergesi, türban konusudur. Mecliste büyük çoğunluğa sahip olmalarına, halkın istemediği onlarca yasayı çıkarmalarına rağmen, türban üzerindeki yasağa son vermeyi göze alamadılar. Ya iktidar koltuğu ayaklarının altından kayıverirse?

Hiçbir inançlarının olmadığını tek göstergesi elbette sadece türban da değildir; “*din kardeşlerini*” her uluslararası platformda sattılar. “*İlimli islam*” adına inançlarını pazara çıkardılar. Gerçekten inanan, inançlarını satılığa çıkarır, diplomasi masalarında pazarlık kozu yapar mı?

İftarları kanlı, çünkü;

Onlarca ölüm var kendi yönettikleri hapishanelerde. Onbinlerce ölüm var ittifak yaptıkları ABD'nin işgal ettiği topraklarda.

ABD'nin Irak'ı özgürleştirme operasyonunun

baş destekçisi değil miydi AKP? ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'nin destekçisi değil mi? İşte bu desteğin sonucu bugün Irak kan gölündedir. Irak'ta dökülen her damla kandan AKP de sorumludur.

Sevgi, kardeşlik sözleri sahtedir; AKP yalancı ve katliamcıdır!

AKP'liler oruçlarını açarken, Tayyip Erdoğan'ın Hollanda'da binlerce kişinin karşısında 117 ölümü hatırlatanlara *"bizim zamanımızda olmadı bunlar"* diye söylediği yalanı hatırlamalı. Yalanla iktidarsınız.

Hadi katliamı gizlediniz, yalanı hangi inanca sığdıracaksınız? Halka yalan söyleyen ağızla tuttuğunuz oruç, oruç sayılır mı?

İktidarınızı ABD'nin Irak saldırısını destekleyerek korudunuz. Oligarşiye hizmetinizi F tiplerinde katliamı sürdürerek yerine getirdiniz. Kan döktünüz, kan dökenlerin ortağı oldunuz.

İçtiğiniz kan, yediğiniz insan etidir.

Orucunuz mübarek olsun!

Bülent Arınç'ı, meclis koltuğuna oturduğu ilk günlerde ölüm oruçlarında ölümlerin sürmesi üzerine *"onlar da bizim insanlarımız, bu sorunu çözmek lazım"* demesi üzerine "terör örgütlerine yardımcı olmakla" suçlayan da AKP'nin Adalet Bakanı'ydı.

"Ben inançlarım için yaşarım" diyen Arınç ise, bu "uyarı" karşısında sustu, sindi ve bir daha konuyu gündemine almadı. Oligarşik devletin istediği gibi, duymadı, görmedi, dilsiz kaldı.

Bülent Arınç'ın sergilediği karakter, tüm AKP'lilerin karakterini de yansıtmaktadır. AKP tepeden tırnağa, "iktidar olmak için herşeyi yapmak mübah" anlayışıyla şekillenmiştir.

Zulüm karşısında susan **dilsiz şeytan** değil midir? **Dilsiz şeytanlar** olarak tuttuğunuz orucunuz mübarek olsun!

Kafanızdan emperyalistlere daha iyi nasıl yararlanabiliriz, başka ne rüşvetler verebiliriz, başka nelerimizi satılığa çıkartabiliriz, devrimcileri nasıl yokedebiliriz, tecriti TTE'yle, zorla çalıştırmayla daha nasıl koyulaştırabiliriz diye geçirirken, ağızınızdan demokrasi, insanlık, kardeşlik kelimeleri dökülüyor. Riyakarlık sizinle doruğa ulaşıyor.

Döktüğünüz kan içinde "ılımlı islam diye pazarladığınız riyakar islamcılığınızın hayrını görün, görebilerseniz!

Ama göremeyeceksiniz. Ne bu dünyada, ne "öteki" dünyada. 117 ölümün vebalini omuzunda taşıyanlar, onun sorumluluğuna da katlanmak, hesabını vermek zorundadırlar. Ve bilin ki, bu hesap öteki dünyaya da bırakılmayacak.

Çanakkale Katliamı Davası KASETLER YOK!

19-22 Aralık 2000'de Çanakkale Hapishanesi'nde dört tutsağın katledildiği katliamla ilgili davaya 19 Ekim'de devam edildi.

154 tutsak ile 563 asker hakkında açılan davada bir türlü katliamın belgeleri mahkemeye getirtilemiyor. Son duruşmada da Jandarma Genel Komutanlığı'na operasyon görüntülerini içeren kasetlerle ilgili yazılan müzekkereye cevap gelmediği belirtildi... Katliam belgeleri bir türlü bulunamıyor ve davalar sürekli erteleniyor. Sonuç, katiller 'zaman aşımı'yla kurtuluyor.

TAYAD'lı Aileler bu oyunu bozmak için bu davada da oradaydılar. Duruşma sonrası Adliye Sarayı karşısında yaptıkları açıklamada "Adalet İstiyoruz", "Katiller Cezalandırılsın" sloganlarıyla, katliamcılarının korunmasını protesto ettiler.

Yunanistan: Tutsaklar Kazandı

Atina Koridallo Hapishanesinde "yüksek güvenlikli" tecrit bölümünde tutulan 17 Kasım örgütü davası tutuklularından Vasilis Corcatos'un başlattığı ve katılımlarla sekiz kişinin sürdürdüğü açlık grevi 43. Gününde taleplerinin kabul edilmesiyle sona erdi.

Açlık grevi boyunca, çeşitli hapishanelerdeki adli tutuklular da eyleme destek verirken, Demokratik Kitle Örgütleri, partiler ve öğrenciler, "Hücre İşkencesi" şiarıyla bir çok yerde dayanışma etkinlikleri ve işgaller gerçekleştirdiler.

18 Ekim'de bir açıklama yapan tutukluların avukatları, bakanlıkla görüşmelerde, tutukluları "avlı" diye çıkardıkları **demir kafeslerin kaldırılması**, tutukluların birbirleri, aileleri ve avukatları ile daha fazla görüşme olanağının sağlanması haklarının kazanıldığını belirttiler.

Bayrampaşa'yı Hainler Mi Yönetiyor?

Tekirdağ F Tipinde tutulan Hasan Tahsin AK-GÜN, ağır şizofreni hastasıdır. Tecrit koşullarında, gerek hapishane idaresi, gerekse Adli Tıp Kurumundaki Mengele artıkları tarafından hastalığının derinleşmesi için özel çaba harcanmaktadır.

Bir süre önce Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesine kaldırılan Hasan Tahsin, henüz iyileşmeden Bayrampaşa Özel Tıp Hapishanesi'nde kalan **hainlerin isteği üzerine** "iyileşti" raporu verilip önce Bayrampaşa'ya buradan da **işkence yapılarak** tekrar Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ni hücrelerine sevk edilmiştir.

Oradan oraya neden görüldüğünü bile bilmeyen bir insana yapılan bu hayvani saldırı, Çiçek'in hapishanelerinin gerçek yüzüdür.

AKP iktidarı gecekondü halkına karşı düşmanlığını alenileştiriyor

KÜÇÜKARMUTLU HALKI DİRENME KARARI ALDI

Bir öngörü olarak dile getirilen “**AKP iktidarının hedefi bütün gecekondü halkıdır**” sözü, pratik olarak karşımızdadır. Alibeyköy’ün ardından Küçükarmutlu’nun yıkım için gündeme getirilmesi bunun kanıtıdır. AKP, tekellerin medyasının desteğiyle, Alibeyköy’deki sel nezdinde yarattığını düşündüğü yıkımlar için meşruluk zeminini, tüm gecekondülara yönelik değerlendirmek istiyor. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş’ın iftar yemeğinde, Alibeyköy’ün “Afet Bölgesi” kapsamına alınmasına sevincini dile getirerek, başka gecekondü bölgeleri için de bunu isteyeceğini söylemesi, niyetinin göstergesidir. Rant, riyakar islamcıların iftar sofrasında konuşulurken bir başka yıkım hazırlığı da Maltepe’de. “Kuzey Nâzım Planı” adıyla sürdürülen proje kapsamında Maltepe’ye bağlı Zümrütevler, Fındıklı, Başbüyük, Girne, Aydınevler, Gülsu ve Gülsuyu Mahalleleri “park, yeşil saha, okul” alanı gibi bölgelere dahil edildi. Ve Küçükarmutlu...

Yıllardır oligarşinin yıkmak için girişimlerde bulunduğu, kimi zaman İTÜ’nün, kimi zaman uçak-savar yapımı için ordunun göz diktiği, Etiler’de, Bebek’de oturanların boğaza nazır bu toprakları yoksullara layık görmeyerek her fırsatta dile getirdiği Armutlu yıkımla karşı karşıya.

Onbinlerin Barınma Hakkına Saldırı

11 Aralık 2002’de Bakanlar Kurulu’nun aldığı kararın 7 Temmuz 2004’de Sanayi Bakanlığı tarafından onanması ile gündeme gelen “İTÜ Arı Teknoket Teknoloji Geliştirme Bölgesi Projesi”, Küçükarmutlu’nun da dahil olduğu, Fatih Sultan Mehmet, Balta Limanı ve Reşit Paşa Mahallelerini kapsıyor. Anadolu’nun dört bir yanından iş, aş umuyla gelen halkın barınma hakkı yok edilmek isteniyor. Ancak; 70 bin insanı etkileyeceği hesaplanan bu kararı alanların, rant hesaplarının, yoksulları sokağa atma pervasızlıklarının gelip çarpacağı bir yer var; gecekondü halkı. Armutlu halkı kararı duyar duymaz harekete geçerek oligarşinin hesaplarının masabaşında kalacağını da ipuçlarını şimdiden verdi.

2500 Kişilik Toplantıda Direnme Kararı

17 Ekim akşamı kooperatif önünde toplanan Küçükarmutlu halkı, yıkımlara karşı direnme ka-

rarı aldı. Yasal bir aylık itiraz süresini de değerlendirmeye karar alan halk, bundan sonuç alınmadığı koşullarda, yıkımı engellemek için ellerinden geleni yapacaklarını dile getirdiler. Köy dernekleri, Cemevi, muhtarlar ve halktan ileri gelenlerden bir komite oluşturan halk ilk olarak ertesi günü Sarıyer Belediyesi’ne kitlesel olarak giderek dilekçe vermesini kararlaştırdı.

“Armutlu Tarihi Direnmemiz İçin Yeter”

Toplantıda konuşan Sarıyer Cemevi Başkanı Muammer Şimşek Armutlu halkının duygularını şu sözlerle ifade etti:

“Biz köylerimizden kalktık geldik buralara, orada yaşama koşullarımız olmadığı için buradayız. Armutlu bizim vatanımızdır, vatanımızı sonuna dek koruyacağız. Çünkü buranın tarihi burayı korumamıza, direnmemize yeter.”

Yapılan konuşmaların ardından yaklaşık 2500 kişi alkışlarla direnme kararlılığına destek vererek, ertesi gün toplanmak üzere dağıldı.

Öte yandan polis, Armutlu tarihinde çok net görüldüğü gibi yine rantçıların yanında olduğunu göstererek, muhtarları tehdit etmeye başladı, evlerini basmaya başladı.

Binlerce Gecekondülü Belediyeye Yürüdü

Küçükarmutlu, Reşitpaşa, Baltalimanı, Rumeli-hisarı halkı, 18 Ekim günü akın akın itiraz dilekçesi vermek için Sarıyer Çayırbaşı civarında toplanarak Sarıyer Belediyesi’ne doğru yürüyüşe geçmek istedi. Evlerini korumak isteyen, yasal haklarını kullanan halkın önü Çevik Kuvvet tarafından kesildi. Çevik Kuvvet Amiri’nin “kalabalığınıza güvenmeyin, bu grubumla 10.000 kişiye müdahale ederim” sözleri, oligarşinin bütün örgütlenmesinin halka karşı olduğunun bir kez daha görülmesiydi.

İş isteyene, işçiye, memura, öğrenciye, evlatlarının katledilmesine karşı çıkanlara, kısaca hak arayan herkese karşı terör estiren oligarşinin polisini, AKP iktidarı konuşturuyordu. Öfkeli halk bu tehditlere aldırmayarak eylemini sürdürdü. Yak-

Halk toplantısında yıkıma direnme kararı

laşık 4.000 kişi Çayırbaşı Caddesi'nden Sarıyer Belediyesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Yolda yürüyüş boyunca da sürekli yapılan müdahale girişimleri ve engelleme çabaları halkın direnişi ile etkisizleştirildi. Halk yedisinden yetmişine, evine, mahallesine sahip çıkarak "Armutlu Bizimdir Bizim Kalacak" sloganları attı.

Belediye yakınlarında önleri tekrar kesilen halk, 4 kişilik temsilci heyetini Belediye Başkanı'na gönderirken, dışarıda "Halk Burada Başkan Nerede, Vur Vur İnsan Başkan Dinlesin, Başkan Şaşıрма Sabrımızı Taşıрма" sloganları hiç susmadı. Halk AKP'li belediyeden seçim dönemlerindeki vaatlerinin hesabını sordu.

1,5 saat süren görüşmenin ardından temsilciler, Belediye Başkanı'nın "sözlerinin arkasında duracağını, bir konuşma yapmak istediğini fakat emniyet güçlerinin izin vermediğini" söylediğini aktardılar. Bunun üzerine halktan "yalan söylüyor, emniyetin arkasına sığınıyor" şeklinde yuhalamalarla tepki yükseldi. Tepkilerin uzun süre devam etmesinin üzerine çıkıp bir konuşma yapan Yusuf Tülün, karşısında öfkeli halkı görerek, halkla birlikte olduğunu söyledi. Dilekçelerin veren halk otobüslerle mahalleye döndü.

Barınma Hakkından Üstün Bir Hukuk Yoktur

Tekellerin sözcüsü burjuva basın "Armutlu kimin eseri?" haberleriyle, yıkıma çanak tutan haberleriyle gecekondulu halkı yasadışı, o topraklardan sökülüp atılması gereken yaratıklar gibi gösteriyor, bu kez yıkabiliriz umuduyla ağızlarından salyalar akıtıyorlar.

Gecekondulu sorununu bu halk yaratmadı. Milyonların aç, işsiz, yoksul olduğu bir ülkede, sömürüye, ranta ve tekellere dayanan bir sistemde hiçbir iktidar böyle devasa bir sorunu yoksulların lehine çözerim diyemez. Diyorsa yalan söylüyor, gerçek niyetini gizliyordur. İTÜ'nün mahkemelerden yıkım kararları almasının da hiçbir önemi yoktur. Halkın barınma hakkı, her türlü hukukun üzerindedir. Kaldı ki, onların mahkeme kararlarını hangi durumlarda uygulayıp uygulamadıklarını da biliyoruz. Bergama'daki altın madeni için de mahkemenin üretimi durdurma kararı vardı, ama iktidar altın tekelinin çıkarına dokunmadı ve kararı uygulamadı. Burada projenin kendisinin teknolojik yönünün Boğaziçi'ne ilişkin yasal düzenlemelere karşı olduğuna hiç girmiyoruz.

Halk kendi gücüne güvenerek en doğal hakkı olan barınma hakkına sahip çıkacaktır. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın. Yanlış hesap yapanlar Armutlu tarihine baksınlar. Armutlu halkını tehdit eden polis şefine de tavsiyemiz, Armutlu'yu büyük bir hevesle yıkmaya gelen Necdet Menzirleri, Hamdi Ardallıları'ı incelesin.

BİZİ TANIR BU TOPRAKLAR, GECEKONDU YOKSULLARININ DİRENİŞİ DENİLDİĞİNDE BİZ GELİRİZ AKILLARA. YIKTIRMAYIZ KONDU-MUZU, VERMEYİZ TOPRAKLARIMIZI RANTÇIYA, HORTUMCUYA

- 1987'lerden itibaren mahallede yerleşim başladı. Kuruluş, devrimciler ve örgütlü halk tarafından planlı ve projeli olarak gerçekleşti.
 - 1989'da faşist arazi mafyası polisle işbirliği içinde arazileri holdinglere peşkeş çekmek için saldırılara başladılar.
 - 23 Temmuz 1990'da Hamdi Ardalı'nın emriyle 2 bin polis mahalleye saldırdı. Mafya planı uygulanmak isteniyor, yıkım planlanıyordu. Halk direndi. Armutlu halkından **Hüsnü İşeri** şehit düştü.
 - Armutlu'da terör estiren **polis İsmail Kılıç** ve **mafya-cı Fezail Bulak** Devrimci Sol tarafından cezalandırıldı.
 - Tercüman ve Günaydın gibi gazetelerin mafyayı masum, halkı suçlu gösteren yayınları sonrasında polis destekli mafya 7 Ağustos 1990'da mahalleye kurşunlarla saldırdı. Onlarca kişi yaralandı.
 - 1990'da Körfez Savaşı'nda "ulusal güvenlik nedeniyle uçaksavar yapılacağı" gerekçesiyle mahalle yıkılmak istendi.
 - 20 Mayıs 1992'de Necdet Menzir saldırıyı bizzat yönetti ve basına; "yıkım için değil, huzur sağlamak için geldik" açıklaması yaptı. İki koldan giren sivil polisler karşılıklı ateş açarak "çatışma" havası yaratıp terörlerini meşru göstermek istediler. Karakol inşa edildi.
 - 22 Haziran 1992'de yeniden yıkmak istediler.
 - Okulu karakol yapanlar, panzerle 17 Kasım 1992'de ilkökul öğrencisi Sevcan Yavuz'u ezerek katlettiler.
 - 5 Temmuz 1995'de yıkım için geldiler.
 - Son yerel seçimlerde MHP'lilerin saldırısına uğradı, saldırı, Armutlu'ya ölüm orucu sürecindeki son saldırıyı protesto için kendini yakan **Eyüp Samur**'un örgütlediği direnişle püskürtüldü.
- Sonraki yıllarda da irili ufaklı onlarca saldırı ve direniş hep yaşandı.

**“Fazla olan mâlî,
(tekebbür) için, gösteriş için kullanmak,
harâmdır.” (Muhammed
Hâdimî, İslam Ahlâkı, s. 97)**

İftar çadırları, açlığın ve aşağılamanın resmidir!

Bu ülkede, onmilyonlarca insanın evinde iftarda, sahurda sofraya iki kap yemek konulmuyor. Ve işte bu yoksulluk tablosunun sonucun-

da onlarca şehirin merkezi meydanlarında “iftar çadırları” kuruldu. Ama bu çadırlarda sadece iftar yapılmıyor. Bu çadırlar, Türkiye’nin bir resmini veriyor bize; onmilyonları pençesine almış açlığın ve sefaletin resmini görüyoruz bu çadırlarda. Çalıp çırparak, sömürüp soyarak zenginleşmiş kesimlerin aşağılayarak baktıkları yoksullar karşısındaki şovlarını görüyoruz. Ve AKP iktidarının, belediyelerin sanki bu kadar insanın muhtaç hale düşürülmesinin sorumlusu kendileri değilmiş gibi çadırlara yaptıkları saltanatvari ziyaretleri izliyoruz.

Dini bir vecibenin yerine getirilmesinin, dayanışmanın ötesinde halkın yoksulluğuyla şov yapıyorlar.

İftar çadırları ilk olarak **Refah Partili** belediyeler döneminde kurulmaya başlandı. Halk niye bir kap yemeğe muhtaç hale düşmüştü? IMF programları uygulandığı için! IMF’ye hayır demeyip o programları uygulayan dinci riyakarlık, yoksulluğu da istismar konusu yapmakta gecikmedi.

Bugün yoksulluğu istismar ve şov konusu yapılmasının en pervasız ve hayasız örneklerine tanık oluyoruz artık.

Otomobilinin bagajından çocuklara ulufe dağıtır gibi bisküvi ve oyuncak dağıtıyor ülkenin başbakanı. Kameralar eşliğinde yoksul kullarının evlerini ziyaret ediyor. Kendini o an ipek kaftanlı bir padişah olarak hayal ediyor belki.

Emine Erdoğan Sultan da, gittiği yoksul evlerde, ayakları kirlenmesin diye ayaklarına galoş takıyor. Neme lazım, yoksulluk mikrobi falan bulaşır değil mi?..

Tayyip, AKP grubunda yaptığı konuşmada “fakir fukaranın, garip gurabanın iftar sofralarına gidin” diyor. **Yaparlar mı?** Yapamazlar. Herşeyden önce, burjuva basında da yazıldığı gibi, hepsinin peşine takılacak kadar kameraman bulunmaz. Eh, kameralar olmayınca, şov yapılamayınca fakir ziyaretinin ne anlamı var?!

Hele ki o iftar çadırlarında, yoksul evlerinde

“tüm müslüman aleminin Ramazan-ı Şerifi kutlu olsun” deyişleri yok mu? Riyakarlığın en üst boyutu.

Müslüman alemi sizin, AKP’nin desteğiyle katlediliyor. Afganistan ABD işgali altında, siz işgalcinin yanındasınız. Irak işgal altında, siz yine işgalcinin yanındasınız. Filistinliler her gün katlediliyor, siz İsrail’le müttefiksizsiniz. Hangi müslüman aleminden söz ediyorsunuz, sizin müslüman dünyasıyla ne ilginiz kalmış?

İslamda gösteriş yoktur. İslamda yardımın makbulü de gösterişsiz yapılandır.

Peki peşine televizyon kameralarını takarak fakir fukarayı ziyarete giden, yoksul ailelere verdikleri üç beş koliyi, kameraların önünden –üzereindeki ülker vb. markalar da okunacak şekilde– geçiren Başbakan ve eşi ne yapıyor?

Bir şu yazılanlara bakın; bir yapılanlara:

“Riya... gösteriş demektir. Âhiret amellerini yaparak âhiret yolunda olduğunu göstererek, dünyâ arzûlarına kavuşmak demektir.

Kısaca, dünyâ kazancına dîni âlet etmektir. **İbâdetlerini göstererek, insanların sevgisini kazanmaktır.**” (Muhammed Hâdimî, s. 38)

Bu tanıma göre Tayyip ve şürekası, tümünden münafık sınıfına girmiyor mu?

Bir Ramazan günü köyün mescidine bir yaban domuzu dadandığını haber vermişler.

Bektaşî hayret içinde sakalını sıvazlayarak :

- Garip şey... Softanın domuzunu çok görmüş-tüm, ama domuzun softasını ilk defa iştitiyorum, demiş.

İftar çadırlarında, iktidar koltuğunda oturma-nın ukalalığıyla veya o günkü yemeği aciz kulla-ra bağışlamanın büyüklüğüyle dolanırken gördüğünüz softaların çoğu “**domuzun softası**”dır. Dinle, inançla, ibadetle ilgileri yoktur.

AKP iktidarında “dinibütün” gözükmek prim yapmakta, ihalelerin kapısını açmaktadır. Tekelci burjuvaların, mafyacıların birden bu kadar yarımdımsever kesilmesinin altında bu vardır.

Milyonlarca insana iftar çadırlarında yemek vermekle övünenler; övünmeyin, **bu sizin ayıbınızdır.** İftar çadırından yararlanan milyonlarca insan, milyonlarca aç, yoksul bırakılmış insan demektir. **Siz çalıp çırpıldığınız, siz soyup sömürdüğünüz için yoksuldur o insanlar.**

Polisin Yazdığı İddianame İle Sorgusuz Sualsiz 8 Ay Tutsaklık

17 Şubat 2004 tarihinde başlayan ve sonraki günlerde süren operasyonlarda gözaltına alınan 41 kişiden 10'u tutuksuz 14'ü tutuklu 24 kişinin duruşması 15 Ekim günü Ankara 11'inci Ağır Ceza Mahkemesi'nde (DGM) görüldü. Ankara'nın sahte belgeli, "delil" niteliği taşımayan diskete dayalı davası olan duruşma sonucunda 8 kişi tahliye edildi.

Onursuz Aramaya Protesto: Çıplak Ayaklı Geldiler

Ankara polisinin, sokak ortasından, Abdi İpekçi'deki TAYAD'lıların ihtiyaçlarını karşıladığı evden, parktan toplanıp "örgüt operasyonu" havası verilerek tutuklananlar, hapishanede dayatılan onur kırıcı ayakkabı aramasını protesto etmek için çıplak ayakla mahkemeye geldiler.

Sanıklardan, Wernicke-Korsakoff hastası olan Mustafa Gök avukatı ile görüştürülmediği için savunma vermeyeceğini belirtirken, tüm sanıklar savunmalarını yaptılar. Operasyonun polisin demokratik mücadeleye yönelik saldırısı olduğunun altı çizilen savunmalarda tahliye talep edildi.

Erdem Güdenoğlu, tutuklanmasına delil olarak bir cenazeye katılması ve beraat ettiği bir davanın gösterildiğinin altını çizdi ve hukuk komedisinin bir başka yönünü gözler önüne serdi. Mehmet Güvel ise, hukuki durumunu ve TAYAD kampanyasının nasıl DHKP-C kampanyası gibi gösterildiğini dile getirdi.

Avukat Selçuk Kozağaçlı ise, dosyada "delil" olarak gösterilen disketlerin, hakim muhafazasında tutulmadığı sürece delil olamayacağına dikkat çekerek, bu durumda dos-

yada hiçbir delilin bulunmadığını belirtti ve tutuklu bulunanların tahliyesini istedi.

Mahkeme heyeti Murat Korkut, Mehmet Güvel, Erdem Güdenoğlu, Nürşen Toksoy, Nurcan Temel, Ümut Şener, Levent Hergüner ve Erdinç Eroğlu'nun tahliyesine, Funda Davran Gök, Mustafa Gök, Hakkı Gökhan Menet, Abdullah Özgün, İsmail Özmen ve Yurdum Ali Tokgöz'ün ise tutukluluklarının devamına karar vererek duruşmayı 8 Aralık 2004 tarihine erteledi.

Polis Komplosuyla Dava ve Yasadışı Şekilde Sorgusuz Sualsiz 8 Ay Tutsaklık

Bu dava polisin açık bir komplosu ve pervasız bir hukuksuzluğudur.

TAYAD'ın 'Hapishanelerde 107 İnsan Öldü Duydunuz mu?' kampanyasına karşı saldırıya geçen AKP iktidarının polisi, ülkenin başkentinde büyük bir hukuksuzluğa imza atarak tam 41 insanı işkenceli sorguya almış ve bunlardan 14'ünü tutuklatmıştır. Yargı bir çok olayda olduğu gibi bunda da polisin suç ortağı durumundadır. Her ikisi de AKP iktidarının aldığı kararı uygulamış, bu ülkenin hapishanelerinde 107 insanın katledildiğinin duyulmaması için seferber olmuşlardır. Hukuksuzluk mahkeme aşamasında da sürerek, savcılık polis fezlekesini aynen iddianame haline getirmiştir. Tıpkı 1 Nisan operasyonlarında olduğu gibi. Yine 1 Nisan operasyonu ile ortak başka yönleri de var. Orada da basılan bir evde "işte disket bulduk" denilerek, istedikleri bilgileri ekleyebilecekleri bir "delil" yarattılar. Yine bu davada da mevcut yasalardaki süre aşılarak ay-

larca mahkemeye çıkarılmamış olmalarıdır. Bu da, komp-
lonun bir parçasıdır. Çünkü polis ve DGM, dosyada hiçbir delilin bulunmadığını bilmekte ve "yatırabildiğimiz kadar yatıralım" düşüncesiyle hareket etmektedir. 8 insan 8 ay yatırıldılar, 6'sı halen tutuluyor.

Tutuklananlardan biri de, Wernicke-Korsakoff hastası olan ve 3 ayrı devlet kurumundan alınmış sağlık raporu bulunan, bu nedenle cezası Cumhurbaşkanı tarafından "affedilen" 58 yaşındaki **Mehmet Güvel** idi.

Güvel'in tutuklama müzekkeresinde, "DHKP-C'nin kampanyası olan 'Hapishanelerde 107 İnsan Öldü Duydunuz mu?' isimli kampanyası doğrultusunda afiş asma, faaliyetlerde bulunma..." yazıyordu. Savcılık, Güvel'e "yasadışı DHKP-C örgütünü Ankara'da toparlamaya geldiği" suçlamasında da bulundu. Polis yazıyor savcı iddianame haline getiriyor. İddialarına ilişkin hiçbir delil gösterme sorumluluğu duymayan savcılık, polisin sekreteryası gibi çalıştı.

Hukuk komedisi, AB endeksli demokratikleşme oyunu böyle sürüyor. Aylarca Abdi İpekçi Parkı'nda TAYAD'lıların direnişine katılan, herkesçe tanınan biri, bir anda "yasadışı örgüt sorumlusu" ilan ediliyor; TAYAD'ın tüm ülke genelinde sürdürdüğü kampanya "DHKP-C kampanyası" ve onlarca kentte yüzlerce insanın bu afişi asarken gözaltına alınıp bırakıldığı, altında TAYAD'ın imzası bulunan afişler de DHKP-C afişi oluveriyor.

Yeşiller İstanbul'da...

Döneklik, Faşizmin Başdestekçisi

AKP hükümeti Avrupa'da en büyük desteği, sosyal demokratlarla birlikte Yeşiller/Avrupa Özgür İttifakı (EFA) Grubu ve grubun Eşbaşkanı Daniel Cohn-Bendit'ten alıyor. Gerici faşist AKP iktidarının, "içeride muhafazakarız ama Avrupa'da sol partilere yakınız" söylemiyle özetlediği "nabza göre şerbet" veren kişiliksiz politikasının prim yapıyor görünmesinde de Yeşiller'in rolü büyüktür. Türkiye'nin AB üyelik tartışmalarının Avrupa'da sürdüğü günlerde Yeşiller'in grup toplantısını İstanbul'da yapması desteğin en üst boyutta ifade edilmesi oldu.

19-21 Ekim günlerindeki toplantıların ilk gününden başlayarak Türkiye'de 'sessiz devrim gerçekleştiği', 'demokratikleşmede büyük adımlar atıldığı' vurguları sık sık yapıldı. Çıkış temeli sola dayanan Yeşiller'in bugünkü konumu dönekliğin geldiği nokta açısından incelemeye değer bir konu oluştursa da, AKP'ye verilen desteğin anlamı çok daha boyutludur, doğrudan faşizme, Türkiye halkları üzerinde estirilen teröre, ölümlere verilen destektir.

Bendit Konuşuyor, Faşizmin Ağzı Kulaklarına Varıyor

Bugün kendini işgaller ve büyük bir vahşetle anlatan emperyalizm gerçeğinden söz ettiği için devrimci tutsakların temsilcilerinden Şadi Özpolat'ı "taş devrinde kalmakla" eleştiren Cohn-Bendit'in devrinde Avrupa emperyalist tekellerinin çıkarlarının savunuculuğu ve Türkiye faşizmine olduğu açık. Hapishaneleri kan gölüne dönmüş, dağlarında cansız bedenlere işkence-

YEŞİLLER: 1968 hareketinden güç alan, anti-nükleer ve barış hareketi tabanına dayanan, 1970'li yıllardan başlayarak kitlesellenen Yeşiller, anti-kapitalist özelliklerini yitirdikçe kapitalist sistemle bütünleşti. Şimdi burjuvazinin elinde, halkın tepkilerinin kanallize edilebileceği bir araç, Almanya gibi iktidar ortağı olduğu ülkelerde de sosyal haklara yönelik saldırılara, hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına doğrudan imza atan bir çizgidir. 1980'lerde kapitalistler tarafından hain ilan edilen Yeşiller'in radikal, Marksist-Leninist solla çatışma süreci, aynı zamanda kendilerini ispatlama sürecidir. 1990'lara doğru bu süreç tamamlanmıştır. Komünist Partilerin güçsüz olduğu, Almanya RAF örneğindeki gibi silahlı hareketin darbe aldığı, solda demoralizasyonun geliştiği zeminde boy veren Yeşiller solla ilişkilerini kopardıkları gibi, adlarını aldıkları çevrecilikle de bir bağları kalmamıştır. Zira çevrecilik de, doğayı tahrip eden kapitalizme karşıtlığı gerektirir. Onlar şimdi tekellerin düzenini açıktan savunan, kapitalizmin restorasyonundan öte bir talepleri olmayan bir güç durumundadır.

lerin yapıldığı, karakollarından işkence haykırıslarının yükseldiği bir ülkede "sistemli işkencenin olmadığını", o işkenceyi yaşayanlara karşı bile savunma pervasızlığı göstermeleri de onların devrinin özelliği. Dün eleştirilerinden dolayı oligarşinin "Türkiye düşmanı" ilan ettiği Bendit'in bugün burjuva medya ve iktidar tarafından göklere çıkarılması boşuna değildir. Bendit konuşuyor burjuva medya manşet atıyor, Bendit konuşuyor AKP'lilerin ağzı kulaklarına varıyor. Bendit nezdinde Yeşiller zulüm düzenini demokrasi diye yutturmanın en büyük oyununu gözlerimizin içine bakarak oynuyorlar. Tabii yanıbaşlarında aynı oyunun parçası olan Türkiye'nin "aydınlarını" da eklemeliyiz.

Konuşan Bush Değil "Kızıl Daniel"!

Yeşiller ve Bendit'in AKP'yi bile şaşırtan canhıraş Türkiye savunuculuğunun altında hangi somut çıkarların yattığı, faşist kafa yapısını her fırsatta ortaya koyan Tayyip'i kendi dönüşümüne (dönekliği demek istiyor) benzeten yağcılığın nereden kaynaklandığı ayrı bir konu, ama Yeşiller'in ülkemize bakışının klasik emperyalist bakış olduğu bir çok örnekte ortaya çıkıyor.

Örneğin Bendit'in şu sözlerini okuyun:

"Terörle mücadele içindeyiz. Eğer biz Türkiye'yi Avrupa'ya entegre edebilirsek, dünyaya bir işaret vermiş oluruz. Biliniz ki, bizim terörizme karşı mücadelemiz İslamiyet'e karşı mücadele değildir." (Milliyet, 20 Ekim)

Aynı sözün onlarca versiyonunu Bush'tan dinledik. İlmli islam bu bakış açısının ürünü, AKP aynı zamanda bu misyonundan dolayı da AB ve ABD emperyalizminden destek görüyor.

'68 Hareketi içinde yer almanın rantını sonuna kadar kullanan Bendit'in "kızıl Daniel" sıfatına sık sık vurgu yapılması da, burjuvazinin döneklik propagandasından başka bir şey değildir. Bakın, "kızıl Daniel" bile böyle oldu, direnmeyin, mücadele etmeyin, Benditler'in barbar emperyalist devrine boyun eğin denilmektedir.

Toplantının Son Günü

TAYAD'lı Aileler'den Protesto

Toplantının son günü olan 21 Ekim'de "Tarım ve Çevre" ile ilgili ilerleme raporundaki bölüm tartışıldı. Bu tartışmalar esnasında TAYAD'lılardan İbrahim Halil Şahin kendisine söz hakkı verilmedi. Bunun üzerine İbrahim Halil; "ilerlemeden bahsediyorsunuz ancak F tipi hücrelerde 5 yıldır tecrite karşı direniş sürüyor. 117 şehit verildi. Bu ülkede adalet yok. İnsanlar sahte belgelerle tutuklanıyor. İşkence sokaklara taşındı. Daha dün demokratik haklarını kullanarak suç duyurusunda bulunmak isteyenlere sokak ortasında işkence yapıldı, hangi ilerlemeden, hangi insan haklarından bahsediyorsunuz. Böyle ilerleme olmaz! Sizi protesto ediyorum" diyerek salonu terketti.

Protestoya izleyicilerden bir kısmı alkışlarıyla ve sözlü olarak destek verdi.

“Sus diyorlar, ama ben vazgeçmemekte kararlıyım.”

11 Ekim’de evi polis tarafından basılıp talan edilen, nedenini sormak için gittiği İstanbul Emniyet Müdürlüğü’nde gözaltına alınan şair Ruhan Mavruk serbest bırakıldı.

Mavruk’un gözaltına alınmasının bahanesi yine “**malum disket**”ti. Mavruk’un adı da, 1 Nisan’dan bu yana yüzlerce kişinin gözaltına alınmasına, 82 kişinin tutuklanmasına gerekçe yapılan “**diskette geçiyor**”du!

Sahte belge uzmanı polisin iddiasına göre, Ruhan Mavruk’un adının geçtiği bölüm şöyleydi: “*Temel Haklar Derneği’nde, Ruhan Mavruk başka işlerini ileri sürerek çeviri yapmıyor, başka çevirmen bulmalıyız*”.

Ruhan Mavruk serbest bırakıldıktan sonra yaptığı açıklamada, böyle bir yazının kendisinin “illegal bir yapıyla” ilişkide olduğunu gösteremeyeceğini, çünkü Temel Haklar Derneği’nin yasal ve demokratik bir dernek olduğunu vurguluyor ve “*Kendileri kurulmasına izin vermiş Dernekler Masası’yla, buradaki bir yazışmayla hangi örgüt bağıni*

çıkacaklar?” diyordu.

Ruhan Mavruk ayrıca 9 saatlik sorgusunda Mahir Çayan’dan Dursun Karataş’a kadar pek çok konuda soru sorulduğunu, ama sorgunun esas olarak kendisine “bu işleri bıraktırmaya” yöneldiğini anlattı. Mavruk, polisin kendisine “*derneklere gitmeyin, kurumlara, varoşlara gitmeyin... Sizin fikrinize saygı duyuyoruz fakat kullanılıyorsunuz*” şeklinde bir yaklaşımının olduğunu anlatarak, görünürdeki “saygılı” davranışın altında bir tehdit olduğunu belirtti.

Bu tür baskılarla aydınların muhalif tavırlarının törpülenmek istendiğini belirten şair Ruhan Mavruk, yaşadıklarına karşın “vazgeçmeyeceğini” belirterek şunları söylüyor: “*Sus diyorlarlar, ama ben vazgeçmemekte kararlıyım. Tavrımı sürdürüleceğim. İnsanların saygısı, sevgisi, bu onur, kazanacağım maddi şeylerden çok daha önemli. Ben kendim olmaktan çok mutluyum. Beni vazgeçiremeyecekler.*”

Gözaltına protesto

İstanbul Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği ve İdil Kültür Merkezi, 16 Ekim’de yaptıkları basın toplantısında Ruhan Mavruk’un gözaltına alınarak sorgulanmasını kınadılar.

İstanbul Temel Haklar’ın Şişli’deki binasında yapılan açıklamaya gözaltından çıkan Ruhan Mavruk ve yazar Mihri Belli de katıldı.

Gözaltına alınmasına ve sorgulanmasına ilişkin bilgi veren Ruhan Mavruk, bunun 1 Nisan Operasyonu’nun bir devamı olduğunu vurgulayarak, “*amaç, operasyonla tutuklanan 82 kişinin tutukluluk hallerini meşrulaştırmaktı*” dedi.

Daha sonra söz alan Temel Haklar Başkan Yardımcısı Gülay Özpolat ise, bu tür gözaltıların bütün muhalif kesimlere yönelik olduğunu kaydetti. 1 Nisan Operasyonu’nun ve komploların halen devam ettiğini vurgulayan Özpolat, “*operasyonu bitirmediler. Çünkü bir türlü devrimcileri bitiremiyorlar*” dedi.

Sayı 129

17

24 Ekim
2004

Her Yer Buca

13 Ekim’de Buca Hapishanesi’nde meydana gelen isyanın nedenleri, hapishaneler konusunda uygulanan sansürün karanlığında boğuldu. Burjuva medya, **Buca Hapishanesi’ndeki isyanı bir anda “tecavüzcüler” meselesine dönüştürdü**; iki bin tutuklu ve hükümlünün talepleri görmezden gelindi.

Eylemin temel nedeni, hapishane yönetiminin baskılarıydı. Tutuklular, İnfaz Hakimliği’ne, İzleme Kurulları’na defalarca başvurmuş ama bir sonuç

alamamıştı. Alamazlardı da, çünkü bu kurumlar, F Tiplerine geçiş sırasında göstermelik olarak oluşturulmuştu. Böyle olduğu için başvurulara rağmen dayak, keyfilikler, yasaklar sürdü Buca’da da.

Buca’daki isyan, hapishanedeki tüm tutuklu ve hükümlülerin, yani yaklaşık iki bin kişinin desteğiyle gerçekleşti. Adli mahkumlar açısından bu oldukça ender rastlanan bir durumdur. Tüm tutukluların desteği, koşulların ne kadar kötü olduğunu gösterir.

Gerçekte Buca’daki durum, AKP yönetimindeki Türkiye hapishanelerinin bir özetidir. Biraz cüretli ve biraz örgütlü olabilseler, Türkiye hapishanelerindeki 70 bin 962 tutuklu ve hükümlünün 70 bini isyan eder. (Geriye kalan küsurat da faşist ve mafyacıların sayısıdır.)

Duymayan, bilmeyen kalmasın; AKP yönetimindeki hapishanelerde zulüm hüküm sürüyor.

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi:

Tarihin ve halkımızın önünde sözümüzdür EMPERYALİZMİN ve OLİGARŞİNİN HÜCRELERİ YIKILACAK

Ölüm orucu direnişinin, 5. yılına girmesi vesilesiyle bir açıklama yayınlayan Devrimci Halk Kurtuluş Partisi, emperyalizm ve oligarşinin, 117 ölüm, 600 sakatla devrimcileri teslim alamadığını belirtti. 16 Ekim 2004 tarih ve 33 No'lu açıklamada, direnişin, halkların tarihi açısından önemi ve anlamının her geçen gün daha çarpıcı boyutlar kazandığının altı çizilirken, *"halkımızın kahramanlıklarının en üst düzeye çıktığı, destanların içiçe geçtiği bu direniş, tüm dünya halkları için bugünden büyük bir öğreticilik kazanmıştır"* ifadelerine yer verildi.

Katliamlara, işkencelere, tecrit hücrelerine rağmen 5. yılına giren bir direnişin, emperyalizme ve oligarşiye karşı mücadele diye bir iddiası ve sorumluluğu olan tüm güçler için başlı başına bir inceleme konusu olduğunun altını çizen Parti, direnişin bu gücünü nereden aldığının, saldırının büyüklüğüne rağmen nasıl bu kadar sürebildiğinin, kahramanlıkların nasıl kitleselleşip yaygınlaştığının, oligarşinin ne yapmak istediğinin ve devrimcilerin direnişinin anlamını kavramanın, herkes için öğretici olacağını dile getirdi.

Açıklamada, F tipi saldırısının amacı ve direnişin gücü şöyle ifade edildi:

F tipi hapishanelerin katliamla açılması, operasyonun boyutları, başvurulmuş vahşetin düzeyi itibarıyla Türkiye hatta dünya tarihinde eşine az rastla-

nır bir saldırıydı. Devrimci tutsakları teslim almak istiyorlardı. Halkın teslim alınmasında önemli bir engeli aşma düşüncesindeydiler. Devrimcilerin teslim alınması, devrimin, sosyalizmin, yani bu aşağılık ve alçak düzenin bir ALTERNATİFİ olabileceği düşüncesini bu topraklardan silmek demekti. Herkes bu düzene boyun eğmeliydi. Solcular da bu düzenin sınırları içinde solculuk yapmalıydı. Bu amaca ulaşmak için tüm güçleriyle saldırdılar. Teşhir olacaklarını, faşist yüzlerinin açığa çıkacağını bile bile büyük bir katliamı göze aldılar.

Sonuç alacaklarından çok emindiler. Güçlerine çok güveniyorlardı. F tiplerinin hücrelerinde bir başına bırakılmış üç-beşyüz tutsağın, bir milyonluk ordusu, devasa polis gücü, kontrgerillası, MİT'i, hapishaneleri olan bir devlete karşı direnemeyeceğini düşünüyorlardı.

Oysa mesele, sadece kimin kaç kişi olduğundan ibaret değildi. Mesele, kimin haklı, kimin haksız, kimin meşru, kimin gayri-meşru olduğuydu.

40-50'sini katlederiz, ötekileri işkenceden geçirip hücrelere attık mı, direniş de biter hesabını yapanların hesaba katmadıkları şey; halkın, devrimcilerin gücüyü. İnançların gücünü, ülkeleri bağımsızlaştıracak, halkları özgürleştirecek inancı, idealleri olanların kararlılığını hesaba katmamışlardı.

Haklılığımız ve meşruluğu-

muza, halkın, inançlarımızın gücüyle hesaplarını bozduk.

Direnişin Yolunu Takip Eden Bir Halk, Direnişin Derslerini Kavrayan Bir Sol, Dünden Daha Güçlü Olacaktır

4 yıldır teslim olmayan devrimci tutsakların, halka ve devrimcilere, zulme karşı her koşulda direnilebileceğini öğrettiklerine vurgu yapan Parti, güçlü olanın devrimciler olduğunu, devrimcilerin iradesini hiçbir gücün kıramayacağını belirterek, "koşullar ne olursa olsun direnmek gerektiğini söylüyor ve bizzat kendi direnişleriyle bunu gösteriyorlar. Ya direniriz, ya yok oluruz. Öğrettikleri ve gösterdikleri en çıplak gerçek budur" dedi.

Direnişin ortaya koyduğu dersler şu ifadelerle sıralanmaya devam etti:

Bu direniş halkın teslim olmayacağını gösteriyor. Bu direnişle emperyalizm ve oligarşi halkımızın iradesini bir kez daha gördü. Seçim sandıklarında ortaya çıkarılan "millet iradesi", halkın değerlerinin ve özelemlerinin istismar edildiği, baskı ve terör altında yolundan çıkartılmış, çarpıtılmış bir iradedir. Halkların iradesinin sınındığı ve görüldüğü asıl yer, emperyalizme ve oligarşiye karşı savaş arenasıdır. Direnişte ortaya çıkan irade işte bu iradedir. Direnişin iradesi, halkın bütünün çıkarlarının ve değerlerinin temsilcisidir.

Büyük kahramanlıklarla 5. Yılına giren direniş göstermiştir ki, halkı sindirememiş, teslim alamamışlardır. Baskıyla, terörle, yasaklarla, yoksullukla, yozlaşmayla, halkın tarihinin derinliklerinde, vicdanında varolan değerleri yoketmeyi başaramamışlardır. 5. Yılına giren direniş, halkın barikatıdır.

Emperyalizme ve oligarşiye

karşı direnen halktır. Biz halkız. Emperyalizme ve oligarşiye karşı direnenleri, sanki bu halkın dışında gibi göstermek, kaba, bayağı bir demagojidir. Demagojinin asıl sahibi olan emperyalizm ve oligarşi, gerçeği biliyor ve halkları devasa askeri güçlerle teslim almanın kolay olamayacağını görüyor.

Ölüm pahasına direnenler hep olacak. Düşüncelerinden, inançlarından vazgeçmekten-se, ölümü gülererek kucaklayanlar hep olacak. Yozlaştırma politikalarına ne kadar ağırlık verirlerse versinler, **onur için, namus için, adalet için, özgürlük ve bağımsızlık için** direnenler, savaşımlar, bu uğurda ölümü göze alanlar bu topraklardan hiç eksik olmayacak.

Bu direniş dostlarımıza, halktan, emekten yana herke-se, güçlü olmak gerektiğini, burjuva propagandalarından etkilenmemek, kendimize güvenmek gerektiğini, halkın gü-cüne, dinamiklerine inanmak gerektiğini gösterdi.

Sessiz kalarak, direnişi yok sayarak, gündemlerine almayarak yenilgimizi bekleyenler yanıldı. Bu yanılgı, halkın büyük bedeller ödemesine neden olan, tarih karşısında sorumlu-luğu ağır bir yanılgıdır. Sessizlik, yok saymak, bilinçli veya bilinçsiz, emperyalizme ve oligarşiye yardımdır. Emperyalizmin ve oligarşinin kuşatmasına sessizlikleriyle, tavırsızlıklarıyla katılanlar, bu direnişten en çok öğrenmesi gerekenlerdir. Onlar bilmelidir ki, susarak esas olarak kendi iradelerini yok sayıyorlar. Kendi iradelerini kırıyorlar.

117 insanın ölümüne yol açan bir zulme, halkın tüm kesimlerini birbirinden koparıp güçsüzleştirmeyi amaçlayan tecrit politikasına karşı diyeceği bir şey olmayanların, başka hangi konuda halka bir diyece-

ği olabilir ki? Böyle bir zulüm karşısında emperyalizmin, faşizmin karşısına çıkma cüreti gösteremeyenler, hangi konuda halkın öncüsü olabilirler? Halktan, emekten yana olduğunu, devrimci, demokrat, sosyalist olduğunu iddia edenler, emperyalizm ve faşizmin politikalarını bozmak ve halkın kurtuluşunun önünü açmakla yükümlüdürler. 117 ölümün karşısında susanlar, destansı bir direnişe omuz vermeyenler, bunu nasıl yapacak?

Hepimizin onuru, gururu olan tutsaklar, halka nasıl önderlik edileceğini, halka nasıl güven verileceğini, karşı-devrimin saldırıları karşısında nasıl direnileceğini, sosyalizmin nasıl savunulacağını ve devrimin yolunun nasıl açılacağını gösteriyorlar.

Türkiye'nin geleceğinde bu direnişten öğrenmesini bilenlerin sözü olacak.

Emperyalizm ve Kukla, İşbirlikçi İktidarlar, Halkları Teslim Alamayacak

Katliamı DSP-MHP-ANAP hükümeti başlattı. AKP iktidarı sürdürüyor. Aralarında bir fark yoktur. Sıfatları, 'demokratik sol', 'milliyetçi', 'liberal', 'islami' gibi farklılıklar gösterse de, rolleri aynıdır. Tecrit emperyalizmin ve işbirlikçi oligarşinin politikasıdır. Düzen partileri, bu politikayı sürdürmüşlerdir. Çünkü düzen partilerinin hükümetleri, emperyalizmin ve işbirlikçi oligarşinin çıkarlarını savunmakla yükümlü kukla iktidarlardır.

Direniş emperyalizme ve oligarşiye karşıdır. Direniş, dünya halklarını yoksulluğa, adaletsizliğe, eşitsizliğe boyun eğmeyi dayatan emperyalist politikanın boşa çıkarılması içindir. ABD'nin de, AB'nin de, ve onların işbirlikçisi AKP'nin de dayattığı aynıdır; bizim

Hiçbir koşulda umutsuzluğa, güvensizliğe kapılmayın. Emperyalizm ve işbirlikçileri, işgalleriyle, bombalarla, tekelleri aracılığıyla, çoğalttıkları hücre tipi hapishaneleriyle, gerçekleri öğrenmemizi engelleyen medyalarıyla dünyanın ufkunu karartmışlardır. Her gecenin bir sabahı vardır. Umutsuz olmak için hiçbir neden yoktur. Tutsaklarımız ve dünyanın dört bir yanındaki halklar, emperyalizme direnilebileceğini gösteriyorlar. Direnmenin ötesinde, işbirlikçi iktidarları alaşağı edecek gücümüz de var.

düşündüğümüz gibi düşünecek, bizim istediğimiz biçimde yaşayacak, bizim "zararlı" görmediğimiz kadar örgütlü olacak, verilene razı olacaksınız. Açık işgalin hüküm sürdüğü Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de de, dünyanın tüm ülkelerinde de, tüm hapishanelerde de süren kavga, bunun kavgasıdır. Silahlı, silahsız tüm direnişler, halkların iradesini yoketmek isteyen emperyalist iradeye karşı, halkın iradesini ortaya koyma direnişidir.

F tiplerinde dört yıldır **"düşüncelerimizi yokedemeyeceksiniz", "dayanışmanın, örgütlülüğün olmadığı bir yaşamı bize dayatamayacaksınız"** diye haykıran tutsakların sesi, dünya halklarının direnişinin en güçlü parçalarından biridir.

Tüm dünyada, feda eylemleri, emperyalizmin bu dayatmalarıyla birlikte yoğunlaşmıştır. Dünyanın her yerinde düşünceleri, inançları, ülkelerinin bağımsızlığı, halklarının kurtuluşu için kendilerini feda eden halk kahramanları öne çıkmıştır.

Halkımızın kahramanları,

emperyalizmin ve işbirlikçilerinin sömürdüğü, zulmettiği bir halk olarak değil, bağımsız, demokratik, sosyalist bir ülkenin halkı olarak yaşayabilmek için, F tipi ve tecrit saldırısını püskürtmek için kendilerini feda etmektedirler.

Halkımız, kahramanlarının izinde, açlığa, yoksulluğa, zulme, adaletsizliğe direnmelidir. Emperyalizmin, işbirlikçilerinin ülkemizi talan etmesine, hayasızca sömürmesine direnmelidir. Halkın davasını hücrelerde de savunmaya devam eden tutsaklarımız bu konuda örnek oldular. Takip edilmesi gereken yol, onların yoludur.

Hiçbir koşulda umutsuzluğa, güvensizliğe kapılmayın.

Emperyalizm ve işbirlikçileri, işgalleriyle, göklerden yağdırdıkları bombalarla, her tarafa ahtapot gibi uzanan tekelleri aracılığıyla, harıl harıl sayısını çoğalttıkları hücre tipi hapishaneleriyle, gerçekleri öğrenme-

mizi engelleyen medyalarıyla dünyanın ufkunu karartmışlardır. Her gecenin bir sabahı vardır. Her gün milyonlarca çocuğumuzu, kadın erkek, genç yaşlı insanımızı açlıkla veya silahlarıyla öldüren emperyalizm ve işbirlikçileri, dünyanın aydınlık geleceğinin yolunu açacak büyük bir öfkeyi de ekiyorlar yeryüzüne.

Umutsuz olmak için hiçbir neden yoktur. Tutsaklarımız ve dünyanın dört bir yanındaki halklar, emperyalizme direnilebileceğini gösteriyorlar. Direnmenin ötesinde, işbirlikçi iktidarları alaşağı edecek gücümüz de var.

Direnişe bakın; Dört yılı bitirip beşinci yıla giren saldırıda ABD ve AB emperyalizmi tüm güçleriyle işbirlikçi oligarşinin arkasında oldu. Ağır kuşatma altında geçen dört yılda, içeride teslim olmadık. Dışarıda da teslim olmuyoruz. Bizi yokede-mediler. Emperyalizme karşı

bağımsızlığı, faşizme karşı demokrasiye, kapitalizme karşı sosyalizmi savunmaktan, bunun için direnmekten ve savaşmaktan bizi caydıramadılar.

Direnmeye devam ediyoruz. Direndikçe güçleniyoruz. Direndikçe kararlılığımız pekişiyor, iddiamız büyüyor.

İşte bu yüzden, süren direniş, hepimizin direnişidir. Halkın her kesiminin, solun her kesiminin direnişidir. Direniş sahiplenmek, kendi onurumuzu, namusumuzu, gelecek kavgamızı, iddiamızı, ideallerimizi sahiplenmektir.

Direniş 5. Yılına giriyor. Direnişin bir parçası olun, bizimle olun. Birleştikçe büyüyecek, direndikçe güçlenecek, emperyalizmin ve oligarşinin hücrelerini yıkacağız!

Tarihin ve halkımızın önünde sözümüzdür. Emperyalizmin ve oligarşinin hücreleri yıkılacak. Hiçbir güç bu hücreleri ayakta tutmaya yetmeyecek.

AKP Polisi-Doğan Medya işbirliğiyle hazırlanan bir ASPARAGAS

18 Ekim'de CNN Türk tarafından hazırlanan ve ertesi gün burjuva basının benzer başlıklarla Doğan Medya'nın haberini sayfalarına taşıdığı **"DHKP-C lideri Dursun Karataş da iade ediliyor!"** başlıklı habere ilişkin bir açıklama yapan Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi Basın Bürosu, haberin tamamen asparagas olduğunu duyurdu.

20 Ekim 2004 tarihli ve 343 No'lu açıklamada, faşist mafyacı Alaaddin Çakıcı ve islamcı Metin Kaplan'ın iadeleri hatırlatılarak, "‘Büyük devlet’, ‘Avrupa’ya her istediğini yaptıran iktidar’ havasını pekiştirmek için bir de devrimci önder Dursun Karataş'ın iadesini sağlarsa, AKP iktidarı, halk düşmanlarının gözünde prim yapacaktı" denildi.

"Ama 'küçük' bir sorun var: Önderimiz tutsak değil ki, iadesi tartışılın" sözleriyle süren açıklamada, CNN Türk'ün haberine göre, adeta Dursun Karataş'ın tutsak alınmış, emperyalizmin elinde de, iadesi tartışılıyor gibi gösterildiği belirtildi ve **"BÖYLE BİR ŞEY YOKTUR. ASPARAGASTIR. Önderimiz görevleri başındadır"** denildi.

CNN-Türk'ün "özel" haberinde sıralanan ve "Karataş'ın Amsterdam dışında bir bölgede olduğunu bilindiği", "Çapa'daki patlamanın üstlenildiği e-

mail'in, Hollanda'daki bir internet kafeden gönderildiği" gibi polisin uydurmalarının, aynı zamanda Avrupa'daki Türkiyeli devrimci demokratik kurumlar üzerinde baskı bahanesi oluşturma amaçlı olduğunun altı çizildi ve haberin bir "hava" yaratmak için olduğu vurgulandı.

Açıklama şu ifadelerle sürdü:

"Doğan Medya ve AKP, iktidarı başarılı gösterebilmek, örgütümüzü ve önderimizi karalamak için her yonteme başvuruyorlar. F tiplerindeki ölümleri, işkenceleri, açlığı, yoksulluğu, halkın mücadelesini, direnişlerini gizleyen, sansürleyen medya, sayfalarını yalan haberlerle dolduruyor.

Önderimizi tutsak etmek, örgütümüzü bitirmek, oligarşinin ve medyasının onlarca yıldır değişmeyen hayalidir. Hayalleri, bugüne kadarki yüzlerce operasyona, katliama rağmen gerçekleşmediği için yalan haberlerle kendilerini kandırıyor, yarattıkları havayla yine sadece kendileri tatmin oluyorlar.

Devam edin yalanlara. Yalandan bir Türkiye tablosu oluşturun. Ama siz ne yaparsanız yapın, gerçek hükmünü sürdürecektir. Ve o gerçeğin içinde örgütümüz hep olacaktır."

Bir yılı aşkın süredir Abdi İpekçi Parkı'ndayız NE İÇİN BURADAYIZ?

26 Eylül 2003'te gelip oturduk bu parka. Açlık grevine başladık. Abdi İpekçi Parkı'ndan gelip geçerken gördüğünüz o 'elin' altına bir afiş yazıp koyduk:

"Hapishanelerde 107 İnsan Öldü, Duydunuz mu?"

O günden beri buradayız. Ve şimdi önümüzdeki afişin üstünde şöyle yazıyor:

"Hapishanelerde 117 İnsan Öldü, Duydunuz mu?"

Bu ülkenin gizlenen hapishane gerçeğini duyurmak için burada direnişi sürdürdüğümüz müddet içinde, hapishanelerde ölümlerin sayısı 107'den 117'ye çıktı. F Tipi hapishanelerde TECRİT adı verilen o insanlık dışı politika hala sürdürüldüğü için, hala insanlar ölmeye devam ediyor. Ve biz de sesimizi bir çığlık olup duyurmak için hala buradayız.

Buradayız; çünkü sizlerin bildiklerinden daha fazlasını biliyoruz.

HAPİSHANELERDE NELER OLUYOR BİLİYOR MUSUNUZ?

Nereden bileceksiniz; gazeteler yazmıyor, televizyonlar söylemiyor.

19-22 Aralık 2000'de hapishanelerde 28 kişinin nasıl öldürüldüğünü öğrenemedi Türkiye halkı. O günden bu yana öldürülenlerin sayısının 117'ye ulaştığı da gizleniyor sizden.

AKP iktidarının Adalet Bakanı, gazeteciler sorduğunda *"F Tipi hapishaneler Avrupa Standartlarına uygundur"* diyor, başka bir şey demiyor.

Hapishanelerden tabutlar çıkmaya devam ediyor. İktidarın ve medyanın sansürü diyor ki, yok böyle bir şey. Hayır! **VAR BÖYLE BİR ŞEY!**

117 İNSAN BU ÜLKENİN HAPİSHANELERİNDE ÖLDÜ!

Kadınlarımız Bayrampaşa Hapishanesi'nde diri diri yakıldı. Binlerce tutuklu, hükümlü, F Tipi hapishanelerde tek kişilik hücrelerde tecrit zulmü altında. Bir an düşünün ve söyleyin; bir insan, onyıllarca tek başına yaşamaya mahkum edilebilir mi? İnsana reva mı bu? Adalet mi?

Hergün yaşamlarının 24 saati işkence. Birbirlerinden, yakınlarından tecrit edilmiş durumdalar.

Bu zulüm, yalnız hapishanelerde mi? Hakkını arayan herkes bu ülkede ya işten, okuldan atılıyor, ya meydanlarda coplanıyor, ya işkenceden geçiriliyor, ya F Tiplerine atılıyor. Yalnız F Tipleri değil, halkın

her kesiminin hak arama mücadelesi, halkın her kesimi üzerindeki baskılar da sansür ediliyor.

Bunları bilin diye, gerçekler sansür duvarının arkasında boğulmasın diye BURADAYIZ.

Hapishanelerde çocuklarımız öldürülmesin diye BURADAYIZ.

Bu ülkenin her karışını hapishaneye çevirmesinler, ekmeğimize kan doğramasınlar diye BURADAYIZ.

Analar, Babalar, Kardeşler SİZİN YERİNİZDE BİZ, BİZİM YERİMİZDE DE SİZ OLABİLİRDİNİZ!

Biz de burada bu dövizlerin arkasında oturanlardan biri değil, sizin gibi bu bildiriye okuyanlardan biri olabildik. Ve siz de bu bildiriye okuyan değil, dağıtanlardan biri olabildiniz. Yarın sizin de oğlunuz, kızınız, eşiniz, nişanlınız, babanız, anneniz, hak, adalet, özgürlük dedi diye terörist ilan edilip F Tipi hapishanelerin hücrelerine atılabilir.

Hapishanelerde kimler var sanıyorsunuz? Başka dünyalardan gelmiş insanlar mı? Hayır! Bu toprağın insanları onlar. Bu ülkenin öğrencisi, işçisi, memuru, köylüsü, gecekonduşusu.

Tecriti kendinizden uzak, kendi yaşamınızdan ayrı bir olay olarak görmeyin. Tecrit ekmeğimizdedir, işimizdedir, işsizliğimizdedir. Tecrit okulumuzda, fabrikamızda, işyerimizde, mahallemizdedir. Tecritle bizi bölüp parçalıyorlar.

IMF programları tıkr tıkr uygulansın diye, işçisi, memuru, köylüsü, esnafı, öğrencisi baskılara, yoksulluğa karşı baş kaldıramasın diye, devrimciler F Tipleğinde yokedilmeye çalışılıyor.

Emperyalizm planlıyor, iktidar uyguluyor. Ecevit-Bahçeli-Yılmaz hükümetinin başlattığı zulmü AKP sürdürüyor.

Sansürün bir yerinden parçalanmasına karşı o kadar tahammülsüzdüler ki, burada bir çadır kurmamıza izin vermediler. Baskınlar düzenleyip battaniyeleri-mize bile el koydular. Bir yıldan fazla süredir, kışın ayazında, yazın sıcağında buradayız.

HALKIMIZ; KULAK VERİN BİZE

Herkesi tecrite karşı mücadeleye davet ediyoruz. Haksızlığa, zulme, adaletsizliğe sessiz kalmayın.

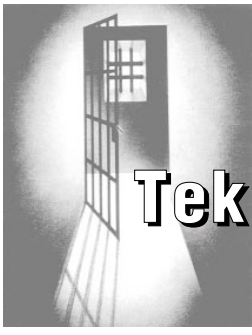
Emperyalistlerin talan ettiği bu vatan bizim. Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin sömürüsü sürsün diye öldürülen bu insanlar bizim insanlarımız. Kendiniz için tecrite tavırsız kalmayın.

TAYAD'lı Aileler

Sayı 129

21

24 Ekim
2004

Tek Kişilik Hücrede Ölüme Terk!

Her an 'beyin kanaması' geçirme riski olan yüksek tansiyon hastası Ali Osman Köse tek kişilik hücrede bile- rek ölüme terk ediliyor. İkinci bir Salih Sevinel yaratılmak isteniyor...

Edirne F Tipi Hapishanesi'nde tutulan Ali Osman Köse, tek kişilik hücrelerdeki tutsaklardan biri. 19 Aralık 2000 tarihinden bu yana her iki yanındaki hücreler de boşaltılmış şekilde tek kişilik hücrede bulunuyor. Tecrit koşullarının insan sağlığı, beyni üzerindeki tahribatları devrimci iradeyle asgariye indirilebilir olsa da, kaçınılmaz olan belirtiler de artık ortaya çıkmaya başladı. Hücrelerde intihar edenler, psikolojik sorunları ağırlaşanlar giderek artıyor.

Halen, "yüksek tansiyonla ilgili Karvea - 150 mg tablet", "baş dönmesi - kulak çınlamasıyla ilgili Vastarel 20 mg tablet" ve "Hemoroidle ilgili

krem" gibi ilaçları kullanan Ali Osman Köse, 6 Ekim tarihli mektubunda sağlık sorunlarını ve tecritte yaşadıklarını şu sözlerle anlatıyor:

"Yüksek tansiyon ilacını sabahları bir tane alıyorum. Vastarel'den sabah öğle ve akşam alıyorum. Bu iki ilacın parasını bir süredir idare karşılıyor. Hemoroid kremi de karşılıyordu. Ağustos'ta yazdığım dilekçeye "paran var" deyip vermediler. İtiraz ettim. Bugün Edirne Cumhuriyet Başsavcılığı'ndan "Takipsizlik Kararı" geldi. Kararda "hesabında para olduğu", "hayati tehlike teşkil etmeyen hemoroid ilacının verilmesine gerek yoktur" deniyordu. Kırklareli Ağır Ceza'ya itiraz ettim.

'Tansiyon krizi ne demek?' (diye sormuşsun)

Şu sıra gazeteci Serdar Turgut'la gündeme geldi. Tansiyon yükselince, düşürülemezse beyin kanaması oluyor ve sonuçta ölüm, felç olmak söz konusu. 2003'te benimki 3 gün kanama aralıklarıyla devam etti. Tamponlar vs idare ettik. 4. gün tamponla da kan durmadı. En sonunda doktor tansiyonumu ölçtü. "Dilaltı" tabir edilen hemen kana karışan tansiyon düşürücü verdi revirde. Bekledik. Yine kan dinmedi. Birkaç saat bekledikten sonra tekrar tansiyonumu ölçtü. Acil olarak Tıp Fakültesi'ne gittik. Orada da 3 gün

Sayı 129

22

24 Ekim
2004

TECRİT ve SAĞLIK

**UNUTKANLIK... BAŞ DÖNMESİ...
GÖRME BOZUKLUĞU...**

**KULAK ÇINLAMASI... IŞIĞA VE
SESE KARŞI DUYARLILIK...**

ALGILAMA SORUNU...

Hastanelere keyfi şekilde sevk yapmama ya da geç yapma, gidiş gelişlerde jandarma saldırıları, muayene sırasında kelepçeleri çözmemeye noktasında doktor ve askerlerin keyfi tutumları... gibi bir çok nedenden dolayı tutsaklar tedavilerini yaptıramıyorlar. Buna ilişkin TAYAD raporunda onlarca örnek var. Biz burada esas olarak tecrit koşullarının etkisiyle ortaya çıkan kimi sorunlara dikkat çekmek istiyoruz. Dünyadan tecrit uygulamalarında örnekleri bilinen bu tür rahatsızlıkların zamanla kalıcılaştığı, kişiyi dengesizleştirdiği biliniyor. İşte TAYAD'ın hazırladığı Ağustos-Eylül Hak İhlalleri Raporu'ndan örnekler:

Hakan ÖZEK: Göz bozukluğu ilerli-

yor. Mide rahatsızlıkları, diş etlerinde çekilme, diş çürümesi, kas ve iskelet ağrısı sürekli.

Levent NEVRUZ: Gözde bozulma.

Orhan EROĞLU: Kulaklarda çınlama, diş çürümesi, aşırı dalgalılık

Yaşar SARIYER: Gözlerinde rahatsızlık, kas ve mide ağrıları, saç ve deri dökülmesi.

Rasim ÖZTAŞ: Baş ağrısı, yorgunluk, unutkanlık, uyku bozukluğu ve sese karşı aşırı duyarlılık.

Gökhan GÜNDÜZ: Sürekli ishal ve sarılık geçirdi. Dirseklerde ağrısı var.

Hakan YAYLALI: Varis, göz bozuklukları ve kalp çarpıntısı var.

Mızrap ATEŞ: Baş ağrısı, kulak çınlaması, hemaroid, unutkanlık.

Kadir KILIÇ: Böbrek, bağırsak sorunu.

Bayram AYVERDİ: Kulak çınlaması.

Ezgin ENGİN: Gözde yanma, böbrek ve idrar yollarında enfeksiyon.

Serdar ADALI: Kalp çarpıntısı, denge bozukluğu, beyaza, ışığa ve sese duyarlılık, böbrek ve bağırsak bozuk-

lukları, baş dönmesi, nefes darlığı.

Metin FIRAT: Mide ve baş ağrısı, kulak zarı delik.

Ferhat KIYAK: Işık ve sese karşı aşırı duyarlılık. Uyku düzensizliği, hemaroid ve mide şişkinliği.

İbrahim YÜCETEPE: Tansiyon düşmesi, gözde bulanıklık, ellerde titreme, unutkanlık, ışığa ve sese duyarlılık.

Mehmet AYYILDIZ: Gözlerde yanma ve bozukluk, unutkanlık, ışığa duyarlılık ve uykuda düzensizlik.

Malik KOPARAN: Gözlerde yanma, ışığa duyarlılık, mide- de yanma, gözlerde şişkinlik, böbreklerde ağrı ve diş etlerinde hassasiyet.

Ali TEKE: Göz bozukluğu, tat ve koku almama, denge sorunu ve hafıza yetisi zayıf.

Ufuk KESKİN: El ve kollarında sinir kaybı. Gözlerde bozukluk, hafıza kaybı, mide ülseri,

devam etti kanama. 3. günün sonunda durdurdular ve hapishaneye geldik. Uzman doktor "burnunun kanaması sigorta işlevi görmüş. Burnun kanamasıydı ya felçtin yada ölmüştün" demişti. İlaçla belli seviyede tutabiliyorum tansiyonumu. Tansiyon ölçme cihazı aldıktan sonra ölçtüğüm en yüksek rakam 176 oldu. Hemen hergün 150 civarına yükseldiği anlar oluyor. Farkediyorum yükseldiğini. Ortalama ise küçük 90-100, büyük ise 130-140 civarı. **Kulak çınlaması günün 24 saati devam ediyor. Başdönmesi** sürekli değil, daha doğrusu sürekli rahatsız edici, günlük yaşamımı olumsuz etkileyici değil. Başka rahatsızlıklarım da var tabi. Bunlardan biri de bunaltıcı yaz sıcaklarında, içten titreten üşüme. Revire çıktım "ateşin normal" dediler. "Nedensiz" rahatsızlıklarım... Baş dönmesi, yüzde, ellerde uyuşukluklar vb için söyledikleri ise *"... yılların açlık grevi vb'nin yıpranmışlığı. Yapacak birşey yok"* oluyor.

Mutlak tecritte tutulan Ali Osman Köse sadece ölüme terk edilmiyor, aynı zamanda mektuplaşma hakları da keyfi şekilde engelleniyor. Yaptığı itirazların ise neredeyse tümü sonuçsuz kalıyor ve mahkemeler hapishane idaresinin baskılarının kurumsallaşmasına onay veriyor.

Tek Kişilik Hücrede Tutmak Planlı Cinayettir

Düşünün, her an yüksek tansiyonu nedeniyle beyin kanaması geçirebilir, ama tam 4 yıldır tek kişilik hücrede tutuluyor. Yanında, beyin kanaması geçirmesi durumunda yardım isteyecek başka bir tutuklunun bulunması yasak! Salih Sevinel'in katledilmesi sırasında yaşanan keyfilik, vurdumduymazlık, bile bile cinayet harırlandığında, Ali Osman Köse'nin tek kişilik hücrede tutulmasının bir tek açıklaması olabilir; katletmek. Bu durumda yapılacak açıklama da bellidir; "beyin kanaması geçirdi, öldü..."

Faşizmin gözaltında ölümleri bu tür komedilerle açıklamasından ne farkı var. Salih'i de böyle açıkladılar. Bırakın cinayeti, 'görevi ihmal'den dahi hiçbir hapishane görevlisi, ya da o durumdaki Salih'e ağır kesici verip hüccresine gönderen doktor hakkında soruşturma açılmadı.

Ali Osman Köse'nin durumu bilinerek tek kişilik hücrede tutulması, planlı bir cinayetin aşamasıdır. Cinayet 4 yıldır planlanıyor. 4 yıllık tek kişilik tecrit, siyasi amacının dışında, bu amaçla da uygulanıyor.

Sayı 129

23

24 Ekim
2004

askeli
zmin
şkenceli
releri

kulakta çınlama, şeker hastalığı, unutkanlık.

Özcan KEKEÇ: Karaciğer büyümesi, mide sorunu, bronşit, baş ağrısı, saç deri dökülmesi, unutkanlık.

Murat KAYA: Ağızda yara ve bronşit.

Hüsnü RENÇBER: Mide ve baş ağrısı, deri dökülmesi, romatizma, kronik kulak ağrısı.

Hüseyin KARAOĞLAN: Unutkanlık, baş ağrısı, eklemelerde sızlama, kireçlenme.

Okan TÜM: Sese karşı duyarlılık, yoğunlaşmama.

Sezgin ÇELİK: Gözlerde bozukluk ve kaşınma.

Rıza KARTAL: Unutkanlık baş ağrısı.

Ümit İLTER: 4 yıldır hücrede tek kaldığından dolayı sese karşı aşırı hassasiyet, kalp ve ciğerlerde sıkışma hissi.

Kenan YANEN: Sürekli baş ağrısı.

SALİH SEVİNELLERİ BUNLAR ÖLDÜRÜYOR

Kalp krizi geçirdiği halde zamanında müdahale edilmeyerek yaşamını kaybeden Salih Sevinel'in nasıl katledildiğini okurlarımız hatırlayacaktır. TAYAD raporundan, Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden aktaracağımız bir olay, Salih'in nasıl katledildiğini de gösterir niteliktedir...

"Dursun KAŞ, sabah sayımından sonra başlayan baş dönmesi, mide bulantısı ve şiddetli baş ağrısı nedeniyle revire çıkmak istedi. 'Sayımda şöyleseydin' denilerek talebi kabul edilmedi. İsrarlar sonucunda 'dilekçeye 'acil' yazmazsanız, bu saatten sonra revire çıkartamayız" denmiştir. Bunun üzerine dilekçesine "Acil" yazan tutuklu revire çıkarılmıştır. Burada görevli olan Dr. Metin..., rahatsızlığa yönelik hiçbir soru sormadan; "Acil hasta sen misin? Acil demek ölümcül demektir. Sen revire ken-

din yürüyerek gelmişsin" diyerek, kızıp bağırmağa başlamıştır. Tutuklu rahatsızlığını anlatmaya çalışarak doktora; "önce rahatsızlığını öğrenmesi gerektiğini" söylemiştir. Ancak doktor dinlemeyip; "Sen acil hasta değilsin. Yarına kadar beklesen ölmezdin, senin yüzünden yemeğe geç kaldım." diyerek hastayı muayene etmemiştir. Dursun KAŞ muayene edilme talebinde ısrar edip, henüz saatin 12:00 olmadığını, en azından ağır kesici bir ilaç vermesi gerektiğini söyleyince, doktor görevli personele dönüp; "buna bir şey yapmaya gerek yok." diyerek revirden çıkıp gitmiştir. Tutuklu muayene ve tedavi isteğinde ısrar edip, doktoru revire çağdırtınca da doktor yerine "müdahale ekibi" gelmiş ve Dursun KAŞ'ı dövüp yerlerde sürükleyerek zorla hüccresine getirmişlerdir. Acil müdahale edilmesi gereken rahatsızlığı bırakın tedavi edilmeyi, muayene dahi edilmemiş, üstelik bir de saldırıya uğramıştır."

Evrensel Saldırıya Karşı Evrensel Bir Direniş

2

Ölüm orucu direnişi, bütün dünya halkları adına, dünyanın her yerinde tecrit altında tutulanlar adına bir direniştir

Devrimci Sol Dergisi'nin Temmuz 2004 tarihli 19. sayısından yararlanılarak hazırlanan yazının ilk bölümünde, tecritin emperyalizmin politikası olduğunu örneklerle ele almış ve bu politikaya karşı dünya üzerindeki en büyük direnişin Türkiye hapishanelerinde yaşandığını dile getirmiştik.

İdeolojik Saldırı ve Kuşatmaya Karşı Marksizm-Leninizmin Gücünü Temsil Ediyoruz

Emperyalizm 1990'lardan başlayarak asıl saldırısını ideolojik planda yürüttü. Bu saldırıyı güncel duruma uydurarak çeşitli biçimlerde hâlen yürütüyor. Emperyalist standartların dışındaki hiçbir düşünceye yaşam hakkı tanımıyor, "terör listeleri" ile, "teröre karşı savaş" propagandası ile teslim almak istiyor. Halkların meşru mücadele biçimlerini, silahlı mücadeleyi ve devrimi savunan bütün güçlere, "ya düzen içine gelecek ve benim çerçevesini çizdiğim bir solculuğu muhalifliği oynayacaksın, ya da yok olacaksınız" diye dayatıyor.

Bu dayatma küreselleşme sürecinin bir parçasıdır. Küreselleşme, kendi "solculuğunu" da yaratmıştır. Bu "solculuk" sadece küreselleşmeye boyun eğmekle kalmayan, emperyalist küreselleşmeyi savunan bir solculuktur. Ama elbette, bunu yaparken, halkları aldatmanın yolu olarak, "eleştirel" olunmasında da emperyalizm için bir sakınca yoktur. "Küreselleşmenin olumlu-olumsuz yanları" üzerine yapılan tartışmaların hepsi bu muhtevadadır. Özü itibarıyla kapitalizmin rötüşlanmasından başka savunulan bir şey yoktur bu solculukta. Direniş, halkların şiddetine, halkların meşru gördüğü hiçbir yöntem, iktidar iddiasına asla yer yoktur. Emperyalizmin standartları kabul edilecek (ister Kopenhag Kriterleri olsun, isterse BM Standartları...), solculuk adına sadece bu standartlarda reformlar istenebilecek, muhaliflik de bu sınırları aşamayacaktır. Yaşamlarıyla, beyinleriyle düzenin içinde, düzenle barışık bir soldur dayatılan. Bu dayatma 2000'lere gelindiğinde had safhaya ulaşmış, ciddi mesafeler katederek solu etkisi

altına almıştır.

Her türlü radikalizmi önce beyinde öldürmeyi hedefleyen bu ideolojik saldırı; sosyalizm yerine küreselleşmenin reforme edilmesinin savunulmasını, örgütlülük yerine bireyin ve örgütsüzlüğün geçirilmesini, devrimciliğin yerine düzeniçileşmeyi, iktidar iddiasının yerine sivil toplumculuğu koymayı, devrim yerine reformculuğu dayatmaktadır.

F tipleri ile bize dayatılan da, esas olarak bu yöndeki siyasi tasfiyeydi. Bir başka ifadeyle, ya küreselleşmenin solcusu olursunuz, ya da yok olursunuz denildi. 19-22 Aralık Katliamı'nda bedenlerimizi kurşunların önüne atarak, alevlerin ortasına atılarak yarattığımız direniş ve 5. yılına giren Ölüm Orucu, işte bu tasfiyeye ve emperyalizmin ideolojik dayatmasına güçlü bir karşı çıkış, bir haykırıdır. 1990'ların dünyasında nasıl orak-çekiçli bayrağımızı dalgalandırarak dünya çapındaki tasfiyelere karşı bayrak açtıysak, bugünkü tasfiye rüzgarlarına karşı da bedenlerimizle barikat kurduk, barikatı büyütme ve aşılmaz kılmaya devam ediyoruz.

Bu direnişle, tüm dünyanın ezilen halklarının devrim, sosyalizm iddiasından vazgeçmeyeceğini haykırıyoruz.

Bu direnişle, emperyalizmin dayattığı yaşam ve düşünce biçimini kabul etmeyeceğimizi, halkların emperyalizme ve oligarşilere karşı her türlü araç ve yöntemle direnme hakkı olduğunu savunuyoruz.

Bu direnişle, Avrupa Birlikçilikle süslenen demokrasicilik oyunlarının aleti olmayacağımızı, gerçek demokrasinin halkların iktidarında olduğunu yeniden ilan ediyoruz.

Bu direnişle, emperyalizmin onyıllardır propagandasını yaptığı "sosyalizm öldü... hiçbir düşünce uğrunda ölümü göze almaya değmez... yaşam kutsaldır" pespaye düşüncelerini yerlebir ediyoruz. Kapitalizmin yoz, bencil, asalak kültürüne ve ahlaki çöküntüsüne karşı yeni bir ahlakı, yeni bir insan tipini, sosyalist insanı bugünden yaratıyoruz.

Sayı 129

24

24 Ekim
2004

Bu direnişle, halklara, direnilebileceğini, direnmekten başka hiçbir yolun olmadığını gösteriyor, büyük bir direnme umudu ve özgüveni aşıyoruz.

Direnişimizin kararlılığı, tüm dünya solunu, devrimcileri kaçınılmaz olarak etkiliyor ve unutturulmak istenen, sola dair gelenekleri, değerleri hatırlatıyor, cesaret veriyor. Direnme, teslim olmama, devrim iddiasından vazgeçmeme ve bu uğurda büyük bedelleri göze alma siyasi kararlılığını gösterme, emperyalizmin dayattığı kılıpların içine girmeme, gibi solla bütünleşmiş gelenekler yeniden ete kemiğe bürünmüş haliyle direniş nezdinde gündeme geliyor.

Direnmememe Kararı ve Emperyalizmin Dayattığı ‘Solculuk’

Büyük Direniş, siyasi bir kararlılığın sonucudur. Emperyalizmin ve oligarşinin siyasi tasfiye planının karşısına ancak siyasi bir direnme kararlılığıyla çıkılabilir. Direnmeyenlerin tavrı da ancak bu açıdan bakıldığında yerine oturur.

Neydi direnme kararı aldığımız, yineleyelim: saldırı devrim hedefinden vazgeçirmeyi, solu düzeniçine çekmeyi amaçlıyordu. Biz buna karşı direnmeyi seçtik. Emperyalizmin ve oligarşinin bu politik hedefi gözardı edildiğinde Büyük Direniş üzerine söylenenler, ideolojik politik zemininden koparılmış salt bir direnişçiliğe dönüşür ki, bu yanlıştır. Aynı durum direnmeyenler için de geçerlidir. Saldırı temelde radikal, devrimci solu hedefliyor olsa da, tüm solu, muhalifleri de bulunduğu yerden daha geri bir noktaya götürmeyi amaçlıyordu. Reformizmin, direnişin şu veya bu aşamasında ve yerinde yer almayı, tasfiye planının karşısına çıkmayı da bu hedeften bağımsız açıklanamaz. Yani, sorun direnen tutsaklara destek sorunu değildir. Reformizm, emperyalizmin ve oligarşinin dayattığı “solculuk” türünü kabul ettiği için direnme kararı almamıştır. Nitekim, 19 Aralık katliam saldırısı ve sonrası gelişen süreçte, politikada, pratikte, sıradan bir basın açıklamasında seçilen kavramlarda dahi, sivil toplumculuğun daha koyu batağına gömülen bir reformizm vardır karşımızda. Başlarda hayırhah bir tavırla kendini gösteren Avrupacılığın giderek daha billurlaşması bu kararın sonucudur.

F tiplerinin Avrupa’nın politikası olduğunun herkesin nezdinde netleşmesinin ardından, AB’ci reformizm, o ana kadar F tiplerine karşı olan muhalefetini de en geri düzeye çekmiştir. Bu, siyasi bir karardır her şeyden önce. AB nezdinde, emperyalizmin çizdiği sınırlar içinde poli-

Saldırı temelde radikal, devrimci solu hedefliyor olsa da, tüm solu, muhalifleri de bulunduğu yerden daha geri bir noktaya götürmeyi amaçlıyordu. Reformizmin, direnişin şu veya bu aşamasında ve yerinde yer almayı, tasfiye planının karşısına çıkmayı da bu hedeften bağımsız açıklanamaz. Yani, sorun direnen tutsaklara destek sorunu değildir. Reformizm, emperyalizmin ve oligarşinin dayattığı “solculuk” türünü kabul ettiği için direnme kararı almamıştır.

tika yapmayı, dolayısıyla onun ideolojik belirleyiciliğini kabullenmeyi içeren bir karardır. Denilmektedir ki, “ben geleceğimi Kopenhag Kriterlerine, küreselleşmenin nimetlerine bağladım.” Ki, bu karar sadece F tipleri veya Ölüm Orucu konusunda değil, hayatın her alanında bu kesimlerin politik tutumlarını belirleyen bir kıstas durumundadır. En şematize edilmiş haliyle söylersek “AB’ye uygun olan” reformizm için de itiraz edilmemesi gerektir. Kürt milliyetçiliğinin de dahil olduğu bu çizgi, emperyalizm karşısında daha baştan teslim oluşun, ideolojik olarak silahsızlanmanın ifadesidir.

F tipleri gibi, temelde ideolojik olan bir saldırı karşısında elbette böyle bir kafa yapısı direnmezdi. Ya devrimden, sosyalizmden yana tavır alınacak, emperyalizmin politikasına karşı çıkılacak ya da (devrimciler tasfiye edildiğinde kendisinin gelişeceği yanılgısının da yönlendirmesinde) emperyalizmin sınırlarını çizdiği bir “solculuk” kabullenilecekti. Reformizm ikincisini tercih etti. Hal böyle olunca, geriye F tiplerini soyut “insan hakları” temelindeki bir itirazın dışında hiçbir şey kalmadı. Bunu bile ne kadar tutarlı bir şekilde yaptıkları pratikleriyle ortadadır.

- Sürecek -

Direnişin 5. Yılında

Kim Ne Dedi?

Sendikalar

Sendikacılar, demokratik kitle örgütleri, siyasi hareketler, aydınlar, sanatçılar, gazeteciler, islamcılar, hukukçular... direnişin 5. Yılı'nı değerlendiriyor...

Röportaj soruları:

1-) F tiplerinde sürmekte olan ölüm orucu direnişinin 5. Yılına girmesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

2-) Bu süreç içerisinde toplumsal muhalefeti ve kendi kurumunuzu yaptıklarıyla ve yapmadıklarıyla nasıl değerlendiriyorsunuz? İçeride ve dışarıda 4 yıldır uygulanan tecrit politikası nasıl etkisizleştirilecek?

Sayı 129

26

24 Ekim
2004

DİSK Genel Başkanı Süleyman ÇELEBİ: *F Tipi Cezaevi ve Tecrit Uygulaması En Temel İnsan Haklarına Aykırıdır*

Süleyman Çelebi

F tipi cezaevi programının ve tecrit uygulamalarının gündeme geldiği günden başlayarak bu alandaki yanlışlıklara dikkat çekilmiş ve durdurulması için gerek DİSK adına doğrudan gerekse başta KESK, TMMOB ve TTB olmak üzere diğer örgütlerle ortak girişimler yürütülmüştür.

Bunun dışında konu konfederasyonumuzun genel kurullarında ele alınmış ve uygulamaya karşı tavır oluşturulmuştur. Son olarak Haziran

2004 tarihinde toplanan 12. Genel Kurul'umuzda gelinen son nokta değerlendirilerek:

"Ülkemizde yaşayan herkesin can güvenliğinin sağlanması, yaşam hakkının gerçekleştirilmesi; bu çerçevede, hangi koşul altında olursa

olsun insan yaşamının sona erdirilmesine ya da işkence ve kötü muamele gibi insanlık onurunu zedeleyen olaylara karşı çıkılması,

Cezaevleri ve infaz düzenlemelerinin getirdiği olumsuzluklara karşı tutuklu ve hükümlülerin haklarının korunması, F tipi cezaevi gibi uygulamalara, insanlık onuruna, temel haklara aykırı politikalarla karşı durulması" kararı alınmıştır.

Tüm bunların yanı sıra çeşitli dönemlerde Adalet Bakanlığı, Başbakanlık düzeyinde girişimlerde bulunulmuş, görüşmeler yapılmış, mektuplar gönderilmiş, basın açıklamaları gerçekleştirilmiştir.

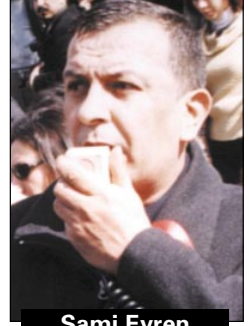
Bütün yapılanlar yeterli değildir, sorunun çözümü için herkesin bulunduğu noktadan çaba göstermesi, kararlılıkla tavır alması gerekmektedir. Örgütlü mücadele ve kamuoyu duyarlılığının artırılması, bu alandaki yanlış uygulamaların evrensel insan hak ve özgürlükleri temelinde çözümüne katkı verecektir.

KESK Genel Başkanı Sami EVREN:

Çözüm Önerileri Desteklenmeli

F tipi cezaevleri, politik bir tercihin ürünü olarak gündeme geldi. Siyasi iktidar F tipi cezaevlerini, muhalif kesimleri baskı ve denetim altına almanın bir aracı olarak kullanmak istedi. İnsanı parçalama ve yalnızlaştırma temel özelliği oldu. Bu süreçte insan hakları ihlalleri en üst boyutta yaşandı. Sadece tutuklular için değil, aileleri ve geniş toplum kesimleri açısından da büyük tahribatlara yol açtı. Geldiğimiz noktada AKP hükümetinin demokrasi anlayışının çarpıklığını net olarak görebiliriz. Ölüm Oruçlarında 5. Yılına girilmesi demokrasi ve insan hakları sorununun devam ettiğinin bir göstergesidir.

Konfederasyonumuz, diğer toplumsal muhalefet dinamikleriyle birlikte sorunun çözümü noktasında gereken her türlü çabayı göstermiştir. Kamuoyunu harekete geçirme, siyasi iktidar üzerinde baskı oluşturma, eylem ve etkinlikleri katılımı sağlama konusunda çaba gösterilmiştir. Belli dönemlerde bu çaba, kamuoyu duyarlılığını en üst noktaya sıçratabilmiş ve kitlesel karşı çıkışların örgütlenmesine önemli katkılar sağlamıştır. Bu çabanın sonuç almada istenilen düzeyi ve sürekliliği yakalayamamasının çeşitli nedenleri vardır. Birincisi, toplumsal muhalefetin genel olarak etki alanı ve gücü, hedeflenen

Sami Evren

düzeyi yakalayamamıştır. İdeolojik hegemonya, örgütsüzlük ve mevcut yapılar üzerindeki çeşitli biçimlerdeki baskılar da dikkate alınmak durumundadır. Diğer yandan, belli bir süreçte kamuoyunda yakalanan üst düzeydeki duyarlılık, kitlesellik yeterince değerlendirilmemiştir. Bugün F tipi sorunu, ülkemizde yaşanan sorunların önemli bir parçası durumundadır. Sermayenin küresel saldırıları, otoriter ve baskıcı yönelimler, ideolojik hegemonyası bütün olarak halkı ve emekçileri kuşatmıştır. Bunun kırılmasının önemli bir adımı, geniş halk kesimlerini harekete geçirebilme yeteneğini göstermemizdir. İşyerlerinde, sokaklarda, mahallelerde örgütlenmek; emekten ve halktan yana politik bir çıkışı yükseltmek, kitleselleşmek, haklı ve meşru bir zeminde uzun soluklu ve bütünlüklü bir mücadeleyi örgütlemek zorundayız. Bunu yaparken, başta F tipi olmak üzere en temel insan haklarını bile yok sayan uygulamalara karşı, demokratik tepkilerin gösterilmesi ve çözüm için geliştirilen önerilerin de desteklenmesi gerekir.

Hak-İş Genel Başkanı Salim USLU: **Demokratik Etkinliklerde Olacağız**

F tipi diye tanımlanan tek kişilik bir odada ve başkaları ile görüşmeden uygulanan infaz yönteminin, insan psikolojisi ile infazın amaçlarından olan "ıslah ve topluma kazandırma" açısından çok geçerli bir yol olmadığı görüşündeyiz. Ancak koğuş sisteminde, cezaevlerinin ıslah ve infazdan öte, yeni şiddet eylemlerinin planlandığı ve infaz mekanlarında uygulamaya konulduğu, koğuşlar arası siyasal, etnik ve sosyal görüş ayrılıklarından kaynaklanan, yaralamalı ve ölümlü terör eylemlerine sahne olduğu uygulamalarda görülmüştür.

Şahsım ve Hak-İş olarak her türlü düşüncenin özgür ve demokratik yolla ifade edilmesini desteklemekteyiz... Ülkemizin demokratikleşme yolunda kat ettiği önemli aşamalar ve toplum kesimleri arasında karşılıklı anlayış, normalleşme bizleri umutlandırmaktadır. F tipi uygulamanın da bu normalleşme sürecinde toplumsal tepki ve taleplerin ışığında terk edileceğine ilişkin umutlarımız vardır.

İnsan psikolojisi sosyal yaşamına yönelik tecriti kabul etmiyoruz. Tecritten vazgeçilmesi noktasında, demokratik sınırlar içerisindeki her türlü eylem, etkinlik ve birliktelik içerisinde olacağımızı deklare etmekten mutluluk duyarız.

Salim Uslu

Genel-İş Genel Başkanı Mahmut SEREN: **Bu Onurlu Direniş Sahiplenilmelidir**

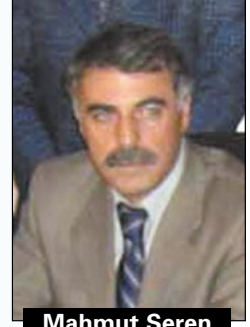
Ülkemizdeki birçok anti-demokratik uygulamalardan biri de cezaevlerindeki siyasi tutsaklara uygulanan baskı, sindirme ve tecrit etme politikalarının ifadesi olan F tipi cezaevleridir.

Siyasi tutuklular mevcut koşullara uygun olarak, tecriti kabul etmemek için onurlu bir mücadele başlattılar. Ölüm orucu direnişi bunun en üst boyutu olmuştur. 117 arkadaşlarının ölümüne rağmen hala kararlıca sürdürdükleri direniş, olağanüstü inanç ve kararlılıklarının göstergesidir. Bu direnişi anlamlı buluyor, kendilerinin sahiplenilmesi gerektiğine inanıyorum.

Bu beş yıllık süreç içerisinde ülkemizdeki taraf kurumlar ve Demokratik Kitle Örgütlerinin yeterince sahip çıkamadıkları kanısındayım. Bizim, özgür düşünce ve inançlarımız böyle olmasına rağmen, direnişin önemli sembolü olan tutsak ailelerine sahip çıkma, basın açıklamaları kınamanın dışında kendi tabanımızı hareketlendirecek bir nesnelliğin koşullarını da yaratamadık. Tabiki bunun üzüntüsünü de yaşıyoruz.

Bugün dört yıldır büyük bir kararlılıkla yürütülen bu onurlu mücadeleye sahip çıkmak hepimizin insanlık görevidir.

Tutsakların bu onurlu mücadelesi ancak tecritin kırılması, insanca yaşama koşullarının tanınmasıyla bitirileceğini düşünüyorum. Yeni canlara meydan vermeden ilgili kurumların bu anlamda olumlu adım atmasını, kamuoyunda bu anlamlı direnişe sahip çık-

Mahmut Seren

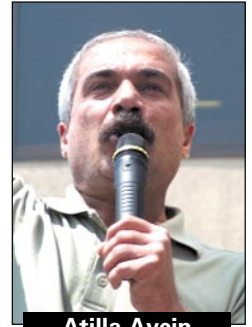
Sayı 129

27

24 Ekim
2004

Hava-İş Genel Başkanı Atilla AYÇİN: **Boş Sözler Yerine Talepler Etrafında Örgütlenilmelidir**

Devrimci tutsakların 5 yıldır süren direnişleriyle alakalı olarak çok fazla yorum yapabilecek durumda olduğumuz kanısında değilim. En temel özgürlüğünü devrimci mücadelenin zaferine adanmış ve eylem biçimi olarak ölüm orucuna yatmış bu militanca duruş, söylenecek herşeyi söylüyor, anlatıyor. Savaş tutsaklarına dahi reva görülmeyecek şartlarda ve dış dünyayla ilişkiyi tamamen keserek insanlara dayatılan bir

Atilla Ayçin

insanlık suçudur, vahşettir. Tarih bu suçu işleyenleri unutmayacak, affetmeyecektir. Devrim ve demokrasi mücadelesinde ve bu ülkenin sorumluluk taşıyan bireyleri olarak insanlık onuru, barış ve kardeşçe yaşam adına kendilerini feda eden devrimcilere kulak vermek, bu soruna çözüm getirmek ülkemizin barış içerisinde ve bir arada yaşam sağlayabilmesi açısından önemlidir.

Bu eylemin son bulması açısından toplumsal muhalefeti oluşturan güçlere büyük görevler düşmektedir. Ancak geçen bunca zaman içerisinde olması gereken duyarlılığı gösterdiği kanısında değilim. Sürece müdahil olması gereken güçlerin boş ve hamasi sözler yerine, talepler etrafında örgütlenerek somut girişimlerde bulunmaları gerekiyor. Ulusal ve uluslararası örgütlerle ilişkiye geçerek olayın gündeme alınması, bu girişimin ilk adımı olacaktır.

Sayı 129

28

24 Ekim
2004

TÜMTİS Genel Başkanı Sabri TOPÇU: Gücümüz Oranında Tepki Gösterdik

Sabri Topçu

5 yıldır ölüm oruçlarının sürmesi, politik mahkumlara yönelik teslim alma, düşünce ve inançlarından vazgeçirme amaçlı baskı politikalarının sürdüğünün göstermektedir. Mahkumlara tek tip elbise, zorla çalıştırma, en ufak hak talebi karşısında disiplin cezaları ve infaz yakma gibi yeni yaptırımlar ve ağırlaştırılmış baskı uygulamalarını getiren Yeni Ceza İnfaz Yasa

Tasarısı'nın da hazırlandığı gözönüne alındığında bu sorunları aşmanın tek başına siyasi mahkumların ya da ailelerinin sorunu olmadığı açıktır.

Cezaevlerinde yaşanan vahşete ve baskılara karşı sendika olarak basın açıklamaları yaparak ya da kimi birliklerde yer alarak gücümüz oranında tepki gösterdik. Ancak bugün ülkemizde emekçiler yasal haklarını bile kullanamamakta, kazanılmış haklar gasp edilmekte, sendikacı olan işçiler işten çıkarılmakta, kamu emekçileri üzerindeki baskılar artmakta, toplum örgütsüz kılınmak istenmektedir. Cezavleri sorunu dahil bütün bu sorunların giderilmesi demokrasinin elde edilmesine bağlıdır. Demokrasi en başta işçilerin diğer emekçi halklarla birlikte vereceği birleşik bir mücadele ile elde edilecektir. Bu nedenle, başta sendikalar ve emek örgütleri olmak üzere tüm demokrasi güçlerinin ortak mücadelesinin yaratılmasının en önemli görevi olduğuna inanıyorum.

SES Genel Başkanı İ. Hakkı TOMBUL: Hep Beraber Mücadele Edilmeli

Türkiye'de F tipi cezaevleri insanın tecrit edilmesi ve izolasyonun uygulamasıdır. SES'in doğal ilgi alanlarından birisidir. İnsanı yalıtma, izole etmek insan haklarına aykırıdır. Bunun için de F tipi cezaevleri uygulamasından vazgeçilmelidir.

Toplumun bütün kesimleri bu konuda bir duyarlılık oluşturmak ve F tipi cezaevlerinin kaldırılması için faaliyet sürdürmek durumundadır. Örgütümüz sağlık alanında örgütlü bir sendika olarak tüm kurullarında, toplantılarında bu konudaki duyarlılığı oluşturmaya çalışmıştır. Bunu zaman zaman basın ve kamuoyuna, zaman zaman resmi başvurularla Adalet Bakanlığı'na iletmıştır.

Tecrit de bir sağlık sorunudur aynı zamanda. Cezaevlerinde insanların birlikte paylaşabileceği, üretebileceği ortamlar yaratılmalıdır. Bunun içinde bu koşulların yaratılabilmesi için hep beraber mücadele edilmelidir.

İ. Hakkı Tombul

Deri-İş Tuzla Şubesi Başkanı Hasan SONKAYA:

Direniş Zafere Kadar Sürecek Devrimcilerin Yapması Gereken De Bu

İktidar, halka ve tüm ezilenlere yönelik yoğun bir saldırı içerisinde. Bu saldırıya karşı direniş ve mücadeleyi örgütleyen ve öncüsü olan devrimcileri yok etmeliydiler. Bunu da içeriden başlayarak yapmak zorundaydı. F tipi projesi ile devrimcileri kişisizleştirmek, öz benliğini yitirmiş yoz bir kültürle hapishanelerden dışarı çıkarmak istiyorlar, yani yok etmek istiyorlar. Devrimciler bu yok olmayı, onursuzluğu kabullenmezlerdi ve kabullenmediler de. O günün şartları ile ellerindeki tek silah olan bedenlerini kullandılar. Bedenlerini halk için haklı davaları için ölüme yatırdılar. Ve bugün bedenlerini ölüme yatırma sebepleri hala ortadan kalkmadığı için direnişe devam ediyorlar. Bu direniş haklı talepleri yerine getirilinceye kadar, yani zafere kadar sürecektir diye düşünüyorum. Devrimcilerin yapması gereken de budur.

Ülkede bir çok dernek, sendika, sivil toplum

Hasan Sonkaya

kuruluşu, gençlik oluşumu, parti vs var. Bunlar süreç başlangıcında üstlerine düşenleri kendi olanaklarıyla yapmaya çalıştı. Tabii ki bunlar ödenen bedellerle kıyaslanamaz. Sonrasında birliktelik, varlığı ile yokluğu anlaşılamadan dağıldı. Bundan sonra herkes kendi olanaklarıyla birşeyler yapmaya çalıştı. Biz mesela halkı bilinçlendirmek, süreci anlatabilmek için paneller yaptık, bildiriler dağıttık yine aynı amaçla. Tabii ki bunlar süreci kaldırabilecek yeterli çalışmalar değildi. Bence yapılmayan ve yapılması gereken, bir eylem birlikteliğinin sağlanması ve sürecin baskılarının birliktelik ile püskürtülmesi idi. Bu da yapılamadı.

4 yıllık zaman zarfında imkanlarını zorlayan, direnişin dışarıda sesi olmaya çalışanlar vardı. Bu sesi de komplolarla boğmaya çalıştılar. TAYAD Başkanı Tekin Tangün'e olduğu gibi.

Tabii ki yapılan çalışmalara bir engel de sandı. Düzen kendi pisliğini gizlemeliydi. Ve halkı bir şekilde devrimci, demokrat insanlardan hele ki bu süreçten uzak tutmalıydı. Burda basının rolü çok büyük oldu. İçerideki tecritin dışındaki baş aktörü oldu. Bir de kendine devrimci demokrat diyen dernek, kurum ve kuruluşların biraraya gelmemeleri, dışarıda oluşturulan tecrit ortamında bir tuğla taşı oldu. Birçok düşünce, dernek, kurum, kuruluş, devrimci yapı olabilir

ama sorun ortakken çözümde bir eylem birlikteliği olması gerektiğini düşünüyorum. İçerde ve dışarıda bu birlikteliğin sağlanması gereklidir diye düşünüyorum.

BES İstanbul 2 No'lu Şb. Başkanı Mustafa AKTAŞ: Sol Sansüre Ortak Oldu

F tipi cezaevlerinde sürmekte olan direniş artık Türkiye sınırlarını da aşmış, tarihe damgasını vuran bir direniş örneği olmuştur. F tipi cezaevleri IMF politikalarıyla hareket eden iktidarın halkı teslim almak için inşa ettiği yapılarıdır. Bunun için önce cezaevlerinden başlamalı, oraları teslim almalıydı ki ondan sonra halkı teslim alabilsin.

Direniş sürecinde başlarda demokratik kurum ve kuruluşlar birlikte hareket etmiş, ancak 19 Aralık operasyonundan sonra bu birliktelik savrulmuştur. Süreç kaldırılamamış, doğru politikalar üretilmemiştir.

Direniş elbette ki sansürlenecekti. Bunda burjuva medya karakterine uygun davranarak

Mustafa Aktaş

Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin DİNÇER: Tecritin Etkisizleştirilmesi Ciddi Bir Sorundur

Ölüm orucu direnişinin 5. Yılına girmesi, Türkiye'de demoratikleşme ve insan hakları söylemine sarılan AKP iktidarının demokrasinin ve insan hakları algısının hangi ölçülerle sınırlı olduğunu göstermesi bakımından büyük bir anlam taşımaktadır. Kendisini her yönden besleyen tarihatlar koalisyonunun hak ve özgürlükler alanını genişletmek için başörtüsü sorunu çerçevesinde, evrensel insan hakları söylemini bayrak edinen bir iktidarın ölüm orucu direnişçilerinin yaşam hakkı söz konusu olduğunda kılını kıpırdatmaması, Türkiye'nin ne tür bir samimiyetsizlikle karşı karşıya olduğunu göstermektedir.

Bu süreç boyunca sendikamız çaba göstermiş, ölüm orucu direnişçilerinin yaşam haklarının güvence altına alınması için de-

mokratik kitle örgütünün yapması gerekenleri yapmış, seslendirilmesi gerekenleri seslendirmiştir.

Tecrit politikasının etkisizleştirilmesi, ciddi ve önemli bir sorun olarak karşımızda durmaktadır. İnsanın toplumsal bir varlık olduğu gerçeğini gözardı eden bu anlayış, temelde atomlara ayrılmış toplum yapısını özendiren liberal bireyci görüşün bir uzantısı olarak değerlendirilmelidir. Toplumsal muhalefetin sesi bu yolla kısılmak istenmektedir. Burada en temel politikanın AKP hükümetinin, demokrasi ve insan hakları konusunda samimiyetsizliğinin gün yüzüne çıkarılması olduğunu düşünmekteyiz. AKP iktidarı ne ilginçtir ki, cezaevleri dışında cemaat yapılanmalarını özendirirken; içeridekilere liberal kesilmekte, bireycileştirmektedir,

tecriti özendirmektedir.

AKP iktidarı salt ölüm orucu direnişçilerini değil, aynı zamanda uyguladığı yeni liberal IMF merkezli ekonomik politikalarıyla, aslında toplumun büyük çoğunluğunu oluşturan emekçileri, küçük bir azınlık karşısında tecrit etmektedir. Bu temelde, yoksulluk kısıncındaki öğretmenlere uygulanan ekonomik tecritin farkında olan Eğitim-Sen'e son günlerde yönelen hukuki ve siyasi tecrit politikalarının arkasında da bu anlayış bulunmaktadır.

Sonuç olarak, bu çelişkilerin üzerine gidilmeli, ekmek ve adalet talebi toplumsal desteği örgütlemek için yan yana, azimle sürdürülmelidir.

Alaaddin Dinçer

zaten şaşırtmamıştır. Asıl şaşırtıcı olanı kendini devrimci, demokrat, sol olarak nitelendiren kurum ve kuruluşlarından bu sansüre ortak olmalarıdır. Maalesef kurumu zarar görmemesi adına kimi durumlarda sessiz kalınmış ve görmezlikten gelinmiştir. Ama bu demek olmuyor ki sansürleniyor diye direniş hedefine ulaşmasın. 4 senedir kararlılıkla devam eden direnişin yine aynı kararlılıkla devam etmesi gerektiğini düşünüyorum ve böyle de olacağına inanıyorum.

Bugün cezaevlerinde teslim alma politikasını bir devamı olarak '84'te olduğu gibi Tek Tıp Elbise dayatması getirilmekte ve Yeni Ceza İnfaz Yasaları çıkarılmaya çalışılmaktadır. '84 gibi ciddi bir süreçte yani 12 Eylül sonrasında iktidarın bu dayatmada başarılı olamamasına rağmen bugün iktidar yine bu dayatmayı deniyorsa bu ciddi bir durumdur. Ve burada temel sorun tecrittir. Tecrite karşı birşeyler yapmayıp tecritin uygulamalarına karşı tutum geliştirmek ayakları havada kalmış bir karşı çıkıştır, gerçekçi değildir. Halkımızın güzel bir tabiri vardır, "deveyi bırakıp, kulağıyla uğraşmak" diye. Bu söz tam da bu duruma uygundur. Eğer politika insanların nasıl daha iyi şartlarda yaşaması gerektiği ile ilgili bir şeyse, bu politika değildir, komedidir. Buradaki tutum "at iziyle it izini" karıştırmaktır. Bu tiyatroya, oyuna dahil olmamak gerekir. Ki bu bir oyun da değildir ve iktidar da bu oyunu bu kadar basit oynamıyor.

Genel-İş Örgütlenme Daire Başkanı Erol EKİCİ: *Tecrit Tüm Emekçilere Yöneliktir*

Erol Ekici

Ülkemizin tarihini yakından takip edenler, egemen güçlerle devrimci tutsaklar arasında süregelen mücadelede ölüm orucu direnişlerinin tarihinin 12 Eylül Cuntası döneminde uygulanan "teslim alma" politikasına karşı sürdürülen onurlu mücadeleyi taçlandığını bilirler.

1984 yılında başlayan, 1996 yılında egemen güçlerin politikasını boşa çıkaran ölüm orucu direnişleri giderek dünyada örneği olmayan

kitlesel bir karakter kazanmıştır.

İşte bu kararlı, boyun eğmez tutum ve mücadelenin yarattığı kazanımlar karşısında acze düşen egemen güçler ve uzantısı siyasi iktidarlar, çareyi devrimci tutsakları toplumdan izole etmek, yalnızlaştırmak ve sıcak mücadeleyle bağlarını koparmak için önce tüm cezaevlerinde

vahşice sürdürülen ve katliamla sonuçlanan operasyonlar düzenleyip, F tipi ile de baskılarını sistemli ve kalıcı bir noktaya taşımıştır.

Bugün 5. Yıla giren ve 117 şehitle devam eden ölüm orucu direnişi bu sürecin boşa çıkarılması ve devrimci mücadelenin geleneği olan başeğmez tutumu bilinçlere çıkaran bir irade savaşına dönüşmüştür. Tüm baskı ve saldırılara rağmen, devrimci tutsaklar bu direnişin sürekliliğini sağlamayı başarmışlardır.

Ben inanıyorum ki, geçmişte olduğu gibi bugün de savaş direnen devrimci tutsaklar lehinde sonuçlanacaktır. Bu direnişin bitirilmesi ise ancak devrimci tutsakların talebi olan tecritin kaldırılması ile mümkün olacaktır.

Beş yıldır süren bu onurlu mücadeleye, ülkemizdeki demokratik kitle örgütleri olarak maalesef gerekli duyarlılıkla, varlık nedenleri olan toplumsal muhalefet ruhuna uygun davranamamışlardır.

19 Aralık öncesi kısmen sergilenen sahiplenme tavrı, "Hayata Dönüş" adıyla gerçekleştirilen katliam sonrasında, yerini "ne olur ölmeyin", "ileride düzelir" ve "direnişi bırakın" söylemlerine dönüştü. Bu davranışlar dolaylı olarak siyasal iktidarların tutumlarını güçlendirmiş oldu.

Benim doğrudan kurumumuz adına değerlendirme yapmam objektif olmaz. Ancak şunu söyleyebilirim, bizim kurumumuz da özgül düşüncesinden çok, pratikte diğerlerinden farklı bir tutum geliştirememiş ve kendi tabanını devrimci tutsaklarla gönül birlikteliğine yönlendirememiştir.

Bugün cezaevleri ile meşrulaştırılmaya çalışılan tecrit ve baskı politikası en genelde ülkemizde yaşayan tüm emekçilere uygulanmaktadır. Kısacası muhalif olan, demokrasi isteyen, özgürlükten yana olan, adalet, ekmek ve iş isteyen herkes bu baskıdan payını almaktadır.

Bu baskının ve tecritin etkisizleştirilmesi için tüm kesimlerin 4 yıldır büyük bir kararlılıkla süren devrimci tutsakların direnişini kendilerine örnek alarak ete, kemiğe bürünmüş bir mücadeleye atılmalarıyla mümkün olacağını düşünüyorum.

* Röportaj yapılmak istenen sendikalardan biri de Türk-İş ve Başkanı Salih Kılıç idi. Türk-İş bir süre "cevap vereceklerini" söyledikten sonra, nedenini açıklamaksızın, sorularımıza cevap vermeyeceklerini iletmışlerdir.

✓ Katliamlarla yaptıkları ünü dolara çeviren 'milliyetçi' kahramanlar

Emekli general Veli Küçük de, diğer "emekli" Susurlukçular gibi, özel güvenlik şirketi kurdu. Ortakları arasında, eski İstanbul Valisi Erol Çakır, eski İstanbul Narkotik Şube Müdürü Nihat Kubuş da bulunuyor.

Susurlukçular, katliamlarla, işkencelerle yaptıkları ünü dolara çeviriyorlar. "Milliyetçi" kahramanlar bunlar işte! Resmi görevliyen de "vatan-millet" yalanıyla kasalarını dolduruyorlardı, şimdi de. En iyi bildikleri iş katletmek, halk üzerinde terör estirmek olduğu için, bu yeteneklerini değerlendirecek alanlara yöneliyorlar.

Son dönemde sayıları giderek artan ve çoğu MİT'çi, su-bay, polis olan özel güvenlik şirketleri oligarşi için de yeni bir kontra örgütlenmesi alanıdır. "Derin devletin gerekliliği" teorisi yapan Doğan Medya'nın, banka soyguncusunu in-faz eden özel güvenlikçi için özel kampanyalar yapması da özel güvenlikçilere tekellerin yüklediği misyonun bir anlamda ipuçlarını oluştuyordu. 8 Ağustos 2004'de yürür-lüğe giren **Özel Güvenlik Hizmetleri Yasası** ile, sayıları 50 bini bulan bu güruha, 'üst arama' ve 'gerekli gördüğü ki-şileri gözaltına alabilme' gibi yeni yetkiler verilmesi de bu gelişime uygundur.

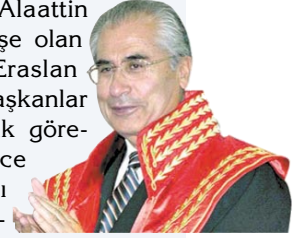
Dikkat edin, ne kadar Susurlukçu varsa, bu alana yö-ne-liyorlar, yönlendiriliyorlar. Devletin kullandığı ve halen iliş-kide olduğu sır olmayan Susurluk tetikçileri, faşist katiller, mafyacılar bu alanda kurumlaştırılıyor.

Susurlukçu Veli Küçükler, "Gladio'nun sorumlusu ben-dim" diyen eski MİT'çi, Özel Harpçi Yavuz Ataclar tekelle-rin güvenliklerini sağlama karşılığında (resmi görevdeyken de aynı işi yapıyorlardı) kasalarını doldururken, öte yan-dan oligarşinin polis devletini daha yaygın kurumlaştırma-nın aracı oluyorlar.

Amerikan emperyalizmi özel güvenlik şirketlerinin tetik-çilerini Irak'ta katliamlarda kullanırken, oligarşi kendi hal-kına baskı için örgütlüyor. Hocaları yine Amerika.

✓ Özkaya görevine döndü; YARGI TEMİZLENDİ!

Faşist mafyacı Alaattin Çakıcı ile ilişkisi afişe olan Yargıtay Başkanı Eraslan Özkaya, Yargıtay Başkanlar Kurulu'nca aklanarak gö-re-vine döndü. Böylece yargı mekanizması en tepeden temizlen-miş oldu!!! Özkaya, ay-

rica kendisine saldıran medya, yasa-dışı şekilde telefonlarını dinleyen Emniyet Müdürlüğü hakkında da suç duyurusunda bulunacağını açıkladı.

Susurluk devletin yargılama-aklama mekanizmaları her kademe-de aynıdır. Ne zaman poliste, jandar-mada katliamlar, işkenceler, gözal-tında ölümler artık inkar edilemeye-cek düzeye ulaşır, Susurluk devleti-nin yetkilileri "gerekli soruşturmanın yapılacağını" açıklarlar. Yaparlar! Sonuçta, kendi içlerinde bir hesap-laşma-tasfiye planı yoksa, katiller, işkenceciler aklanır.

Bu bir oyundur. Susurluk devleti-nin kendini aklama ve Susurluk poli-tikalarını sürdürme oyunudur. Özka-ya'yı akla, Ercan Yalçinkaya'yı baş-ka bir yere tayin et, böylece mafya-yargıtay ilişkisini unuttur. Böyle yap-mak zorundalar, çünkü Susurluk devletin, devrimcilere, halkın mü-cadelesine karşı bu çürümüş, kontra yargıya ihtiyacı var, yıpranmamalı.

Sayı 129

31

24 Ekim
2004

✓ Mafyacı Peker'in Yargıtay'daki 'Adamı'na Bakın; Devleti Görün

Önce faşist mafya Alaattin Çakıcı ile ilişkisi nedeniyle gündeme gelen, ardından baş-ka bir mafyacı, Sedat Peker'in Yargıtay'da ilişkide olduğu devlet görevlilerinden biri ol-duğu ortaya çıkan, Yargıtay Genel Sekreter Yardımcısı Er-can Yalçinkaya'nın, Yargı-tay'dan önce görev yaptığı yerler, devlet örgütlenmesinin kimlerden oluştuğunu da gös-teren bir örnektir.

Ercan Yalçinkaya'nın önce-ki görevleri şöyle: Ankara Em-niyet Müdürlüğü İstihbarat Şu-besi'nde komiser yardımcısı, Başbakanlık Kanunlar ve Ka-rarlar Genel Müdürlüğü perso-neli, Başbakanlık Müşavirliği, Yargıtay Tetkik Hâkimliği, Yar-gıtay Genel Sekreter Yardımcı-lığı. Ve bugün deşifre olmasın-dan kaynaklı olarak bir ilçe savcısı.

Devletin emniyetinden baş-

bakanlığına kadar görev ya-pan, hukukun en üst kuru-munda yetkili merciide bulu-nan bir mafyacı.

Bu devlet Pekerlerin, maf-yacıların devleti. Mafyacıların bakan atamalarından MİT baş-kanlarını seçimine kadar mü-dahil olması, gücünü buradan alıyor. Oligarşinin devletin her yanından pislik akıyor. Bu nedenledir ki, göstermelik mak-yaj tutmuyor.

IMF'nin Dediği Olur

R.T.E.

AKP iktidarı memur maaşlarında IMF emrini yerine getirdi. Riya- kar islamcı AKP'liler, artık 'Allah'ın dediği olur' yerine 'IMF'nin dediği olur' diyor...

Sendikalarla hükümet arasındaki toplugörüşme tiyatrosu bitti, memur maaşı hükümet tarafından 15 Ekim günü açıklandı. AKP iktidarı IMF'ye onaylatmaya çalıştığı bütçedeki "hassas dengeleri" gerekçe göstererek Ulaştırma Kurulu'nun önerisini de uygun bulmadı ve 2005 yılında ortalama yüzde 10.7 zam yapmayı kararlaştırdı. Bu kararla, en düşük memur maaşı ocak ayında 525 milyon lira olacak. Yani açıklık sınırı altında maaşla sefaleti dayattı iktidar.

AKP emekçilerle dalga geçiyor, iftar çadırında yoksullarla yanyana görünme şovları yaparken, açlar ordusunu büyütüyor. Bu karar IMF onaylıdır, hükümet IMF talimatlarını yerine getirmiştir. Riyakar islamcılar iğneden ipliğe her türlü ekonomi politikada IMF talimatlarının dışına çıkmıyor. IMF "yoksullar bizi ilgilendirmiyor" diyor, AKP de "memurun ne dediği bizi ilgilendirmiyor, IMF ne diyor ona bakarız" diyor.

Riyakar islamcılık tekellerin istikrarı adına memura sefalet ücreti dayatarak, kimin iktidarı olduğunu bir kez daha göstermiştir. Hangi siyasal görüşten olursa olsun, böyle bir iktidara karşı mücadeleyi yükseltmeyen memur sendikaları, milyonlarca emekçiye karşı ihanet içindedir.

'Toplugörüşme' Oyunu Pervasızlığa Dönüştü

"Toplugörüşme tiyatrosu sona erdi" dedik. AKP iktidarı tiyatronun kurallarını bile hiçe sayarak, "toplugörüşme" sürecinin yasal zorunluluklarını da ayaklar altına aldı. Yasaya göre, Ulaştırma Kurulu kararının hükümet ile sendikalar arasında müzakere edilmesi gerekirken, iktidar önce ücreti açıkladı, sonra da sendikalarla dalga geçerek "haydi gelin görüşelim" dedi.

Tam bir komedi! İşçiyi, memuru, köylüyü, gençliği, halkın hiçbir kesimini dinlemiyor bu ik-

tidar. Sadece IMF'yi, AB'yi ve ABD'yi dinleyip emirlerini yerine getiriyor.

Öte yandan tiyatronun pervasızlığa dönüşmesinde sendikaların rolü tüm ilerici, devrimci, demokrat memurlar tarafından sorgulanmalıdır: "Toplu görüşmenin böyle bir oyun olduğu bilinerek o masaya **NEDEN** oturulup oyun meşrulaştırıldı?" "Sendika hakkını fiili direnişlerle, ödenen bedellerle kazanan sendikalarımız **NEDEN** ve **NASIL** bu hale geldi? Bu soruların tartışılması kaçınılmazdır.

Sendikalar Tepki Gösterdi

Sendikalar iktidarın IMF emriyle zam belirlemesi karşısında "öfkeli" açıklamalar yaptılar.

Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı Bircan Ak-yıldız, kararı "hukuka aykırı" değerlendirdi ve "ILO'ya ve AİHM'e başvuracaklarını" açıkladı. Memur-Sen Genel Başkanı Ahmet Aksu, bu zamlarla yüksek maaş alan memurun daha karlı çıktığını söyleyip "ILO'ya başvuracaklarını" duyurdu. KESK Genel Başkanı Sami Evren ise, bu rakamların insanca yaşanacak rakamlardan çok uzak olduğunu belirterek, "hükümet, sendikaları ve çalışanları ciddiye almıyor. Her şeyi ben bili-rim, ben yaparım diyor" dedi ve büyük eylemler yapacaklarını ekledi. KESK, ertesi günü kararı Danıştay'a götürerek iptalini istedi.

IMF-AKP Saldırısına Karşı Sokaklar Bizimdir

ILO, AİHM, Danıştay'a açılan davalar, reddedilmemekle birlikte, meydanlarda, işyerlerinde süren bir mücadelenin destek unsurları olabilir ancak. Ama açık ki, Türkiye Kamu-Sen ve Memur-Sen için tek "mücadele" biçimleri bunlar... KESK'in "güçlü eylemler"inin pratik karşılığının ne olacağını ise göreceğiz.

Bu "güçlü eylemlerin" toplugörüşme sürecinin başından ortaya konulması gerektiğini bir yana bırakırsak, tüm emekçilerin iktidarın bu pervasızlığı karşısında sokaklara dökülme, iktidara bu ülkede emekçilerin yaşadığını, bu halkın IMF'ye ve onun iktidarına boyun eğmeyeceğini hatırlatma sorumluluğu vardır. Göstermelik eylemlerle değil, kitlesel, radikal eylemlerle geri adım atırabiliriz. Memur hareketinin diğer halk kesimleri ve devrimci-demokrat güçlerle birlikte böyle bir direnişi yaratacak gücü vardır.

AİHM, ILO, Danıştay ya da başka düzenici, emperyalist kuruma değil, kendi gücümüze, halk güçlerine güvenirse başarırız.

2005 IMF Bütçesi Açıklandı: Halktan Al, IMF'ye Ver!

2005 Bütçe Tasarısı, Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın zevzeklikleriyle dolu bir sunuşla açıklandı. Binlerce sayfadan oluşan dokümanları önüne alıp kameraların karşısına çıkan Unakıtan, sanki bu bütçeyi kendileri hazırlamış gibi uzun izahatlar yaptı. Oysa herkes biliyor ki, bütçe tasarısını hazırlayan ne Maliye Bakanlığı'dır, ne de AKP hükümeti.

Bütçe, IMF uzmanları tarafından hazırlanmış, nereden ne kadar alıp nereye ne kadar verecekleri belirlenmiş, Maliye Bakanlığı da işin teferruatını tamamlamıştır.

Bütçe diye yapılan aslında **FAİZ ÖDEME PLANI**'dır.

Hükümetler, ancak IMF'ye ve Dünya Bankası'na ödenecek faizlerden geriye kalan para üzerine tasarruf sahibidirler. Ki o da **bütçenin yarısı bile** etmiyor.

Evet, 2005 yılında da bu ülkede toplanan verginin **YÜZDE 58'İ** faiz olarak emperyalistlere ve işbirlikçi tekellere ödenecek.

2005 bütçesinin büyüklüğü **155.472 katrilyon lira** olarak belirlenmiştir.

155.472 katrilyon'un 118.9 katrilyonu ise vergilerden elde edilecektir.

Peki vergiler nasıl elde edilecek?

İşte Maliye Bakanı Unakıtan'ın açıkladığı bütçeye göre bu sorunun cevabı da şöyle:

Beklenen **118.9 katrilyon verginin sadece 1 katrilyonunu** beyanname veren zenginler ödeyecek. Geriye kalanı halkın, işçinin, memurun, köylünün sırtına binecek...

Halktan 118 katrilyon vergi toplanacak ve bunun da yüzde 58'i tekellere "faiz" olarak verilecek.

Bu bütçeye "**halktan al, tekellere ver bütçesi**" adından başka ne ad verilebilir?

Bu halkın beli doğrulur mu?

Topladığı verginin yüzde 58'ini faiz olarak ödeyen ekonomi düzelir mi?

2005 bütçesi de **düzelmeyeceğini** söylüyor.

Çünkü Maliye Bakanı'nın şaklabanlıklar arasında verdiği rakamlara göre:

2005 bütçesinde **gelir'in 124 katrilyon, gider'in ise 153 katrilyon** olacağı öngörülüyor. Yani bu demektir ki, bütçe bu yıl da **29 katrilyon** açık verecektir.

Bu da demektir ki, açığa kapatmak için IMF'den, Dünya Bankası'ndan yeni borçlar alınacak, borçlara yeni faizler eklenecek.

Bu kısır döngü, işbirlikçilerin, IMF uşaklarının iktidarı yıkılıp yerine devrimci bir halk iktidarı kurulana kadar böyle sürüp gidecektir.

Çukobirlik'te Eylem

Adana - 15 ay önce Çukobirlik'in kapatılmasıyla işten atılan 1200 işçinin eylemleri sürüyor. İşçiler, Çukobirlik'e ait makinelerin satılmasına karşı 19 Ekim'de Çukobirlik Genel Müdürlüğü önünde bir eylem yapan işçiler, "Çukobirlik Peşkeş Çekilemez, Yaşasın İşçilerin Birliği, İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla özelleştirme politikasını protesto ettiler.

Sümer Holding'e baskın

Ankara - İstanbul Bakırköy Sümerbank işçileri özelleştirmenin iptali için Ankara'daki yaptıkları görüşmelerden sonuç alamamaları üzerine, 16 Ekim'de Sümer Holding Genel Müdürlüğü'ne baskın yaparak yöneticilerle tartıştılar. İşçiler eylemlerini İstanbul'da sürdüreceklerini açıkladı.

Akgübre'de Grev

Mersin - Akgübre Fabrikası'nda toplu sözleşme görüşmelerinde taraflar arasında anlaşma sağlanamaması üzerine 13 Ekim'de fabrikaya grev kararı asıldı. Petrol-İş üyeleri grev kararının asılmasına kitlesel olarak alkış ve sloganlarla katıldılar.

Hasan Balıkçı Anıldı

Kaçak elektrikle mücadele ederken 18 Ekim 2002'de Urfa'da katledilen devrimci elektrik mühendisi Hasan Balıkçı, Kayışlı Köyü'ndeki mezarı başında ve TMMOB tarafından düzenlenen 'Yozlaşma ve demokratik gelişim' konulu panelde anıldı. 19 Ekim'de Kayışlı'da yapılan anmaya EMO, İMO, KESK üyeleri, TAYAD'lı Aileler ve Balıkçı'nın ailesi katıldı. TAYAD'lı Aileler adına konuşan Karip Polat, Balıkçı'nın devrim şehidi olduğunu, katilinin devlet olduğunu vurguladı. Anma sonrası TAYAD'lı Aileler geçen yıl trafik kazasında hayatını kaybeden Evrensel Gazetesi muhabiri Hasan İşler'in mezarını ziyaret ettiler.

Gençliğin mücadelesinin köşe taşlarından biri:

6 Kasım

YÖK (Yüksek Öğretim Kurumu), 12 Eylül cuntası tarafından bir tür 'hapishane idaresi' olarak düşünülmüştür.

Zindancı zihniyetle şekillendirilen bu kurum, tam 22 yıldır, yani **6 Kasım 1981**'den bu yana üniversitelerin başında gardiyanlık yapmaktadır.

Bilimin geliştirilmesi, öğrencilerin daha iyi yetiştirilmesi, ülkenin kaynaklarının daha iyi değerlendirilmesine yönelik çalışmalar gibi hiçbir kaygısı yoktur YÖK'ün. Bunun sonucudur ki, YÖK'ün yönetimi altında üniversiteler **kışlalaştırılmış, ticarethaneye dönüşürmüş** ve **özel üniversitelerin yolu açılmıştır**.

6 Kasım 1981'den bu yana böyle bir üniversite politikasına karşı **direnişi örgütleyen yalnız devrimcilerdir**. Çünkü halk için bilimi, halk için üniversiteyi isteyen, bunu savunma cüreti göserebilen yalnız onlardır.

YÖK, aslında kimsenin savunamayacağı kadar teşhir olmuş bir kurumdur. Bu nedenle karşı çıkıyor görünen her zaman çok olmuştur. Düzen partileri, özellikle muhalefetteyken, YÖK'ü kaldıracamız/değiştireceğiz demiş, ama sözlerini unutmuşlardır. İslamcılar, "türban sorunu" nedeniyle bir dönem YÖK'e karşı çıkmışlar ama bu konuda tutarlı, istikrarlı olamamışlardır. Bu konuda ısrarlı ve istikrarlı olan tek kesim, devrimci, demokrat öğrencilerdir.

15 yıllık 6 Kasım geleneği

Devrimci Gençlik 1960'ların ikinci yarısından bugüne üniversitelerin ticarileştirilmesine, üniversitelerdeki baskı düzenine karşı mücadele ediyor. 12 Eylül Cuntası'nın ardından da üniversitelerde kurulan cunta düzenine karşı direniş başlamıştır. Bu direniş 1985-86'larda örgütlü hale gelmiş, 1987'de gençliğin Nisan Eylemleri'yle kitleselleşmiş, meydanlara taşmıştır. 6 Kasım boykotları da bunun devamıdır.

1990'da, YÖK'ün saldırılarının alabildiğine arttığı bir dönemde, Dev-Genç'liler öğrenci

gençliğe "YÖK'e karşı boykot!" çağırısı yapmışlar ve bu çağrı öğrenci gençliğin büyük katılımıyla cevaplanmış. O günden bu yana da her 6 Kasım, boykotlarla, gösterilerle YÖK'e karşı mücadelenin üst boyutlarda sürdürüldüğü, gençliğin taleplerinin tüm ülke çapında haykırıldığı bir gün haline getirilmiştir.

YÖK'e karşı 15

yıldır süren 6 Kasım geleneği, YÖK'ün, polisin tüm çabalarına rağmen gençliğin mücadelesinin kesintisizliğini de gösterir. Düşünün ki, yıllardır üniversite gençliğini örgütsüzleştirmek, yozlaştırmak için okuldan ataktan tutun da işkenceye, hapishanelere atmaya kadar her yola başvurulmuş, ama yine de gençliğin örgütlenmesi ve mücadelesi yokedilememiştir. Bu, halk gençliğinin sahip çıkması gereken maddi ve moral bir güçtür.

Evet, oligarşi politikalarında tümüyle başarısız değildir. Ne yazık ki üniversitelerdeki gençliğin önemli bir kısmı, bencilleştirilmiş, halkından, ülkesinden koparılmış, düzen islamcılığının tarikatlarının kollarına atılmış, korkutulup sindirilmiştir. Gerçeklerden habersiz veya gerçeklere karşı duyarsız bir kitle oluşturulmuştur. Ki, bu tam da YÖK'ün istediği tipte öğrencidir.

Üniversitelerde yaklaşık 2 milyon öğrenci okuyor. 2 milyon öğrencinin bir kısmı bu durumdadır. Fakat bu durum değiştirilemez değildir. 6 Kasım geleneğinin sürekliliği işte bu noktada önemlidir.

YÖK'e karşı mücadele, tüm halk gençliğinin görevi ve sorumluluğudur!

Bencillik, tek tek kişileri ve giderek tüm toplumu çürüten en tehlikeli hastalıktır. Düzen bir öğrenciyi "**bana ne, ben okumama bakarım**" diye düşündürmeye başladığı noktada, çürüme de başlamıştır.

YÖK'ün önceki başkanı Kemal Gürüz'ün şu sözlerini hatırlamalı her öğrenci:

"Adam gibi okumak isteyen gelir, istemeyenler gider. Kanunları, kuralları üniversite kampüslerine sokacağız... Kim eylem yaparsa, üniversitelerin huzurunu bozarsa gidecek. Hiç kimenin gözünün yaşına bakılmayacak. Öğrenci, öğrenciliğini bilecek."

"Adam gibi okumak" sözünden anlaşılması gereken, haksızlığa, adaletsizliğe, tekellerin hizmetkarlığına karşı çıkmadan okumaktır. Açlığa, eşitsizliğe, bağımlılığa, faşist uygulamalara "bana ne" diyerek okumaktır.

2 milyon öğrencinin "bana ne, ben okuma-bana bakarm" diyerek sustuğu, sindiği, yozlaştığı bir üniversite düzeni, cuntacı Evrenler'in, Sabancılar'ın ve YÖK'ün başkanlarının ortak hayalidir. Halkın çocuklarına büyük ölçüde kapatılan üniversitelerin halkın sorunlarıyla, geleceğiyle bir ilgisi kalmamıştır. Üniversite kapıları yoksul halk çocuklarına kapatılmış, eskaza o kapıdan geçebilenler de, tekellerin, faşizmin hizmetkârı olmaya mahkum edilmiştir. YÖK'e karşı çıkmak, öğrenim hakkını savunmaktır!

YÖK'e karşı birleşmek, devrimci, demokrat gençliğin sorumluluğudur!

Geniş öğrenci kitlesinin düzenin, YÖK'ün sultas-ı altında apolitikleştirildiği, sindirildiği bir ortamda, devrimci, demokrat gençlik örgütlenmeleri, mücadeleleriyle gençliğe güven vermelidirler. 6 Kasım geleneğini sürdürmek, gençliğin önüne örülen barikatları yıkmaktır. Öyleyse bu barikata tüm güçler birleştirilerek yüklenilmelidir. Şu veya bu nedenle gençliği eylemsizliğe, zayıf eylemlere mahkum edenler, gençliğin sorunları ve mücadelesi karşısında sorumsuz gruplardır. YÖK'e karşı mücadeleyi yıllardır "grup çıkarları" için kurban etmekte sakınca görmeyenler, bu "taktiklerinin" gençliğe bir şey kazandırmadığını görmek durumundadırlar.

AKP iktidarının üniversitelerdeki faşist baskıları ve okumayı tümüyle paralı hale getirme politikalarını sürdürdüğü bir ortamda, tüm gençlik var gücüyle 6 Kasım'da bu üniversite düzenine karşı çıkmalı, halk için eğitim istemelidir.

Gençliğin Kaleminden

GÖNÜLLÜ EĞİTİM TOPLULUKLARI

Gönüllü Eğitim Toplulukları, gençlik dernek-

lerinin 2 yıldır yürüttüğü bir çalışmadır. Bu toplulukların temelini, yoksul, üniversite sınavına hazırlanma imkanı olmayan gençlere, binbir zorlukla üniversite kazanmış ve yokluk içinde okuyan öğrenci gençliğin verdiği üniversite hazırlık kursları oluşturmaktadır. Para alınmaz bu kursta, düzenin paraya dayalı çıkar ilişkileri yoktur. Öğretmenler sertifikalı değillerdir ama sertifikası olan nicesinden daha iyi hazırlanırlar derslere. Sırası, tahtası, dershanelerdeki gibi değildir, test vs. materyaller açısından dershanelerdeki imkanlar yoktur. Fakat dayanışma ve emekle bu dezavantajlar aşılmaktadır. Yoksulların yoksullarla dayanışmasıdır, halkın dayanışmasıdır gönüllü eğitim. Unutturulmaya çalışılan paylaşımın, kolektifliğin, insanlığın yaşatıldığının göstergesidir.

Gençlik Dernekleri 2 yıldır Gönüllü Eğitim Toplulukları ile yoksul halk çocuklarına üniversite kapılarını açmaya çalışıyor. Çünkü onların özünde halka karşı sorumluluk var. Unutturulmaya çalışılan ne kadar değer varsa içlerinde yaşıyorlar. Dev yürekli gençlerdir onlar. Halktan koparılmaya çalışılsalar da, halka ve onların sorunlarına kafa yormaktan hiç geri durmayanlardır.

Yeni bir eğitim-öğretim yılının başlamasıyla birlikte eğitim sistemindeki çarpıklıklar öğrenci gençli-

ğin önüne onlarca sorun çıkarmaya devam ediyor. Bir yandan ezberci, gerici ortaokul-lise müfredatı, bir yandan ÖSS sistemi, bir yandan üniversitelerde sınav üstüne sınavlar, soruşturmalar... Ve bunlar yetmez gibi "paran varsa oku, yoksa bana ne" mantığıyla bilim öğrenmek, okumak isteyen binlerce gencin eğitim hakkı elinden alınıyor, üniversite kapıları binlerce gencin suratına kapatılıyor. Liselerde, üniversitelerde dayatılan yozlaştırma politikaları ile bencil, çıkarıcı bireyler yaratılmak isteniyor.

Öğrenci gençlik bir yandan bu haksızlıklara, adaletsizliklere, soruşturmalara karşı direnirken bir yandan da Gönüllü Eğitim Toplulukları'yla genç kardeşlerinin üniversiteye girebilmeleri için çalışıyor. Birçok üniversitede açılan G.E.T masaları, mahallelerde-liselerde dağıtılan bildiriler ve asılan afişlerle dayanışma tüm ülkede yayılıyor.

Gençlik Dernekleri Federasyonu içerisinde yer alan gençlik dernekleri, 2 yıldır verdikleri bu gönüllü eğitim çalışmasıyla dayanışmanın en güzel örneklerinden birini ortaya koymaya bu sene de devam edecekler. İstanbul ve Anadolu'nun birçok ilinde gönüllü eğitim çalışmaları yapılmaya başlandı. Bir yandan öğretmenlere ulaşmak için üniversitelerde harıl harıl çalışılırken, diğer yandan yoksul gecekondu mahalleleri, liselerde GET tanıtılarak öğrenciler bu topluluklara davet ediliyor.

Gençlik Dernekleri Federasyonu

Sayı 129

35

24 Ekim
2004

Ankara Gençliği - Gençlik Dernekli öğrenciler, 11 Ekim'de Cebeci Kampüsü'nde düzenledikleri kutlamayla DEV-GENÇ'i selamladılar.

Gençlik Dernekliler geleneklerine layık bir program hazırlamışlardı. Gençlik Derneği Şiir Komisyonu'nun hazırladığı şiirler, Canan-Zehra Halk Sahnesi Oyuncuları'nın 35 yıllık gençlik tarihi ve kültürünü yansıtan oyunu, DEV-GENÇ'i anlatan sinevizyon gösterisi ve Müzik topluluğunun konseriyle, gençlik tarihiyle bütünleşti.

DEV-GENÇ 35. Yıl Kutlamaları Sürüyor “Gücümüzü 35 Yıllık Gelenekten Alıyoruz”

Bursa Gençliği - Bursa Temel Haklar Gençlik Komisyonu, Balıkesir ve Bandırma Gençlik Derneği üyeleri 10 Ekim'de Bursa Temel Haklar binasında "DEV-GENÇ'in 35. Yılına Selamlıyoruz" etkinliği düzenlediler. Yaklaşık 60 kişinin katıldığı programda yapılan konuşmalarda DEV-GENÇ'in 35 yıllık tarihi anlatılarak, bu mirasa sahip çıkma çağrısı yapıldı. Kutlama programı, Armutlu direnişini anlatan "Yaşamak İçin Öldüler" filminin izlenmesi, ve Balıkesir Gençlik Derneği müzik grubu Grup Yürüyüş'ün söylediği türkülerle devam etti.

Gençliği Örgütlenmekten Vazgeçiremeyeceksiniz!

Erzincan Gençliğine 3,5 Milyar Para Cazası

Polis, valilikler, demokratik örgütlenmelere karşı ceza vermek için hiçbir fırsatı kaçırmıyorlar. Hiçbir derneğe yapılmayan incelemeler, Gençlik Dernekleri'ne, Temel Haklar'a karşı uygulanıyor.

Böyle bir işgüzarlık sonucunda Erzincan Gençlik Derneği'nin sekiz yönetim kurulu üyesi-ne, valilik tarafından kişi başına 445 milyon lira olmak üzere toplam 3 milyar 560 milyon lira ceza kesildi. Gerekçe derneğin taşınma kararının 15 gün içinde dernekler masasına bildirilmemesiydi. Gençlik Derneği üyeleri karara itiraz ettiler.

Şenlik Afişine Gözaltı

14 Ekim'de İstanbul Bağcılar'da Mahalle-si'nde İstanbul Gençlik Derneği Lise Komisyonu'nun 24 Ekim'de yapacağı şenliğin afişlerini asan iki lise öğrencisi gözaltına alındı.

Yasal bir derneğin izinli bir etkinliği sözkonusuydu ama polis yasallık dinlemezdi.

Gençlik Derneği Lise Komisyonu üyesi olan Onur Ürbay ve Özgür Karakaya gözaltına alındı. öğrencilerden Onur Ürbay serbest bırakılırken Özgür Karakaya "Hakkında ifade var" denilerek Terör Şubesine götürüldü. Gözaltına almak için

bahane bulmak zor değildi. Hiç olmazsa "diskette adın geçiliyor" da denilebilirdi... "Hakkında ifade var" diye şubeye götürülen Özgür Karakaya da bir gün sonra serbest bırakıldı.

Amasya Polisinin Başka İş Yok!

Okurlarımız Amasya polisini tanıyorlar artık. Hemen her sayımızda Amasya Polisi'nin Gençlik Derneği'ne yönelik türlü baskıları haber oluyor.

Amasya'daki tek gençlik örgütlülüğünü yönetmek, Amasya polisinin tek işi sanki.

Gençlik Dernekliler'i yıldırmanın polis, fırsat kolluyor ve her türlü yöntemle başvuruyor.

Son olarak Gençlik Derneği'nin bulunduğu dairenin kirasını ödemediğini öğrenen polis "durumdan vazife" çıkarıp, daire sahibine yönelik tehdit ve tacizlere başladı.

İlginçtir; daire sahibi İzmir'deydi ve Amasya polisi kalkıp İzmir'e gitmişti. Öğrencileri daire-sinden çıkartması için ev sahibine tehditler savuran Amasya polisi hızını alamayıp daire sahibini "yardım ve yataklık"la suçladı. Amasya polis-inin bu saçmalıklarıyla ev sahibi aile adeta fiş-lenmiş durumda.

Hukuksuzluklara son verilmesini isteyen dernek üyeleri şöyle diyor: "Biz gençliğiz, bizim örgütlenmemizi böyle sorunlar yaratarak yıldırma-zlar. Biz sokakta da kalsak, tek de olsak so-nuna kadar örgütlenmemizi sürdürürüz."

KOCAELİ'DE GENÇLİK ŞÖLENİ

Kocaeli Gençlik Derneği 16 Ekim'de İzmit Leyla Atakan Kültür Merkezi'nde "Gençlik Şöleni" düzenledi. Dernek sözcüsü Çağdaş Yılmaz gecenin açılışında derneğin kuruluş amacı, AB aldatmacası, sahte belgelerle tutuklananlar, tecrit, Derince ilçesindeki prefabriklerin sökümü, Kocaeli Üniversitesi'ndeki soruşturma terörü, gibi çeşitli konulara değinerek sözlerini şöyle bitirdi: "Gücümüzü örgütlülüğümüzden alıyoruz. Gücümüzü haklılığımızdan ve 35 yıllık tarihimizden alıp haykırıyoruz: Halk İçin Bilim, Halk İçin Eğitim/ Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız." Bu sırada kitleden de "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları yükseldi.

Daha sonra derneğin müzik grubu Grup Kıvılcım ile derneğin tiyatro grubu Umuda Tiyatro'nun "Zincirli Özgürlük" adlı müzikal gösterimi sergilendi. Ardından Hasan Biber'in okuduğu şiirlerle devam eden gecede sahne alan Ercan Aydın türküleri ve halayları ile kitleyi coşturdu.

"Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" ve "6 Kasım'da Alanlardayız" pankartları asılı olduğu salonun gençlik dışında da konukları vardı. Gelen mesajların okunmasının ardından 1 haftadır kaldıkları prefabriklerin yıkılması dolayısıyla direnişte olan Çınarlı Prefabrikleri'nden direnişçiler, üzerlerinde "Barınma Hakkımız Engellenemez" yazılı önlükleriyle sahneye çıkarak sorunlarını ve direnişlerini anlattılar.

700 kişinin katıldığı şölen, Metin Kahraman ve Erdal Erzincan'ın türküleriyle sona erdi.

Gaziosmanpaşa ve Dil Tarih'te FAŞİST SALDIRILAR

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi'nde faşist saldırılar gündemde. 18 Ekim'de Taşlıçiftlik Kampüsü'nde faşistler devrimci demokrat öğrencilere saldırdılar. Demokrat bir öğrenci aynı gün 10 metre yükseklikte bir köprüden nehrin sığ bir yerine atıldı.

Özellikle Ramazan ayında "oruç tutulmamasını" bahane eden saldırılar yoğunlaşıyor. Okul ve yurt idaresinden, Özel Güvenlik Birimi'nden destekli gerici faşist öğrenciler, oruç tutmayanları yurt odalarına çekilip sorguluyor, dövülüyor. Okulla herhangi bir ilişkisi bulunmayan faşistler jandarmanın ve özel güvenliği himayesiyle okula alınıp onlar aracılığıyla tehditler yağdırılıyor. Öyle ki faşistler tehditlerini polislerin yanında yapıyorlar.

Soruşturma Terörüne Protesto

Edirne Trakya Üniversitesi'nde yaşanan baskılara özel olarak da soruşturma ve cezalara karşı 19 Ekim'de Ayşekadın Fakültesi'nde bir yürüyüş yapıldı. Aralarında, Edirne Gençlik Derneği Girişimi üyesi öğrencilerin de bulunduğu devrimci demokrat öğrenciler, eylemde üniversite yönetimi tarafından verilen ceza belgelerini de yakarak bu cezaların kendilerini yıldıramayacağını belirttiler.

Eylem sırasında Özel Güvenlik Birimleri öğrencileri taciz etmeye çalışarak "daha fazla ceza vermekle" tehdit ettiler ancak öğrencilerin kararlılığıyla bu tacizkârlık püskürtüldü.

35 öğrenciye 1 yıl, 18 öğrenciye 1 dönem, 11 öğrenciye ise 1 ay uzaklaştırma cezasının verildiği Trakya Üniversitesi öğrencileri tepkilerini "Katil Polis Üniversiteden Defol", "Rektör İstifa", "YÖK Kalkacak Polis Gidecek" sloganlarıyla ortaya koyarak cezaların geri alınmasını talep ettiler.

Öğrencilerin saldırılarla ilgili başvuruları ise, "takipsizlik"le sonuçlanıyor. Çünkü üniversite yönetiminden polise, savcılığa kadar düzen kurumları faşistleri himaye ediyorlar.

Devrimci demokrat öğrenciler yaptıkları açıklamalarda "bu küçük üniversitede devrimci demokrat düşünceleri savunanların karşı karşıya olduğu baskılara karşı" halkımızın duyarlı olmasını istiyorlar.

*

Ankara Üniversitesi Dil, Tarih ve Coğrafya Fakültesi'nde de 15 Ekim'de bir afiş nedeniyle yaşanan tartışma sonrasında faşist öğrenciler, tekbir getirerek taşlarla devrimci demokrat öğrencilere saldırdılar. Devrimci demokrat öğrenciler de saldırıya karşılık vererek faşistleri püskürttüler. Çatışmanın ardından devrimci demokrat öğrenciler Yüksel Caddesi'ne yaptıkları bir yürüyüşle faşist saldırıyı protesto ettiler.

Demokratikleşme masal işkence, hukuksuzluk gerçek

(13) de sopa ve tekme-
lerle dövüldü. Hüseyin
Güneş ise üç saat sonra
serbest bırakıldı!!!

İktidar ve faşizmin destekçisi Avrupa Birliği
buyurdu; *Türkiye’de sistematik işkence yok,
demokratikleşmede büyük adımlar atıldı...*

Türkiye tablosu, daha doğrusu sadece son
bir haftada basına yansıyanlar, demokratikleş-
me masalını yalanlamayı sürdürüyor.

İşkencenin sistematik, yani bir devlet politi-
kası olmasının en önemli kriterlerinden biri, iş-
kencecilerin yargı tarafından korunmasıdır. Ma-
nisa ve Birtan Altunbaş davalarındaki göster-
melik cezalar bu gerçeği saptırmak içindi. Öte
yandan yüzlerce davada aynı çark hala işliyor.
Bunlardan biri de 17 Ekim’de İstanbul 7. Ağır
Ceza Mahkemesi’nde sonuçlanan davaydı.

◆ İşkencecilere Yine Beraat

11 Kasım 1998’de örgüt üyeliği suçlamasıy-
la gözaltına alınan Ahmet Turan, Müslüm Turfan
ve Dinçer Erduvan’ın işkenceci polisler hakkın-
da açtığı davada, işkence gördüklerine ilişkin İs-
tambul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi
Adli Tıp Anabilim Dalı Başkanlığı tarafından ha-
zırlanan rapora rağmen sanık polislerin beraat-
larına karar verildi. İşkenceci polisler Mehmet
Hallaç, Şeref Bayrakçı ve Mahmut Yıldız hak-
kında olayın üzerinden iki yıl geçtikten sonra
dava açılırken, Limter-İş Sendikası Eğitim Uzmanı
Süleyman Yeter’i işkenceyle öldürmekten
hükümlü ve halen gıyabi tutuklu olarak “kırmızı
bültenle” aranıyormuş gibi yapılan Komiser Yar-
dımcısı Ahmet Okuducu ise davaya 5 yıl sonra
dahil edildi. Üniversitenin bilimsel raporu bile
delil olarak görülmeyerek, işkenceciler her za-
manki gibi “delil yetersizliğinden” beraat ettiler.

◆ İşkence Her Yerde...

Burjuva medyanın “demokratikleşme” yala-
nına gölge düşürmemek için sansürlediği işken-
ce olayları bütün polis ve jandarma karakolla-
rında hatta sokak ortasında sürdürülüyor.

◆ 18 Ekim’de Diyarbakır’da hırsızlık iddi-
asıyla Hüseyin Güneş’in evini basan sivil polis-
ler, evdekileri işkenceden geçirdi. Önce kapıyı
açan baba Şevket Güneş darp edildi, ardından
Hüseyin Güneş tartaklanarak götürüldü. Polisler-
e “Kimsiniz. Polisseniz, arama kararı var mı?”
diye soran 50 yaşındaki anne Emine Güneş’e,
suratına bir yumruk atılıp iki dişi kırılarak cevap
verildi. Polis “başka arama kararı soran var mı?”
diye ev halkına sorarken(!), duruma müdahale
etmek isteyen baba ile Yusuf (14), Remziye

◆ Aynı gün Diyarbakır İHD’de yapılan açık-
lamada bir başka işkence olayı da, Dicle Üni-
versitesi öğrencisi Haşim Oruç’un yol ortasında
dövülmesiydi. Haşim Oruç, arkadaşlarıyla bir-
likte gidecekleri gezi için çarşı merkezinde bek-
lerken, sivil polisler, yanlarındaki kız arkadaşla-
rına laf attılar. Çıkan tartışmanın ardından Oruç
sopalarla dövüldü. Bununla bitmedi. Olay yeri-
ne gelen resmi polisler de, meslektaşlarına yar-
dımcı olarak öğrenciyi dövdüler. Daha sonra si-
vil araca bindirilerek götürülüp tehdit ve küfür-
lere maruz kalan Oruç, öğretim üyeleri ile birlik-
te suç duyurusunda bulunmak için gittiği Yeni-
şehir Polis Merkezi’nde klasik bir polis numara-
sı ile karşılaştı. Polislerin, kendisi hakkında
“memura mukavemetten” suç duyurusunda bu-
lunduklarını öğrendi ve ifadesi alındı.

◆ 28 Eylül’de KONGRA-GEL operasyonunda
gözaltına alınan Sezai Karakuş 4 günlük gözal-
tında uykusuz bırakıldı, testisleri sıkıldı, başı du-
varlara vuruldu, saçları çekildi, darp edildi. Adli
Tıp Kurumu tarafından yapılan muayene sonra-
sı düzenlenen rapor da, Karakuş’u doğruladı.

◆ Manisa’nın Salihli İlçesi’nde galerici Yaşar
Akıllı’nın kolu, Salihli Merkez Karakolu’nda 3
yerinden kırıldı. Akıllı, 45 günlük rapor aldı.

Kısa bir zaman diliminde yaşananlar “işken-
cenin sistematik olup olmadığı”na cevap olur-
ken, demokratikleşme yalanı bir de, “**köye dö-
nüş**” konusunda tekzip edildi. Siirt Valiliği’nce
hazırlanan bir belgede ‘Dönüşe uygun olmayan
köyler’ listesi yayınlandı. Buna göre, iktidar “is-
teyen herkes köyüne dönebilir” yalanını uydu-
rurken, 130 köyden 29’una dönüş yasaklandı.
Gerekçe ise, “ben böyle istiyorum” mantığına
uygun olarak, “uygun değildir” şeklinde oldu.

◆ ‘Yasal Zor’ Kılıflı Jandarma İşkencesi

Karaman’a bağlı Akçaşehir Beldesi Belediye
Başkanı Hakkı Karaduman ve meclis üyesi Ya-
şar Gökdemir, jandarma tarafından feci şekilde
dövüldü. Konuyu “soruşturan” Jandarma Genel
Komutanlığı, “yasal zor” yetkisi-
nin kullanıldığını açıklayarak, iş-
kenceyi savundu. Olay, jandar-
manın sulama borcu olan 4 kişi-
yi gece yarısı sorgulamaya gö-
türmesinin ardından gelişti. Do-
ğal olarak, “sulama borcu” gibi
bir olayda gece yarısı gözaltı ya-
pan jandarmanın amacının ne olduğundan kuş-

kulanan ve “ben kefilim sabah gelip ifadesini verir” diyen belediye başkanı jandarmanın arkasından karakolun yolunu tuttu. Gerisini Belediye Başkanı’ndan aktaralım:

“Beydilli Köyü yakınlarında jandarma bizi durdurup silah zoruyla otomobilden indirerek sulama kanalına götürdü. Burada bizi darp ettiler. Yediğim dayak yüzünden kaşım açıldı. Daha sonra arkamızdan gelen 3 araç dolusu 12-13 kişiyi de havaya ateş açıp yere yatırdılar. Arkasından da merkeze götürdüler. Durdurdukları otomobillerin plakalarını bile söktüler.” (Milliyet, 16 Ekim)

Bir belediye başkanının bu kadar kolay işkenceye tabi tutulduğu bir ülkede, sıradan halka neler yapıldığını düşünün. Anadolu köylüsünün gözünde Jandarma boş yere zulümle aynı anlama gelmiyor, bu nedenle jandarma zulmünü anlatan türküler yakıldı bu topraklarda. Olayın münferit olmadığını, bir sistem, halka bakışın bir ürünü olduğunu ise, Jandarma Genel Komutanlığı’nın sahiplenmesinde görebilirsiniz. Hiçbir olay yoktur ki, ordu, halka karşı suç işleyen bir mensubunu cezalandırsın. Köylüye dışkı yediren subayını “şaka yapmış” diye savunan, Konya-Akkise’de halkı kurşunlayanları aklayan, 19 Aralık Katliamı’nda görevli elemanlarının isimlerini mahkemelere dahi vermeyerek koruyan bir teşkilattan söz ediyoruz. Hukukun ne önemi var jandarma ve polis için.

◆ İstedığınız İmza Olsun

“İşkence var diyenler terör örgütüyle ilişkili” diyen Tayyip, AB yetkililerine “yapmamızı istediğiniz bir şey, çıkacak bir yasa var mı, söyleyin çıkaralım...” diyordu.

İktidar, AB’nin “İnsan hakları rehberi”ni de imzaladı. İçişleri Bakanlığı, valiliklere genelge göndererek uygulanmasını istedi. Buna göre; “insan hakları savunucuları hükümete yardımcı olacak, yasa hazırlamada rol üstlenecek ve Türkiye insan hakları savunucularının güvenliklerinin sağlanması güvencesi verecek.”

Birincisi; oligarşinin hükümetle birlikte çalışmaktan anladığı, bu kuruluşların zulmün maskesi, vitrini olması ve kendisini onaylamasıdır. AB de aynısını istiyor ve kendi içinde uyguluyor. F Tiplerine onay veren CPT’nin AB politikaları paralelinde hazırladığı raporlar örnektir.

İkincisi, oligarşinin “insan hakları” adıyla kurduğu kurulların, komisyonların, yaptığı toplantıların sayısız belirsizdir ve hiçbir pratik değeri yoktur. Hak ve özgürlükler konusunda yasa, anlaşma dediğiniz bu iktidar için formalitedir. Aslolan pratikte polis devleti uygulamaları ve faşizm gerçeğidir.

Oligarşinin Eğitimcisi Böyle Olur!

Manisa’nın Ahmetli İlçesi’ndeki Gazi İlköğretim Okulu’nda 7. sınıf öğrencileri top oynarken okulun camı kırıldı. Karakola başvuran okulun müdürü Hamide Selvitopeli, ısrarla şikayetçi oldu. Camı 11-15 yaşları arasındaki çocukların kırdığı derin araştırmalarla tespit edildi ve çocuklar gözaltına alındı. Çocukların cezai ehliyetlerinin bulunduğu dair rapor da alınan olayda, mahkeme “devlet malına zarar vermek”ten, beş öğrenci hakkında 1 yıldan 7 yıla kadar hapis cezasıyla dava açtı...

Trajikomik olay, oligarşinin öğretmeni, polisi ve mahkemesinin zihniyetinin aynasıdır. Hortumcular, işkenceciler aklanır, ilkokul çocukları gözaltına alınıp davalar açılır. Sisteme, eğitimcisine bakın; böyle bir öğretmen hangi çocuğu nasıl eğitebilir, nasıl sevgi gösterebilir? Oligarşi eğitimcisi de sadece cezayı biliyor.

Basın Açıklamasına Dava

AKP iktidarının AB destekli demokratikleşiyoruz yalanı sürerken, en basit basın açıklamaları dahi dava konusu oluyor. Çanakkale Valiliği’nin “basın açıklamasının yasak olduğu yerler” genelgesinden sonra aynı uygulama Elazığ’da da başladı. Sahte belgelerle tutuklananların serbest bırakılması talebiyle 1 Eylül günü adliye önünde basın açıklamasına katılarak İstanbul Emniyet Müdürü hakkında suç duyurusunda bulunan Temel Haklar Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik hakkında “adliye önünde basın açıklaması yapmanın yasak olduğu, 2911 sayılı yasaya muhalefet ettiği” gerekçeyle savcılık dava açtı.

AKP demokrasisi; Herkes düşüncesini açıklayabilir, ama adliye önü yasak!

Gazetecilere Gözaltı

Hürriyet Gazetesi muhabiri Sebati Karakurt, Kandil Dağı’nda KADEK gerillaları ile yaptığı röportaj nedeniyle, siyasi şube tarafından 15 Ekim günü gözaltına alındı. Fatih Altaylı ve Emin Çölaşan’ın yazılarının “ihbar” olarak değerlendirildiği belirtildi.

O meşhur AB yasaları ile genişletildiği söylenen düşünce özgürlüğü, “benim düşündüklerimi düşünür, benim istediklerimi yazarsan” sınırlarına kadardır. Haberin gerçekte kime hizmet ettiği ayrı bir tartışma olsa da, gazete haberlerine bile tahammül edilemiyor AKP iktidarı. Polisin yasal dayanağı olmayan gözaltısına savcı da Karakurt’un ifadesini alarak ortak oluyor.

Yine bir başka gazetecilere yönelik saldırı da İstanbul’da gerçekleşti. Hürriyet muhabiri Ardic Aytalar, 15 Ekim günü trafik kazası görüntülerken, ‘Benden izinsiz fotoğraf çekemezsin’ diyen trafik polisi Mesut Şeren’in saldırısına uğradı ve kelepçelendi...

Tecrite Karşı Birlik:

Neden gerçekleşmiyor, nasıl gerçekleşir?

Bir çok kurum ve kişi, tecrite karşı birlikte mücadele edilmeli diyor. Direnişin 5. yılına girdiği bugünlerde, devrimci, demokrat kesimlerde bunun eksikliği daha fazla hissediliyor. Yerinde bir istek, doğru bir öneridir. Bu, sadece bugün için değil, dört yıldır gerekliydi. Bugün böylesi bir birlikteliği sağlamak için, dört yıldır bunun neden sağlanamadığını netleştirmek zorundayız. Başka bir deyişle, **tecrite karşı birlik, neden gerçekleşmiyor, nasıl gerçekleşir?** sorusunu cevaplamalıyız.

Reformizm ve tecrite karşı birlikte mücadele

Tecrite karşı mücadele, –reformist devrimci ayrımı koymadan söylüyoruz– tüm solun görevidir. Çünkü tecrit, artık herkesin bir biçimde kabul ettiği gibi, bir bütün olarak muhalefeti yoketmeye yöneliktir. F Tipleri ve tecritle çürütme, sadece devrimcilere değil, tüm halka karşı bir tehdit ve gözdağıdır. Sadece bu iki neden bile, reformistlerin de tecriti gündemlerine alması gerektiğini gösterir.

Hal böyleyken, reformizmle tecritin esasında farklı düşünüyoruz. Reformizm, F Tiplerinin öncelikli hedefinin devrimci örgütlenmeleri tasfiye etmek olduğundan hareketle, sorunu kendisi dışında görmekte, bunun da ötesinde bu tasfiye konusunda egemenlerle zımnen aynı düşünmektedir. Reformizm AB’cilik çizgisine girdiği noktada, devrimci örgütlenmelerin ve düşüncenin tasfiyesi konusunda AB’yle aynı politikayı savunmaya başlamıştır. Bu politik gerçek, reformizmle tecrite karşı mücadele birlikteliğinin de sınırlarını çizmektedir.

Reformizm, AB paralelinde bizim tasfiye edilmemizi istiyor. Reformist cenahta TKP AB’ye karşıdır ama politikalarının AB politikalarından pek farkı yoktur. Devrimcilerin tasfiye edilmesinde AB’yle ve AB’cilerle hemfikirdir. Düzen içi politika yapma anlayışında da aynı hemfikirlik söz konusudur. Bu nedenle de ölüm orucuna burjuvazinin “yaşamın kutsallığı” söylemleriyle karşı çıkmışlardır.

Reformizm, yine bu süreçte birey özgürlüğü adına “oda”, “üniteler”, “Avrupa standartları” söylemine katılarak oligarşiye güç vermiştir. Daha sonra “uluslararası standartlar” söylemiyle bu koroya oportünizmin de katılması, direniş etra-

fındaki kuşatmayı pekiştirmiştir. Oligarşi “Uluslararası standartlar” nezdinde güçlü bir mevzi elde etti. Adalet Bakanı Cemil Çiçek’in F Tiplerini AB de onaylıyor diye savunmasının temel nedenlerinden biri budur. Bu malzemeyi Adalet Bakanlığı’na solun çeşitli kesimleri vermiştir.

Reformizm, F Tipleri konusunda oligarşiyle cepheden karşı karşıya gelmez. Fakat, F Tiplerinin ve tecritin en kaba sonuçlarına, işkenceye karşı bir mücadele içinde bu sınırlarda yeralabilir. Bu anlamda reformist sol da bu mücadele içinde, bu konuda oluşturulacak geniş bir birliktelik içinde yer almalıdır. İşkenceye, ölümlere karşı çıkma temelinde görevi ve sorumlulukları vardır.

Devrimci gruplar ve tecrite karşı birlikte mücadele

Sekiz siyasi hareket (TKP/ML, MLKP, TKP(ML) TİKB, TDP, DİRENİŞ HAREKETİ, MLSPB, TKP(K), ki daha sonra bunlara ölüm orucuna ilk başlayan gruplardan olan MKP ve TKİP de katıldılar) ölüm orucunu bırakırken yaptıkları açıklamada şöyle demişlerdi: “*Gelinen yerde ölüm orucu eylemimiz F tipi hücre, tecrit ve tretmana karşı mücadelemizde devrimci rolünü oynadı.*” O tarihte de, bugün de, tecrit henüz parçalanmamış olduğuna göre, ölüm orucunun yerine neyi, hangi mücadele biçimlerini koydular?

Eğer yerine konulan bir şey yoksa –ki yok– o zaman bunun anlamı ölüm orucunu bırakmak değil, aynı zamanda tecrite karşı mücadeleden çekilmektir. Olan da budur. Söz konusu bildiride yukarıdaki sözlerin devamında şöyle deniliyordu: “*büyük direnişte yeni bir evreye geldik.*” Neydi bu yeni evre, özelliği neydi, hangi biçimlerle karakterize oluyordu? Bunların da cevabı yoktur.

Bu gruplar ölüm orucunu bıraktıktan sonra, tamamen grupçu, rekabetçi duygularla davranarak reformizmin “ölüm orucu gündemimiz değil” tutumuyla aynılaştılar. Grupçuluğu ve sormusuzluğu dergilerinde ölüm orucuna sansür uygulamaya kadar vardırıdılar. Rekabetçilik ise ölüm orucunda yalnız bırakılmamız sonrasında “burnumuzun sürtülmesini” istemeye kadar varmıştır.

Bu gruplardan kimileri bizi, 19 Aralık öncesi görüşmelerde “geri çözümleri kabul etmekle”

suçluyor, keskin çözümler öneriyorlardı. Biz küçük-burjuva, onlar da komünistti ya; “direnişin küçük-burjuva güçlerinde karamsarlık eğilimleri” bile tesbit ettiler. Direnişin devam ettiği sonraki dönemlerde, “Kazanmaktan başka çıkış yok!” diye yazıyorlardı. Ama başka “çıkış”lar da bulundu. “Kazanmaktan başka çıkış yok” diyenlerle, “uluslararası standartlar uygulansın” diyenler aynıydı.

Bu grupların büyük çoğunluğunun ölüm orucunu bitirmek için emperyalizmin “uluslararası standartlarını” talep etmesi, onlar açısından direnişteki ideolojik, politik kınılmanın ifadesiydi. O talebi dile getirdikten sonra, bir daha bu konuda kararlı, tutarlı olamadılar.

Oportünizm “Uluslararası standartlar”ı bir daha telaffuz etmedi. Fakat taktik olarak, zamanlama olarak uygun olmadığı için mi, yoksa ideolojik olarak yanlış buldukları için mi vazgeçtiler, meçhuldür. “Uluslararası standartlar”ı savunmanın özeleştirisini yapıp yapmayacakları da meçhul!

Bugün kavram olarak uluslararası standartları kullanmıyorlar ama düşüncelerini o çerçeveye yönlendiriyor. Süreci ideolojik olarak yönlendiren AB’cilerdir. Bu gruplar da reformizmden kopmak istemiyorlar. Bir çok noktada reformizm yönlendiriyor. Devrimci Birlik tartışmalarında da karşımıza aynı anlayış engel olarak çıkıyor.

Bu kısa gelişimin gösterdiği gibi, devrimci gruplarla tecrite karşı birliğin önündeki iki büyük engel, birincisi grupçuluk-rekabetçilik, ikincisi reformizmden kopamayıştır.

Tecrit, ölüm orucunu bırakmalarından itibaren bu grupların gündeminden çıkmıştır. Hala da gündemlerinde değil. İnfaz Yasası’na karşı yapılan eylemlerde “tecrit” adeta süs olarak duruyor. Tecriti niye gündeminize almıyorsunuz eleştirisine karşı kendilerini savunabilmek için oraya eklenmiştir. Yaptıkları eylemlerden de görüleceği gibi, pratik bir hükmü yoktur. Onlar için ön plan-da olan infaz yasası, TTE’dir.

Peki bu neden böyledir? Bunun cevabını önceki sayılarımızda ortaya koymuştuk. Sorunun esasının tecrit olduğunu, diğerlerinin tecriti pekiştirmek için gündeme getirildiğini, TTE, zorla çalıştırma ve infaz yasasının püskürtülmesinin tecriti püskürtmekten geçtiğini onlar da biliyor. Ama odağına tecrite koyan bir mücadelenin ölüm orucuna, devrimci harekete güç vereceği şeklindeki “grupçu kaygı” onları tecrit meselesi-ni doğru biçimde ele almaktan alıkoyuyor.

Oligarşi gibi, reformizm gibi, onlar da ölüm

orucu direnişinin bitmesini, kınılmasını bekliyorlar nesnel olarak.

İşte bu noktada, F Tiplerindeki tecriti bizzat yaşayanlar olarak devrimci grupların artık direnişin 5. yılına girdiği bir süreçte, politikalarını gözden geçirmesi, grupçuluğuna gem vurması ve tecrite karşı direnişe hem içeride, hem dışarıda tüm gücüyle katılması gerekiyor. Devrimci gruplar bu siyasi cesareti ve sorumluluğu gösteremedikçe tecrite karşı birlikte mücadeleyi zorlaştırmaya devam etmiş olacaklardır.

F Tiplerine karşı birlik çağrısı yapıyoruz, başka gündemler, başka birliklerin olduğu ileri sürülerek karşı çıkılıyor; devrimci birlik öneriyoruz, bu defa da “tecrite, infaz yasasına karşı mücadeleye yoğunlaşıyoruz, onun için şu an uygun değil” deniyor. Bu tavırda tecrite karşı birlikte mücadeleden kaçışı görmemek mümkün değil.

Şunu da belirtelim; ölüm orucunu bırakmış olmalarını, zaman zaman reformizmle aynılaştıran söylemlerle ölüm orucuna yönelik eleştiri ve sansürlerini, bugün tecrite karşı birlikte mücadelenin önünde bir engel olarak da görmüyoruz. Ama bunları hatırlatıyoruz; çünkü bunlar hatırlanmadan, neden birlikte olamadığımızın niçini nasılı görülmeden, birlikte olmayı sağlayamayız. F Tiplerinin doğrudan muhatabı olan devrimci gruplar artık “direnişin bitmesini” beklemeyi bırakıp, tecrite karşı zafer kazanmak için bıraktıkları yerden direnişe dönmelidirler. Birlikteliğin zemini de bu olacaktır.

Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu: Filistin Halkı Yalnız Değildir!

Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu 15 Ekim'de İsrail'in Gazze'deki katliamlarını protesto etti.

Taksim Gezi Parkı girişinde akşam saat 19:00 sıralarında yapılan eylemde, “Direnen Filistin-İrak halkları kazanacak, emperyalistler yenilecek” yazılı bir pankart açıldı. “Filistin halkı yalnız değildir”, “Filistine özgürlük”, “Katil Şaron” şeklinde dövizler taşıyan grup adına yapılan açıklamada “BM’nin, kendine uygar diyen dünyanın katliamı onayladığı” belirtilirken, Türkiye Devleti’nin İsrail’le bütün ilişkilerini iptal etmesi talep edildi. Eylem Grup Yorum da “Filistin” adlı parçasıyla destek verdi.

Avrupa emperyalizmi ve Oligarşi bu kadar alkışlıyorsa, orada durup düşünmek gerek! Zana'nın Yeni "Konumu" ve Rolü

Devrimciler, demokratlar, yurtseverler, emperyalistler ve işbirlikçileri tarafından aşırı biçimde övülüp pohpohlanıyorlarsa, orada durup düşünmelidirler. Leyla Zana'ya, Avrupa Parlamentosu'nda yaptığı konuşmadan sonra burjuva medyada dizilen övgüler, son derece dikkat çekicidir.

Aşağıda aktaracağımız alıntılarda da görüleceği gibi, bunlar sıradan övgüler de değildir. Zana'ya özel bir **ROL** atfedilmektedir.

"Leyla Zana'nın Avrupa Parlamentosundaki konuşması... çok güçlü ve etkileyiciydi. Yapılan muamele, uygulanan protokol, Avrupa Birliği'nin Leyla Zana'ya 'önemin' ötesinde başka roller de vermek istediğinin işaretleriyle doluydu.

*Zana da bunu bildiğinden dolayı son derece dikkatli bir konuşma ile parlamenterlere **duymak istedikleri herşeyi** söyledi.*

*Zana'nın **Öcalan'ın yerine** geçmesi bu aşamada söz konusu olmasa dahi, gelecek dönemde adından çok bahsedilecek **liderlerden biri** olacağı artık apaçık ortada."* (M. Ali Birand, Posta, 16 Ekim 2004)

Benzer bir yorum da Sabah gazetesinden:

*"Hakkını teslim edelim; Leyla Zana, Avrupa gezisinde Kongra-Gel'in yeniden silaha sarılmasını açıkça kınamadı ama **Türkiye'yi incitecek çıkışlardan özenle kaçındı**. Daha da önemlisi, insan haklarıyla ilgili bazı sivil toplum örgütlerinden daha insaflı ve anlayışlı bir tutum sergileyerek, **'Türkiye'de sistematik işkencenin artık olmadığını' onayladı**.*

*... Göreceksiniz, Brüksel gezisi Kürt sorununda dönüm noktası, Zana da bundan böyle **Ankara'nın aradığı 'muhatap' adayı** olacak..."* (Erdağ Şafak, Sabah, 15 Ekim 2004)

*

Amaç Avrupa'nın ve oligarşinin övgüsünü almak mıydı? Eğer öyleyse, Leyla Zana'nın Brüksel gezisi son derece "başarılı" olmuştur.

Bu alkışları kendilerinin "doğru yolda" olduğunun kanıtı sananlar veya **diplomatik başarı** sayanlar, **oligarşinin ne zaman saldırıp ne zaman alkışladığını** hiç unutmamalıdır.

Sadece **Leyla Zana'nın** kişisel tarihini hatırlamak yeter. Bugün Leyla Zana'yı "çok aklıbaşında konuştu" diye alkışlayanlarla, Zana'nın Meclis

kürsüsünden aşağı edilmesini, tutuklanmasını alkışlayanlar, aynıydı. Aynı kesimler, Ulucanlar'dan tahliye edildiklerinde övüp öğüt vermiş, üç gün sonra da aynı Zana'ya karşı siyasi linç kampanyası açmışlardır.

Burjuvazi net; dayattıkları teslimiyeti kabul ederseniz alkışlıyor, çizilen çerçevenin bir santim bile dışına çıkarsanız, yerden yere vuruyorlar. Bu durumda Zanalara sorulacak bir tek soru kalıyor: Bu kadar yıllık mücadeleden, ödenen bu kadar bedellerden sonra, tövbe edilip burjuvaziye mi sığınacaksınız?

*

AB'nin Zana'ya uyguladığı protokol, burjuva medyadaki yorum ve yönlendirmeler, alenen burjuvazinin Kürt milliyetçi hareketini bölüp parçalama hareketidir.

Avrupa emperyalizminin merkezlerinde, burjuva medyada, Kürt milliyetçi hareketi bölmek için yeni bir "lider" hazırlanıyor. Sonuca ulaşır veya ulaşmaz, ama bütün bu manevraların Kürt halkına saygı ve sevgiden değil, emperyalist planların sonucu olduğu açıktır.

Burjuvazi, yönetme, teslim alma, işbirlikçileştirme, düzene çekme konularında yüzyılların tecrübesine sahiptir. Bu tecrübeyi küçümseyenler, kendilerini hiç ummadıkları noktalara savrulmuş olarak bulurlar. Avrupa tekeli burjuvazisi ve işbirlikçi burjuvazi Kürt milliyetçi hareketini adım adım bir yere çekmeye çalışıyorlar. Bunun için de her türlü baskı, kuşatma, manevra mübah görülmektedir.

Yurtseverlik, bugün bu oyunları bozmaktır.

Kürt milliyetçiliği netleşmek zorundadır. Küçük hesap ve kaygılarla, burjuva politikasına özgü taktiklerle, emperyalizm işbirlikçisi görüş ve politikalar karşısında susanlar, bu oyunun devamına yol açmış olurlar. Kürt milliyetçi hareketinde işbirlikçilik kendine böyle zemin bulmuştur. İşbirlikçi görüş ve politikalar, "taktiktir heval" denilip geçilmiştir. Ama işte sonunda Osman Öcalanlar çıkar. Sonunda AB'si, oligarşisi "yeni liderler" yetiştirmeye soyunur. Çünkü ideolojik, politik zemin hazırdır.

Kürt milliyetçiliği bu zeminden çıkmalıdır. Leyla Zana, ve aynı çizgidekiler, Avrupa'nın ve Avrupalıların kendilerini nasıl kullanmak istediklerini görüp, bu oyuna alet olmamalıdır.

İstanbul Temel Haklar'dan Fetullahçı Zaman ve Alevi Bezirganlarına Tepki

'Alevi Halkımız Dostunu, Düşmanını Ayırdedecektir'

Tokat Yağmurlu'da şehit düşen 5 devrimciden üçünün cenazesinin Küçükarmutlu Cemevi'nden kaldırılması üzerine, başını Fetullah Gülen'in Zaman Gazetesi'nin çektiği ve Aleviler ve Cemevlerini karalama amaçlı kampanyaya ilişkin bir açıklama yapan İstanbul Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, "Alevi halkımız dostlarını, düşmanlarını ayırdedecektir" dedi.

Fetullahçıların; "Cemevleri teröristler tarafından kullanılıyor..", "Cemevi Örgütü", "teröristlerin cemevinde ne işi var" içerikli haberlerini hatırlatan Temel Haklar, kampanyada, hem devrimcilerin, hem Aleviler töhmet altında bırakılmaya çalışıldığının altını çizdi.

Bu nasıl bir mantıktır? diye sorulan açıklamada, bugüne kadar binlerce devrimcinin cenazesinin de camilerden kaldırıldığı hatırlatılıp, "Niye kimse o zaman 'camiler örgütü oldu' demiyordu? Niye kimse o zaman 'teröristlerin camilerde ne işi var?' diye sormadı." denildi.

İŞBİRLİKÇİ ALEVİLİK, SÜNNİ EGEMENLİĞİNİN MAŞASIDIR. Halkın her kesiminin, inançlarına göre, cenazesini camiden veya cemevinden veya kiliseden, havradan kaldırabileceğini hatırlatan Temel Haklar, bu inançlara saygısız Fetullahçı zihniyetin kendilerini "Alevi ileri gelenleri" diye pazarlayanlardan da destek gördüğünü ifade etti. "İyi tanıyın bu maşaları" diyen Temel Haklar, bu Alevi işbirlikçilerini isimlerini de şöyle açıkladı: "Cem Vakfı Başkanı Prof. Dr. İzzettin Doğan, Dünya Ehlibeyt Vakfı Başkanı Fermani Altun, Alibeyköy Cemevi Dedesi Musa Çetinkaya, Alevi Araştırmacı ve Cem Vakfı Kültür Sorumlusu Ayhan Aydın.

Ne farkı var bunların din is-

tismarcısı Tayyip Erdoğan'dan? O sünni İslam üzerine ahkâm kesiyor, İslamda neyin olup olmadığı konusunda fetvalar veriyor. "Alevi ileri gelenleri" sıfatı yakıştırılan birileri de neyin Aleviliğe uygun olup olmadığını belirleme hakkını kendinde görüyor.

Kim verdi bu yetkiyi onlara?

Onlar düzeni savundukları için düzenin gazeteleri onlara açılıyor. Halkı, direnmeyi, yoksulları savunmazlar. Dinin te-kellerin, zenginlerin hizmetinde olmasını isterler. Başında oldukları Cemevlerini, Vakıfları, düzen partilerinin hizmetine sunarlar. Tabii karşılığını da alırlar. Onlar da bu noktada din tüccarı AKP'den farksızdırlar. Aleviliklerini pazarlayarak, inançlarını satılığa çıkartarak düzen içinde ikbal ve koltuk peşinde koşarlar. Din adamlığıyla, herhangi bir inançla ilgileri yoktur. Bezirgandırlar.

"Her ağacın kurdu kendinden olur" der halkımız. Alevilik adına ahkâm kesen bu din bezirganları da, Aleviliğin kurdurdular. Alevilik adına Aleviliği kemirip çürütmektedirler."

Devrimcilerin cenazesinin cemevlerinden kaldırılmayacağı vaazı veren bezirganlarının, alevi gençleri katleden, işkence yapan Susurlukçu Emniyet Müdürü Hüseyin Kocadağ'ın cenazesinin Cemevinden kaldırılmasına itiraz etmediklerine dikkat çekilen açıklamada, tüm bu propagandayı yürütenlerin, devrimciliğin ve aleviliğin yokedilmesini isteyen devrimci ve alevi düşmanları olduğu belirtildi.

Tayyip Erdoğan'ın Cemevlerinin ibadet yeri olmadığına ilişkin açıklamasını hatırlatan Temel Haklar, Cemevlerinin reddinin, Aleviliğin reddi oldu-

ğunu belirterek, "Cemevlerine ibadet yeri olarak yasal statü verilmemesi, Alevilere yönelik baskıların ve asimilasyonun sürdürülmesidir." dedi.

Açıklama alevi halkımıza yönelik şu sözlerle sona erdi:

ALEVİ HALKIMIZ DOSTLARINI VE DÜŞMANLARINI AYIRDEDECEKTİR!

İster sünni, ister alevi mezhebinden olsun, din istismarcıları, hiç bir inancın savunucusu ve uygulayıcısı olamazlar. Onların tek derdi, dini düzenin hizmetinde, ve kendi çıkarları için kullanmaktır. Devrimcilerin cenazesinin cemevlerinden kaldırılması üzerine Cemevlerine karşı karalama kampanyası düzenleyen sünni Fetullahçılar da, onların demagogilerine ortak olan Alevi bezirganlar da halkın dostu değildir.

Halkın ibadetini nerede yapacağını, cenazesini nereden, nasıl kaldıracağını, inancını nasıl yaşayacağını, kimleri sahiplenip sahiplenmeyeceğini onlar belirleyemez. Halkımız ve devrimciler, kendi inançlarının, değerlerinin, bilincinin ve ideallerinin gereğini yapmaya devam edecektir.

"Her ağacın kurdu kendinden olur" der halkımız. Alevilik adına ahkam kesen bu din bezirganları da, Aleviliğin kurdurdular. Alevilik adına Aleviliği kemirip çürütmektedirler."

İzzettin Doğan

Fermani Altun

Niyazi Ağırman: “Gurur Üzüntüyü Bastırıyor”

Başınız sağolsun. Devrim şehit düştüğünde ne düşündünüz, Devrim'i bir de sizden dinlemek istiyoruz...

Teşekkür ederim, hepimizin başı sağolsun.

Tabiki ben bir babayım, kızımı telli duvaklı bir gelin olarak evden çıkartmak isterdim. Ama maalesef bu düzenin bozukluğunda kızım kendi idealeri uğrunda savaşıp şehit düştü. Hiçbir zaman için teslim olmadı, boyun eğmedi, aman dilemedi, onurluydu, şerefliydi. Son ana kadar onuruyla şerefiyle direndi. Onunla gurur duyuyorum. Önderleri Mahir ÇAYAN'ın Kızıldere'de yarattığı direniş destanını devam ettirdi. O bir yiğitti, o bir kahramandı; O'nu çok seviyorum. Cenazesi de ona layıktı. Adeta bir gelin gibi süslemiştik, başına duvağını koymuş, ellerine kınalar yakmıştık. Cenazesi evet derler ya iki olur gerillanın düğünü bir çıkınca dağlara, bir düşünce toprağa... Evet gelin gibiydi, gerillanın düğününe yakışır bir şekildeydi.

Zaman Gazetesi, “aşk, evlilik gibi konuları bur-

juvazi adeti gören DHKP-C örgütünün bir militanının tabutunun başına duvak takması dikkat çekti” diye yazdı...

Yani aşk, evlilik Zaman Gazetesi'nin babasının tekelinde mi acaba bilmiyorum ki. Ne demek; devrimciler severse ölümüne sever.

Haberi aldığım da Avusturya'daydım, kızkardeşimin evinde. Telefon geldi, "Pitte çatışmış, şehit düşmüş" diye. Telefon elimden düştü. Şaşırdım, ağlasam mı, bağırsam mı? Herkes birşeyler söylüyordu, ağlaşmalar falan. Çünkü Devrim gittikten sonra bizim evde kutsallaşmıştı. Böyle ulaşılacak bir yıldızdı göklerde.

TAYAD'lı Aileler'le birlikte Tokat'a gittim. Kendi ailemle... Orada yalnız yüzünü gösterdiler. Sivil polisler ve JİTEM'in sivilleri doldurmuşlardı. Boyunu sola doğru eğikti, düzelttik, meğer boynu kırılmış kızımın. O zaman göstermediler. Armutlu'ya getirdikten sonra kızımın yaralarını gördüm. Göğsüne bir yara almıştı, sırtından çıkmıştı. Bir de kafasında vardı. Ama öldükten sonra kızımın boynunu kırmışlardı. Ellerine, kollarına kurşun sıkılmışlardı, kolları paramparça olmuştu. Parmaklarına kurşun sıkılmışlardı, parmakları paramparçaydı. Dizine sıkılmışlardı. Dizi kırık birkaç yerden. Yani onlar kızımın ölüsünden bile korkmuşlar. Kızımın ölüsüne kurşun sıkılmışlardı.

Devrim 1988'de liseyi bitirdikten sonra gitti. Devrimci olduğuna bilmiyorduk. Böyle bir meyili vardı, devrimciliği öven şeyleri vardı. Ama bu ka-

Sayı 129

44

24 Ekim
2004

Asuman Ağırman: ‘Ona Yakışan En Güzel İş Devrimcilikti’

“... Pitte dediğim Devrim. Kürtçe’de Pitte küçük kızlara denir.

Çevremizde devrimci olanlar vardı onları çok örnek alıyordum.

Kardeşim bizlerle olmayı çok seviyordu. Sevecen, canlı, sempatik bir kızdı. Devamlı kitap ve Kurtuluş Dergisi okurdu. Babam bizi toplar, Mahir Çayan'ı, Onun düşüncelerini, kahraman olduğunu anlatırdı. Devrim de bu sefer okuduğu kitaplarda Mahir Çayan'ı, düşüncelerini bize anlatmaya başladı. Biz babamı dinlememeye, artık Pitte'yi dinlemeye başladık. Devrimciliğini geliştiriyordu. Ve 17 yaşına geldikten sonra da, Pitte bir gün eve gelmedi, devrimciliğe adım attı-

gını öğrendik.

İlk önce bir burukluk oldu, o benim için çok değerliydi. Ama devrimci olduğu için de gurur duyduk, sevindik. Ona yakışan en güzel iş devrimcilikti. Çocukluğundan beri istediği şey devrimci olmak, gerilla olmaktı. Kardeş olarak üzüldüm ama 17 yaşında gerilla olduğu için de gurur duyuyorum kardeşimle.

Bu sisteme ve düzene karşı olan ne varsa onları okuyup kendini geliştirmeye bize anlatmaya çalışırdı. Bu sistem bize fakirliği getiriyor diye anlatırdı. Ben ileride devrimci olmak, bu sisteme karşı gelmek istiyordum diyordu. Okulda öğrencilerle birlikte Gazi yürüyüşlerine, 1 Mayıs yürüyüşlerine giderdi. Babam devrimcileri seven bir insan, ama tabi çocuğu olunca daha farklı olu-

yor. Belki engeller diye düşünüp birçok şeyi gizli yapmaya çalışıyordu. Ama 17 yaşına geldikten sonra giderek, bize “ben kesinlikle artık Cepheli'yim, gerillayım” diye anlatı. Genç yaşta gerilla olmasını beklemiyordum. O yaşta böyle büyük şeyleri beklemek çok zor. İnsan bazen imkansız diye düşünüyor. Ama O imkansız olmadığını bize anlattı. Demek ki çocuk yaşta olan insanlar da büyük şeyleri başarabiliyorlar. 6 sene oralarda yaşamak, savaşmak çok zor. Ama imkansız olmadığını da yine Pitte kanıtlamış oldu.

Tokat şehitleri gibi insanlara, Devrimler'e çok iyi sahip çıkmalı, sevmeliyiz. F tiplerinde insanlar var, kendilerini feda ediyorlar. Yaptıkları sıradan değil, gerçekten çok büyük işler.”

dar aktif, hele hele dağa çıkabilecek seviyede hiç görmemiştim. Daha ilkokula bile başlamadan Pitte'ye "tam bir Kürt kızı, eline ver bir keleş çıksın dağlara" derdik, gerçekten Pitte çıktı dağlara. Böyle dağlardan bize selam verdi.

Gittikten sonra aradık, hatta karakollara haber verdik. Hapishaneye gittim sormaya. "Örgüt cezaevinden yönetiliyor" derler ya, yalan olduğunu ben kendim yaşadım... Onun günlüğünü bulduk. Orada yazmıştı "**dağlara çıkacağım, yeşil çimenler üzerinde türküler söyleyeceğim**" gibi bir ibare vardı. O gittikten sonra sazını kılıfına koydum, fermuarını bantladım, duvara astım. Hiç kimseye ellemiyorum.

Çok mütevazı, sıcak kanlı, espiriliydi. Çok okurdu, programlı ve disiplinliydi. Pırıl pırıldı. Ben köyde yetiştiğim için eziklik vardı. Çocuklarım öyle olmasın, cumhurbaşkanı da olsa karşısına çıkıp takır takır konuşmalı diye yetiştirdim, kendine güvenli. Devrim de öyleydi. İnsanlarla, sizinle, diğer insanlarla barışıklı. Silahtar'da otururken Samsun'lu bir amca vardı, 75-80 yaşlarında, yalnızdı. Devrim hep gider onun evinin temizliğini yapardı. Ona yemek yapardı. Yani bilmiyorum ama doğuştan devrimci miydi? Herhalde öyleydi.

Anadolu kültürüne sahip, devrimci kültüre yâkın, düzen kültürüne uzak bir ortamda yetişti.

Kadir Yavuz: 'O Ailemizin Şahanıydı'

Gerillaya katıldığı dönemi biliyor musunuz?

Evet. Turhal'daydık. Gerillaya gideceğini söyledi, gerilla olarak yaşamının zorluklarını biliyor musun, iyi düşündün mü, gidip sonra pişman olup geri dönme dedim. O, çok iyi düşündüm, kararlıyım, sizin başınızı yere eğdirmem dedi. O zaman sarılıp kucakladım. Bunun gibi 20 kardeşim daha olsa diye düşündüm. 22 Temmuz 1993'tü onu kendi ellerimle yolcu ettim.

Çocukluğundan beri haksızlığa karşı çok tahammülsüzdü. Arkadaşlarından birine bir haksızlık yapılsa, müdahale etmeden duramazdı. Cesaretli, kavgacı biriydi. Gerilla olduktan sonra bir çok kez kuşatmalardan çıktı, yaralandı. Bir dönem haberleşme imkanımız oldu. Tedavi ettirelim dedim. Karşı çıktı. "Ben çok iyiyim, benim bin parçam burada, onlardan

birini bırakıp bir yere gidemem, birinin burnu kanasa benim yüreğim kanar, beni düşünmeyin" demişti. Yoldaşlarına çok düşkündü.

Daha önce de Sebahattin için "yaralı ele geçirdik, vuruldu" gibi haberler çıkmıştı. Telaşa kapılırdık. O bölgelerde çatışma çıktığında acaba bizimkiler mi diye düşünüp öğrenmeye çalışırdık. O da bizim bu kaygılarımızı tahmin ettiği için "parti açılama yapmadan bu tür haberlere inanmayın" derdi. Vasiyetinde "şehit düşersen beni düşmanın elinde bırakmayın, asla taviz vermeyin, cesedime sahip çıkın, bize yakışır şekilde cenazemi kaldırın" demişti. En son haberleşebildiğimizde "Ben bu harekete başım dik girdim, başım dik şehit düşeceğim, ne ben ne de siz başınızı yere eğmeyeceksiniz, onurumla, namusumla şehit düşeceğim, peşimden ağlamayın. Düşman beni sağ ya da yaralı ele geçiremez bu tür ha-

Evet kesinlikle. Devrimcilik konusunda çok fazla bilgimiz yoktu. Ama Mahirler'in, Denizler'in döneminde duyduğumuz devrimci türküler söyledim. Hep o türkülerle, o sevgiyle büyüdü. Yani devrimci olmasında yüreğinde o sevgi vardı.

17 yaşında bir genç kız destanlar yazdı diyorum. Onunla onur duyuyuyorum, gurur duyuyorum. Ne mutlu bana ki öyle bir evladım varmış. Öyle bir yiğidin babasıymışım. O gurur üzüntüyü bastırıyor. Herkesin bilmesini isterim ki, benim kızım boynuma astığım altın bir madalyadır. Ömür boyu gururla şerefle onu taşıyacağım.

Bir inandığı dava vardı. O uğurda dağlara çıktı. Altı yıldır karda, kışta, soğukta, sıcakta yani dağlarda kalmış. Kolay değil. Herkesin harcı değil. Ama benim Devrim'im başarmış bunu. Tabi evladım, üzüliyorum. Ama böyle bir kahramanın babası olmanın onuru, gururu var. Göğsümü gere gere söylüyorum, ben bir gerilla babasıyım. Ne mutlu bana ki Devrim gibi bir kızım, Volkan gibi bir oğlum var. Belki acı bıraktılar, yüreğim yandı. Cebeci Mezarlığı'nda iki tane yavrum var. Ama gurur duyuyorum. Alnım açık, yüzüm ak. O benim göğsümde altın madalya. Öldüğüm güne kadar onurla, gururla taşıyacağım. Ne mutlu bana öyle bir gerilla babasıyım. Böyle bir ülkede böyle evlatlar yetiştirdiğim, onurlu, şerefli insanlar yetiştirdiğim için ayrı bir gurur duyuyorum.

berlere inanmayın, hiçbir çıkış yolu kalmazsa üzerimdiki bombaları patlatır, kendimi feda eder yine düşmanın eline sağ geçmem" demişti.

Televizyondan öğrendim. Bir gün olacağını beklememize, buna hazırlıklı olmamıza rağmen yine de o an kabullenemedim, inanmak istemedim. Şehit düşmesi parti açısından da ailesi olarak bizim açımızdan da büyük bir kayıp oldu. O ailemizin şahanıydı. Söylediği gibi başı dik yaşadı, başı dik şehit düştü. Bu bizim için büyük bir onur. Onunla gurur duyuyoruz. Ailemiz yoksul olmasına rağmen önce kendi ailem, okulum, işim demedi. Tüm halkımızı, yoksulları ailesi bilip onlar için mücadele etti. Bize büyük, değerli bir miras bıraktı. Ailesi olarak bu mirasa sonuna kadar sahip çıkacağız, savunacağız. Onun ideallerini, düşüncelerini yaşatmaya çalışacağız.

Çorap Emekçileri Anlatıyor

İşçi önderi Salih

Salih Çınar'ın Çem-Der'in kuruluşunda ve çorap emekçilerinin mücadelesinin gelişimindeki yeri nedir?

Nejdet Dernek (Çem-Der Genel Sekreteri, çorap emekçisi): Çem-Der'in kuruluşunda çok büyük emeği vardır. Kuruluşumuza yakın çorap işçilerinin 6. ay zamları gündeme geldiğinde işçilerin haklarının savunulması için yine başkanımız en önde durdu. Bir basın açıklaması düzenledik. Derneğimizi kurma aşamasında maddi sorunlar yaşıyorduk. Başkanımız kahvelerde, fabrikalarda tüm çorap emekçilerinden katkıda bulunmaları için çok ısrarlı oldu. Ayrımsız her emekçiye gitti, derneğimizi anlattı. Bu koşullarda büyük emekleri ve özveriyle derneğimizi kurduk. Aynı dönemlerde çorap emekçilerinin yaptığı eylemlerden birinde işçilerin gözaltına alındığını duymuş, **"benim de onların yanında olmam gerek"** diyerek cesaretini, sahiplenmesini göstermişti. Derneğimizin tüzüğü onaylandığındaki sevinci anlatılamaz. O meşhur kakhahaları o gün hiç eksik olmamıştı. Yine aynı günlerde Atlas Çorap Fabrikası'ndan arkadaşların işten çıkarıldığını duymuş **"Bundan sonra çorap sanayiinde kölece bir yaşama ve işten çıkarılmalara son vereceğiz"** diyerek patronla görüşmeye gitti. İşçilerin hakkını her zaman patronların karşısına aynı kararlılıkla çıkarak savunurdu. Burada da aynı kararlılığı sergilemiş ve işten çıkarılan arkadaşların haklarını almak için çok büyük çaba harcamıştı. Düzenlediğimiz gecenin yapıl-

masında yine bitmeyen enerjisi vardır. Afişlerin, yorulmadan tüm çorap emekçilerinin oturduğu yerlere asılması için çok çalışmıştı. Çem-Der'in kuruluşundaki çabası, fedakarlığıyla hepimize örnek oldu.

İşçilerin Patronlardan Güçlü Olduğunu Anlatırdı

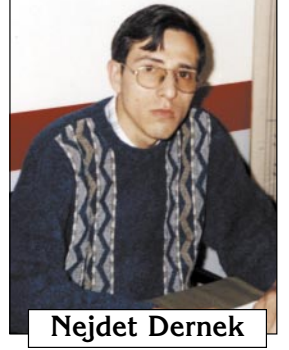
Salih başkanımızla Çem-Der'in kurulma aşamasında işçilerle dayanışma pikniğinde tanıştık. Sohbetlerde Salih Abi'nin her zaman işçilerin patronlardan daha güçlü olduğunu anlatan konuşması bizi etkilemişti. Zaten her zaman işçiler birleşirse çok güçlü olurlar derdi.

Salih Abi işçilerin bir sorunu olduğunda çözmeden 24 saat boyunca uğraşsada o işin peşini bırakmaz, çözerdi. Azim Çorap patronları sendikalaşma çalışmamız başladığında fabrikadaki işçi arkadaşların çıkışını vermişti. Başkanımız her zaman olduğu gibi patronun karşısına çıktı. Görüşmede kendisine işveren tarafından silah çekilmiş, ölümle tehdit edilmişti. Ancak O yine de işten çıkarılan çorap emekçilerinin haklarını aramaktan ve o fabrikadaki sendikal mücadeleden vazgeçmemiştir.

Kendisini telefonla arayan işverenler başkanımıza ev, araba, para vs. teklif etmişler, ancak başkanımız bu tekliflerin hepsine gülüp geçmiş ve mücadelesinden vazgeçmemiştir. Tehdit telefonlarından, üzerine araba, kamyon sürülmesine kadar bir çok baskı görmüş, yılmamış ve çorap emekçilerinin örgütlenme, sendika çalışmalarını sürdürmüştür.

Sendikalaşmayı O Başlattı

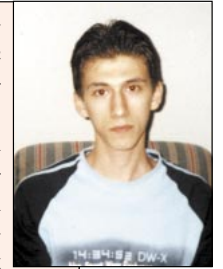
Bütün işyerlerinde sendikalaşma çalışmalarını başlatan başkanımızdır. Başkanımız tüm çorap emekçilerinin gözünde bir abiydi. İnsanların sorunlarını dinler, dertlerine çare bulmaya çalışırdı. O her zaman kişiliğiyle bize örnek oldu. Dürüst, cesur, yenilgiyi kabullenmeyen bir insandı. Son olarak çorap emekçileri adına Salih başkanımızı anıyor ve diyoruz ki; senin bizlere bıraktığın Çem-Der'i koşullar ne olursa olsun yaşatacağız ve tüm sanayiide senin de hayalin olan sendikalaşmayı yaratacağız.

Nejdet Dernek

Müjdat Talayoğlu (Çorap emekçisi): Başkanımızın derneğimize katkıları tartışılmazdır. Kişiliğiyle örnek bir insan ve tam bir çorap emekçisidir. Hiçbir çorap işçisini geri çevirmemiştir. O kadar inanmıştı ki bu sanayiide bir şeyler olacağına. Patronlardan baskı görmesine rağmen hiçbir haksızlığa boyun eğmemiştir. Patronlardan kendisine teklif edilen çok büyük rüşvetleri bile geri çevirmiştir. Başkanımız diyordu ki hiçbir zaman bu dernek varken hiçbir işçinin haksızlığa uğramayacağını söylüyordu ve de söylediği gibi oldu. Sendikalı bir fabrika için çok uğraş verdi ama yarıda kaldı. Ama biz çorap emekçileri olarak ondan aldığımız bilgiler ve kararlılıkla sendika çalışmalarına devam ediyoruz. Başkanımız sen rahat uyu. Bizler senin azminle, kararlılığınla tüm çorap sektöründe sendikasız hiçbir fabrika bırakmayacağız.

Savaş Doğan (Çorap emekçisi): Seni unutturmayacağım. Her fırsatta anlatacağım, anlatacağım ki kahpe düzen değişsin, anlatacağım ki zalimler korksun, bilsinler bizim Salih Abiler'imiz var. Şimdi çok daha güçlüyüz. Senin gibi bir başkanımız, senin gibi bir abimiz, senin gibi bir yiğidimiz, şehidimiz var. İstiyorlar ki herkes kendileri gibi olsun, istedikleri gibi at koştursunlar, yaksınlar, yıksınlar. Şimdi yüzlerce çorapçı, "oğlum olursa adını Salih koyacağım" diyor... Bizler değil bu düzen değişecek. Zulmeden değil, zulme uğrayan kazanacak!

Anadolu Federasyonu'ndan Coşkulu Halk Şöleni

ANADOLU FEDERASYONU 17 Ekim günü Köln'de bir halk şöleni düzenledi. Federasyon başkanı Nurhan Erdem'in açılış konuşmasıyla başlayan şölen, Köln Halk Sahnesi şiir grubunun dinletisinin ardından Köln Anadolu Kültür Merkezi başkanı kültür merkezini tanıtan bir konuşma yaptı. Kazım Koyuncu'nun Lazca ve Türkçe türkülerine seyirciler horonlarıyla eşlik ederken, Anadolu federasyonuna bağlı derneklerden Duisburg Anadolu Kültür Eğitim Merkezi başkanı bir tanıtım konuşması yaptı. Eğitim Merkezinin saz ekibinin dinletisinin ardından bu kez, Hamburg Anadolu Halk Kültür merkezi başkanı bir tanıtım konuşması yaptı ve Çocuk Korosu türkülerini seslendirdi.

Alkışlar ve "Türküler susmaz halaylar sürer" sloganlarıyla sahneye çıkan Grup Yorum'un türkülerine, şölene katılan 2 bin kişi büyük bir coşkuyla eşlik etti. Yorum elemanlarının ölüm orucu direnişinin 5. yılına girişiyle ilgili yaptığı konuşma sık sık direnişi destekleyen sloganlarla kesildi. Dortmund Kültür Merkezi adına yapılan tanıtım konuşması ve Dortmund Yedi Yöre müzik grubunun dinletisinin ardından Ferhat Tunç sahneye çıktı. Ferhat Tunç, Türkiye'de değişimden ve işkencenin bittiğinden sözedenlerin yalan söylediğini belirterek, "Türkiye'de hiçbir değişimin olmadığını ve işkencenin de sistematik olarak sürdüğünü" ifade etti. Alkışlarla karşılanan konuşmanın ardından, şölen Ferhat Tunç'un türkülerini ve halaylarla coşkulu bir şekilde sona erdi.

Bozkurt'un İadesi Politik Olacaktır

Yunanistan'da tutsak bulunan Sinan Bozkurt'un Almanya'ya iadesi ile ilgili yargıtay duruşması 15 ekim günü yapıldı. Sendika, parti, dernek ve örgüt temsilcilerinin katılımı ve desteğinin yoğun olduğu duruşmada, ilk sözü alan Sinan Bozkurt, devrimci düşüncelere sahip anti-fasist, anti-empyrialist biri olduğunu, Almanya'nın düşüncelerini hedef aldığını ve iddialarının düzmece olduğunu belirtti. Tanık olarak konuşan Yunanistan Memur Federasyonu Temsilcisi ve avukatlar söz konusu iadenin politik bir iade olacağını vurguladılar. Memur Federasyonu temsilcisi, Sinan Bozkurt sadece Türkiye halklarının mücadelesine destek vermediğini aynı zamanda Yunanistan'daki diğer halkların sorunları için de mücadele eden bir devrimci olduğunu söyledi.

Onlarca Federasyon, konfederasyon, parti ve demokratik kitle örgütünün Sinan Bozkurt'un iade edilmemesi için verdiği destek imzalarının yanı sıra son mahkemede biri avrupa milletvekili olmak üzere Yunanistan Komünist Partisi'nden, Sinaspismos'dan ve PASOK'dan 15 milletvekilinin de verdiği imzalar mahkemeye sunuldu. Savcı Almanya'nın iddialarından ikisinin zaman aşımına uğradığını ifade ederek sadece söz konusu iddialardan birisi için iadesinin söz konusu olabileceğini belirtti. Dava, karar için 22 ekim tarihine bırakıldı.

Köln'de Anma

Almanya - 29 Eylül günü Tokatta şehit düşen gerillalar için 10 Ekim günü Köln Anadolu Kültürevinde bir anma düzenlendi. Saygı duruşu ile başlayan anmada, şehitlerin özgeçmişleri okundu. Köln Halk Sahnesi'nin şiir dinletisinin ardından Cephe açıklaması okundu. Ayrıca Köln Anadolu Kültürevi üyelerinden ve Onursal başkanı Hünkar Çakıcı'nın ölümünün 2. yıldönümü ile ilgili bir konuşma yapıldı ve yemek dağıtıldı.

Komplolara İzin Vermeyelim!

Hollanda - DHKP-C ve Genel sekreteri Dursun Karataş hakkında basında çıkan asparagas haberlerde, Hollanda'da faaliyet yürüten Anadolu Kültür Merkezi'nin "DHKP-C ile ilişkili" ve yasadışı gibi gösterilmesi üzerine bir açıklama yapan Anadolu Kültür Merkezi, bu haberlerin, kurumlarına yönelik baskı aracı haline getirilmek istendiğini belirterek, Avrupa ülkelerine "komploya ortak olmayın" çağrısı yaptı.

Direniş Destek Çağrısı

Avrupa - Direnişin 5. yılına girmesiyle ilgili bir açıklama yapan TAYAD Komite, direnişin sürmesinin nedeninin tecritin sürmesi olduğunun altını çizerek tecrit insanlık dışı bir uygulamadır dedi. "Tecrit, tutsaklara ve halka yönelik bir sindirme politikasıdır. Tecrit, teslimiyeti dayatmanın, inançlardan, ideallerden ve dayanışma kültüründen vazgeçirmenin bir aracıdır." denilen açıklamada, yurtdışında yaşayan halkımıza direnişi sahiplenme çağrısı yapıldı.

Avrupa Sosyal Forumu Halklar Direnerek Kazanacak

3. Avrupa Sosyal Forumu (ASF) 15-17 Ekim arasında Londra'da yapıl-

dı. 30 oturum, 150 seminer ve 350 çalışma grubunda 30 bin kişi küreselleşme karşıtı hareketi, halkların mücadelesini ve solu tartıştı. 17 Ekim günü yapılan yürüyüşte ise 70 bin kişi işgalleri lanetledi, direnen halkları selamladı. DHKC açtığı stand ve bildirilerle, HÖC katıldığı seminerlerle direnişi ve Türkiye gerçeğini foruma taşıdılar. Kızılbayrakların asıldığı olduğu Cephe standında foruma katılanlarla doğrudan ilişki kurulurken, forum salonlarına direnişle ilgili çok sayıda afiş ve pankartlar asıldı.

Aleida Guevara: "Zafere Kadar Savaşın"

Forum, evsahipliğini yapan Londra Belediye Başkanı Ken Livingstone'nun konuşmasıyla başladı. Burada bir konuşma yapan Che Guevara'nın kızı Dr. Aleida Guevara büyük ilgi gördü. Ayakta alkışlanan Guevara, dünya çapında emperyalist saldırganlığa dikkat çekerek Avrupalı ilericilere ezilen ülke halklarıyla sözde değil pratikte dayanışma çağrısı yaptı. Dünyada yaşanan sorunlara çözüm olacak **tek alternatifin sosyalizm** olduğuna vurgu yapan Guevara, örnek olarak Küba'yı gösterdi.

Guevara sözlerini şöyle bitirdi:

"Che'nin bir zamanlar dünyamızın sorunları-

na yönelik olarak yaptığı değerlendirmeler vardı. Onun yaşamı bize örnek olmalıdır. Che'yi anladığınızı söylüyorsunuz. Haydi ispatlayın o zaman! Zafere kadar savaşın!"

Guevara'nın bu sözleri binlerce kişi tarafından alkış ve sloganlarla karşılandı.

Forumlarda Büyük Direniş ve Tecrit

Yüzlerce forumda, ASF'nin geleceği, dünya gündemindeki çeşitli sorunlar, emperyalizm, özelleştirmeler gibi bir çok konu ele alınıp tartışıldı. Bu seminerlerden bazılarına Türkiyeli gruplar da konuşmacı olarak katıldılar. HÖC, üç seminere panelist olarak katılırken, tutsaklarla ilgili tek seminer de Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu tarafından organize edilerek F Tipleri ve tecrit konusu da ASF'ye taşındı. Ayrıca İstanbul Sosyal Forumu bileşenleri de çeşitli seminerlerde yer aldılar.

15 Ekim günü düzenlenen 'teröre karşı savaş' konulu seminerde, emperyalistlerin Kara Listeleri de tartışıldı. HÖC temsilcisi, 11 Eylülle birlikte ABD baskıları üzerine AB tarafından çıkartılan Kara Listelerin sınıfsal karakterini anlattı ve halk güçleri üzerinde baskının aracı olduğunu dile getirdi. Bu listeye dayanarak İtalya savcılığının başlattığı sözde 'uluslararası DHKP-C operasyonu, bu operasyonun Türkiye'deki boyutu ve devrimci-demokrat 82 insanın nasıl bir polis komplosuyla tutuklandıklarını dile getirdi. 16 Ekim'de bu seminerin devamı olarak yapılan bir Workshop'ta da temsil edilen HÖC, Kara Listelere karşı somut adımlar atılması gerektiğini dile getirerek 15-18 Aralık günleri Berlin'de yapılacak olan tecrit karşıtı sempozyuma çağrı yaparak, örgütlere yönelik tecrite ortak tavır alınmasını istedi. Seminerlere katılan avukatlar grubu bunun üzerine kendi aralarında bir toplantı yaparak Berlin'e ortak bir inisiyatif olarak gitme kararı aldı.

Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu 15 Ekim günü düzenlediği **"Tüm dünyanın tutsakları"** isimli seminer ile tecriti ASF gündemine taşıdı. Seminere Türkiye'den Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu'nun yanı sıra, Bask ülkesinden Askatasuna, Almanya'dan Netzwerk Küba ve Yunanistan Sosyal Forumu konuşmacı olarak yer alırken, Türkiye'den Devrimci Proletarya ile İrlanda'dan İRPWA da söz alarak konuşma yaptı. Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu temsilcisi konuşmasında asıl olarak tecritin emperyalizmin politikası olduğunu anlatarak, tecrit uygulamalarından örnekler verdi ve buna karşı 5. yılına giren direnişi dile getirdi.

16 Ekim günü düzenlenen **"AB süreci ve demokrasi: Türk ve Kürt hareketinin perspektifleri"** isimli seminerde Türkiyeli konuşmacılar AB süreci ve mücadeleyi değerlendirdiler. HÖC temsilcisi konuş-

Sayı 129

48

24 Ekim
2004

ASF Reformist Önderliği Davet Etti, Cepheliler Iraklı İşbirlikçiyi ASF'den Kovdu

ASF reformist yönetimi emperyalistlerle uzlaşmacılıkta bir adım daha atarak, işgali destekleyen bir işbirlikçiyi davet etti. Direnişi terörist ilan eden ve işgalciler ve kuklaları tarafından tanınan Irak Sendikalar Federasyonu Genel Sekreteri Suphi Al Mashadani, Cephelilerce teşhir edildi. Protestoya Türkiye'li ve diğer uluslardan devrimci, ilerci gruplar da katılarak, 'işbirlikçi defol' sloganı atıldılar. Protesto sonunda işbirlikçi salonu terk etmek zorunda kalırken 2 bin kişinin katıldığı seminer iptal edildi. Devrimciler işbirlikçiyi kovduktan sonra arapça 'Tahya Al Mukavama al Irakıya' (Yaşasın Irak Direnişi) sloganı atıldı. Reformist yönetimin, işbirlikçiyi meşrulaştırmak için, kalması konusunda salonda oylama yaptırması ise, burjuvaziden öğrenilen demokratlığın, halkların lanetlediği en büyük ihanetleri mazur göstermek için bile kullanılabileceğinin örneği oldu.

masında ne Türkiye'nin demokratikleştiğini ne de AB'nin bir demokrasi cenneti olmadığını vurgulayarak, devrimci alternatifi öne çıkardı.

'Teröre Karşı Mücadeleyi Reddediyoruz'

17 Ekim günü, ASF toplantılarının değerlendirilmesinin yapıldığı ve sonuç bildirgesinin hazırlanması amacıyla düzenlenen 'ASF Assamble Toplantısı'nda Türkiye'den HÖC ve Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu ve İstanbul Sosyal Forumu yer aldı. HÖC'ün ısrarlarına rağmen tecrit sonuç bildirgesine alınmazken, Kara Liste konusundaki HÖC'ün önerisi **"Teröre karşı mücadele adı altında sivil ve demokratik haklara saldırı yapılıyor, muhalif düşünceler ve sosyal mücadeleler kriminalize ediliyor. Bunun için teröre karşı mücadeleyi reddediyoruz"** ifadeleri ile bildirgide yer aldı. Toplantıda ayrıca ASF'nin 2006 ilkbaharında Yunanistan'da yapılması, Şubat 2005'de NATO zirvesine karşı yürüyüş, 30 Mart'ta Brüksel'de Irak işgaline karşı yürüyüş ve Temmuz 2005'de İskoçya'da G8 toplantısına karşı kitlesel yürüyüş düzenleme kararları alındı.

Onbinler 'İşgale Son' Dedi

ASF'nin bitiminde 17 Ekim günü yapılan büyük yü-

rüyüşte, 70 binden fazla insan işgale, ırkçılığa ve özeleştirilmeye karşı yürüdü. Tarihi Trafalgar meydanında sona eren yürüyüş boyunca İngiliz halkı Blair'in yalancılığına teşhir eden döviz ve sloganları ile kendi hükümetlerinin askerlerini Irak'dan derhal geri çekmelerini istedi.

Birçok ülkeden devrimcilerin, emekçilerin, ilerici güçlerin omuz omuza sloganlar attığı yürüyüşe HÖC de kitlesel olarak kortej oluşturup kızılbayraklarını dalgalandırarak katıldı. **'Büyük Direniş 5. Yılında 117 Şehitle Devam Ediyor', 'İzolasyona, Kara Listelere, Savaş HAYIR'** pankartları taşınan kortejde, 250 bin kuşlama yapıldı. Cephe bayrakları taşıyan kitle, enternasyonalist tavır sergileyerek direnen Küba ve Filistin bayraklarını da taşıdı. HÖC kortejinin arkasında yürüten Küba kortejinde yer alan Aleida Guevara da, kızılbayraklıların kortejini bir süre ziyaret etti. Yürüyüş Trafalgar'da yapılan konuşmalarla sona erdi. Yürüyüş esnasında **'Tek Çözüm Devrim'** sloganının ön plana çıkması, ASF reformistlerinin önümüzdeki süreçte işinin çok da kolay olmayacağını gösteriyordu.

Opel'de Direniş

General Motors (GM) tekelinin Opel'in başta Almanya olmak üzere, Avrupa'daki işletmelerinde gelecek yıldan itibaren 12 bin işçiyi işten atacağını ve Bochum'daki tesislerin kapatılacağını açıklaması, işçilerin direnişiyle karşılaştı. Direnişin merkezi durumundaki Bochum'daki fabrikayı işgal eden işçiler bir hafta boyunca üretimi durdurdular.

Türkiyeli emekçilerin yoğun olduğu Bochum'da halkın destek verdiği direniş hem GM tekelini hem de Alman hükümetini telaşlandırdı. Patronlar ve hükümet tehditler savururken, işçiler 19 Ekim günü Avrupa çapında bir günlük grev yaptılar.

Avrupa Metal İşçileri Sendikaları Konfederasyonu (EMF) tarafından alınan kararla, Almanya, İspanya, Avusturya, İtalya, Portekiz, Polonya, İngiltere, Belçika ve İsveç Opel fabrikalarında bir günlük grev yapan emekçiler meydanlara çıktılar. Yapılan gösterilere Bochum'da 50 bin, yine Al-

manya'da bulunan Russelsheim'de 20 bin kişi katıldı. Avrupa çapında 40 bin işçinin çalıştığı Opel'deki eylemler Avrupa halklarından yoğun destek gördü. Eylemlerde "Grev istiyoruz", "İşyerimizden ellerinizi çekin" gibi pankartlar taşındı. Eyleme Türkiye'den EMF üyesi Birleşik Metal-İş Sendikası da fabrikalarda bildiri okuyarak katıldı.

19 Ekim grevleri etkisini gösterirken, 20 Ekim günü Bochum Opel işçileri oylama yaparak işbaşı yapma kararı aldılar. Bu kararın sadece "eylemlere ara verme" kararı olduğu belirtildi.

'Sosyal Avrupa' Yalanı ve Uzlaşmacı Sendikacılık

Direniş sürecinde, daha önce Mercedes ve Siemens'de emekçilere ihanet eden IG Metall Sendikası'nın tutumunu dikkat çekti. Grevi desteklemeyen IG Metall emekçilerin direnme kararlılığı karşısında bu kez de işçilerin bir kısmının işten atılmasına razı olma gibi, "uzlaşma" formülleri seslendirmeye başladı. Uzlaşmacı 'çağdaş' sendikacılığın emekçile-

rin direnişleri önünde engel olduğu bir kez daha görüldü.

IG Metall ile GM arasındaki görüşmeler halen sürüyor.

Opel'deki saldırı, Batı kapitalizminin işçi emekçilere yönelik saldırı dalgasının son örneğidir. Almanya, Hollanda başta olmak üzere sosyal haklara yönelik saldırılar yoğunlaşırken, işten atmalar, fabrikaları ucuz işgücünün olduğu Doğu Avrupa, Afrika gibi yerlere taşıma tehditleri ve işten atmalar da yayılıyor. Mercedes, Siemens fabrikaları, Karstadt ve Spar mağazaları ve son olarak Opel; 'Sosyal Avrupa' yalanı çökerken, emekçiler şimdi bu saldırılara karşı direnişi tartışıyor...

kahramanlar Ölmez

23 Ekim - 29 Ekim Şehitlerimiz

Yunus GÜZEL

23 Ekim 2001

İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde işkencede katledildi.

Lise yıllarında devrimcilere sempati duymaya başladı. 1987'de Diyarbakır Dicle Üniversitesi'nde okurken Devrimci Sol'cu oldu. Liseli Dev-Genç sorumluluğunu üstlenmesinin ardından Diyarbakır Devrimci Sol Komitesi'nde yer aldı. Mücadeleye ilk katıldığı kısa dönem dışında, tüm devrimci yaşamı, il-legalitede geçti. Sonraki yıllarda Hatay ve Adana'da sorumluluklar üstlendi, milis çalışmaları yürüttü. Son olarak, İstanbul'da bir Silahlı Propaganda Birliği'nin komutanıydı.

Kamber GÜNEŞ

24 Ekim 1996

Dersim'de kontrgerilla tarafından kaçırılıp katledildi.

Dersim-Hozat doğumluydu 1991'den itibaren milis örgütlenmesi içinde yer aldı. 1994'te tutsak düştü. 1995'te tahliye edilmesinden katledilinceye kadar da milis faaliyetini sürdürdü.

Tülin Aydın BAKIR

24 Ekim 1999

1963 Kars Sarıkamış doğumludur. 1983'te Yıldız Teknik Üniversitesi Elektronik Mühendisliği bölümünde okurken devrimci mücadeleye katıldı. Mezuniyetinden sonra da EMEKAD (Emekçiler Kültür Araştırma Derneği)nde, DEMKAD'da kadınların örgütlenmesi faaliyetlerinde yer aldı.

EMO bünyesinde mimar ve mühendislerin devrimci mücadelesini sürdürdü... Kanser hastalığı onu aramızdan aldı.

Mustafa KAMACI

25 Ekim 1989

Bir trafik kazasında aramızdan ayrıldı.

Şükrü SARITAŞ

29 Ekim 2000

15 yaşında bir Cephe sempatizanıydı. İstanbul Ümraniye'de MHP'li faşistlerin kurşunlarıyla katledildi.

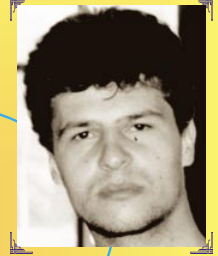
Tayyar Turhan SAYAR

Yaşar YILMAZ

26 Ekim 1993

Ankara Balgat'ta bulundukları üste, üzerlerine saatlerce bomba ve kurşun yağdırılarak katledildiler.

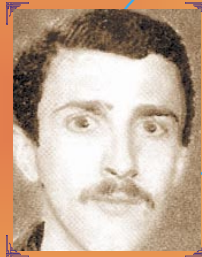
Tayyar, 1967 Konya doğumluydu. 1990 yılında DEV-GENÇ'lilerle tanıştı, 1992'de profesyonel devrimcilik yaşamına atıldı. Ankara Silahlı Devrimci Birlikleri'nde görevlendirildi. Yaşar, 1970 Tekirdağ doğumluydu. 1990 yılında DEV-GENÇ saflarında yer aldı. 1992 yılı sonlarında Ankara'da Silahlı Devrimci Birlikleri'nde görevlendirildi.

Ahmet ÖZTÜRK

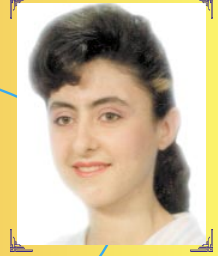
Zeynep GÜLTEKİN

26 Ekim 1994

Ahmet Öztürk, 1968 Antakya Harbiye doğumludur. Arap milliyetindendi. Mücadeleye lise yıllarında katıldı. '91'de Adana Mücadele Gazetesi muhabirliği ve temsilciliği görevini yaptı. '93'te çeşitli alanlarda daha büyük sorumluluklar üstlendi.

Zeynep Gültekin, 1970 yılında Antep Kilis'te doğdu. Liseyi bitirdikten sonra İşletme Fakültesi'ne girdi. '93 Haziran'ından itibaren şehit düşene kadar herşeyiyle devrimci mücadelede yerini aldı.

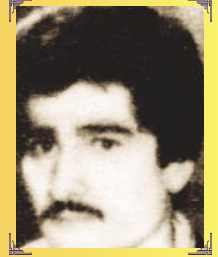

Ali DEMİRALP

27 Ekim 1987

İstanbul Çengelköy Kuleli'de polisle girdiği silahlı çatışmada şehit düştü.

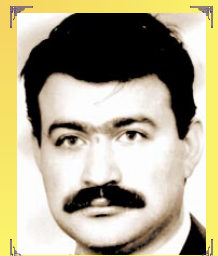
1958 Elazığ doğumluydu. Genç yaşta katıldı mücadeleye. Cuntanın zorlu yıllarından şehit düştüğü ana kadar kesintisiz kavgasını sürdürdü.

Burhan Remzi KAFADENK

26 Ekim 1991

Devrimci hareketin sempatizanıydı. Gayrettepe'de sokak ortasında polisler tarafından infaz edildi.

Ekmekeç
Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmekeç ve Adalet Dergisi

Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Serkan Uymaz

Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar Kesici

Adresi: İnebey Mahallesi İnkılap Caddesi Oto Han 55/54

Aksaray Fatih İstanbul

İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65

Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.

Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST

Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayınılık

Baskı: ASPAŞ Pazarlama

ISSN: 1304 687X

Fiyat: 750 000

Avrupa: 3 Euro

Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro

İsviçre: 3 Euro

Hollanda: 3 Euro

İngiltere: £ 2.5

Belçika: 3 Euro

Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayıncılık Venloerstr. 507-A 50825 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74 0049 221 280 87 75

Faks: 0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana: İnönü Cad. Örnekler Apt. No:5 Kat:5

Tel-faks: 0 322 363 32 09

Ankara: GİM Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay

Tel-faks: 0 312 419 27 38

Antakya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanatlı Apt. Kat:

4 D: 6

Tel-faks: 0 326 223 87 18

Bursa: Sakarya Mah. Uluyol cad. Aydın İşhanı-2 No: 24 Kat: 2

Daire: 2

Osmangazi/Bursa

Tel-faks: 0 224 224 93 97

Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA

Tel-Faks: 0 466 351 42 08

İzmir: Milli-i Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköy/İl İş Merkezi

Konak/İzmir Tel-Faks: 0 232 482 29 54

Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gökko Kervan Saray İşhanı Kat:7

No:79 Tel-Faks: 0 262 331 66 51

Malatya: Dabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Sanbeyoğlu İşhanı

Kat:1 No:43 Tel: 0 422 323 24 77

Mersin: Bahçe Mah. 4604 Sk. Tütüncü Apt. Kat: 1/6

Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhane Cad. Albayrak İşhanı NO:24

Kat:2 Daire:9 Tel-faks: 0 362 435 25 80

Trabzon: Düzenli Ulusoy İş merkezi Çömlekevi Yokuşu

No: 42 Trabzon

Tel-faks: 0 462 321 14 80